Why We Fight

A Third Reich Translation

National Socialist Order

Machine Translated by Google

Çfarë jemi ne

Duke luftuar për?

Shkruar nga: Zyra e Personelit të Wehrmacht

Machine Translated by Google

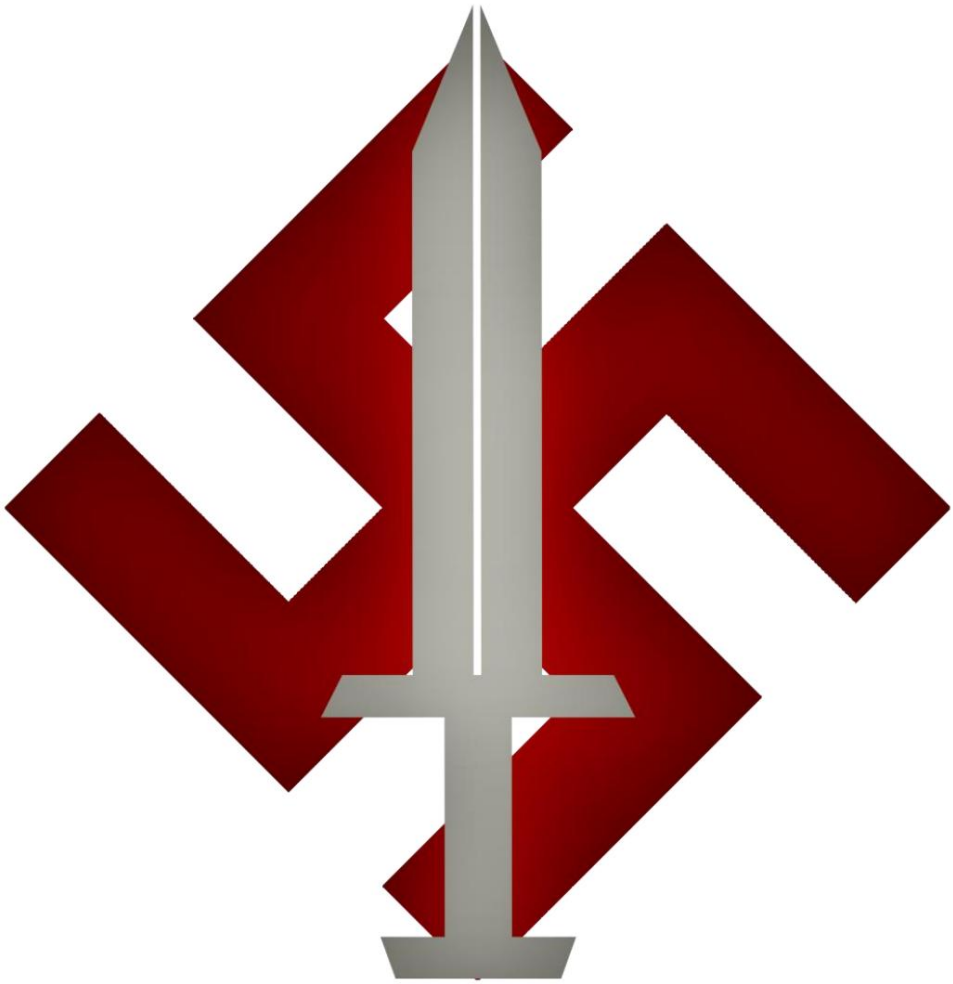

National Socialist Order

Përktheu: Wyald NSO

Machine Translated by Google

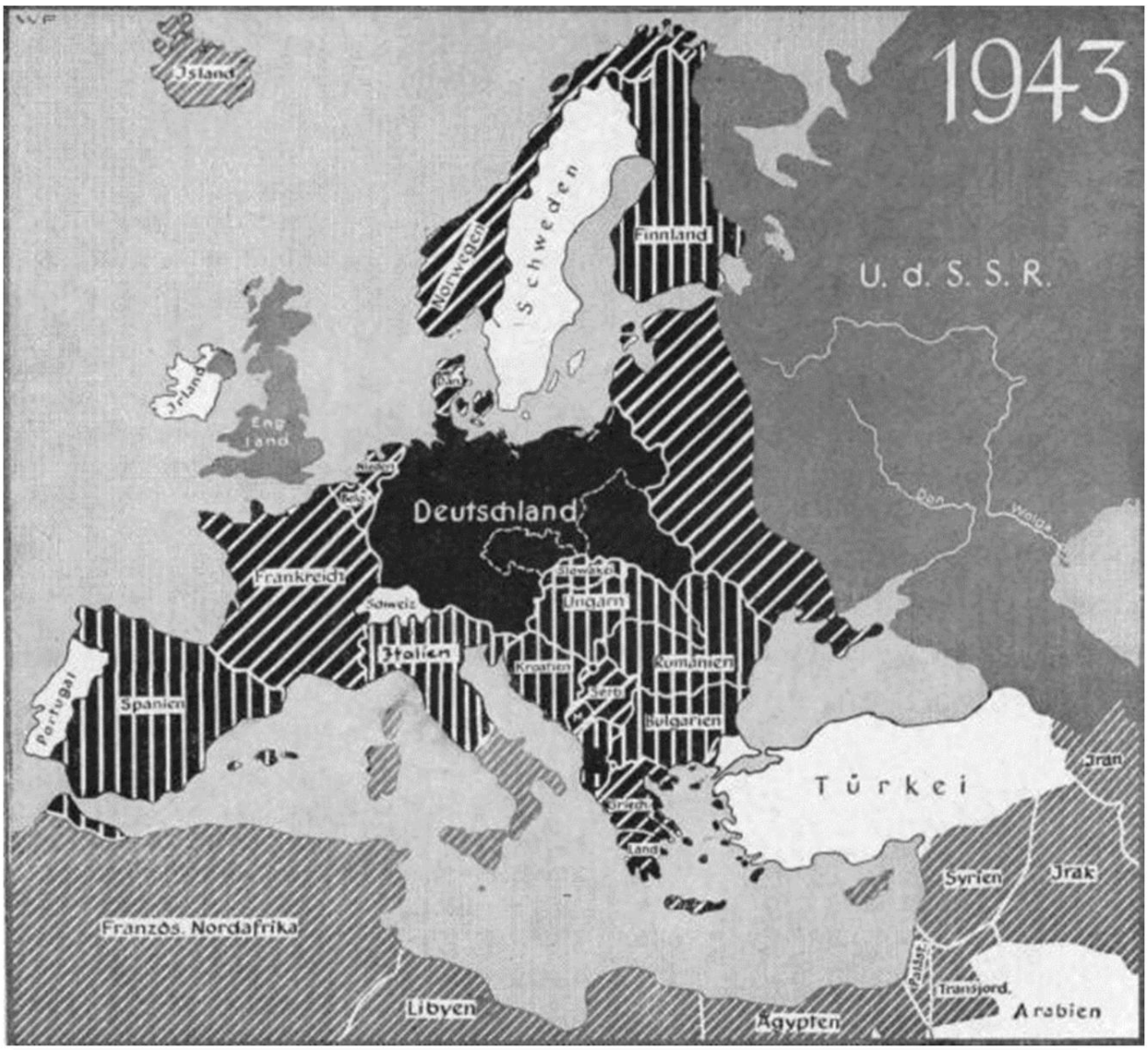

Rajhu, duke luftuar për shpëtimin e Evropës dhe botës

Machine Translated by Google

Komanda e Füherit:

Me rastin e marrjes në dorëzim të drejtpërdrejtë të ushtrisë, u shpreha se një nga çështjet vendimtare të fatit të popullit gjerman ishte arritja e një marrëveshjeje të pakushtëzuar midis udhëheqjes shtetërore dhe trupit të oficerëve, jo vetëm në të gjitha fushat e ekzistencës ushtarake, por mbi të gjitha në aspektin ideologjik.

Kjo luftë është bërë aq e hidhur dhe pa mëshirë, sepse përfaqëson luftën vendimtare midis dy botëkuptimeve krejtësisht të kundërta. Populli gjerman lufton sot për lirinë e ekzistencës së tij, mënyrën e tij të jetesës dhe të jetesës hapësirë.

Viti i pestë i luftës na gjen ne dhe armiqtë tanë në kulmin e armatimit ushtarak. Por faktori vendimtar për suksesin është gjithmonë njeriu, ushtari, luftëtari. Kushdo që mund të hedhë vullnetin më të pastër, besimin më të guximshëm dhe vendosmërinë më fanatike në luftë, përfundimisht do të ketë fitore.

Prandaj, ushtari dhe veçanërisht oficeri nuk është vetëm armëmbajtësi i kombit, ai është edhe bartës i vullnetit politik të popullit të tij.

Një oficer që nuk mund të edukojë politikisht dhe të udhëheqë trupat e tij është po aq i pavend në këtë luftë sa një oficer që dështon në stërvitjen ose udhëheqjen taktike të trupave të tij. Forcat më të vlefshme duhet të shuhen nëse dikush dëshiron të bazojë forcën luftarake mendore të ushtrisë vetëm në bindjen e verbër, por jo edhe në vendosmërinë për të luftuar "nga" dhe "për çfarë".

Libri “Për çfarë luftojmë” synon të jetë një udhërrëfyes për oficerin për orientimin e tij ideologjik dhe mjete intelektuale për edukimin dhe përgatitjen politike të ushtarëve të tij.

Machine Translated by Google

Oficeri duhet të jetë gjithashtu një pionier aktiv në fushën e ideologjisë dhe të jetë në gjendje të bindë ushtarët e tij dhe të edukojë të pakapërcyeshme luftëtarë për madhështinë tonë

Rajhu Gjerman në kuptimin e botëkuptimit tonë Nacional Socialist.

Prandaj urdhëroj që idetë ideologjike që përmban ky libër t'i përcillen ushtarakut në mënyrë bindëse dhe prerazi në mësimet e planifikuara. Ky trajnim politik është po aq vendimtar për luftën sa edhe trajnimi me armë.

Komandantët organizojnë që ky udhëzim politik të zërë vendin e duhur brenda stërvitjes dhe gjithashtu në terren.

Komandantët e përgjithshëm monitorojnë zbatimin e urdhrit tim.

-Adolf Hitler, 8 i janar 1944

Ideja e Rajhut

Hulumtimi historik ka identifikuar tre forca kryesore midis forcave që formësuan të ashtuquajturin Perëndim në të kaluarën: antikitetin, krishterimin dhe gjermanizmin. Në balancimin e këtyre fuqive, dy të parat zakonisht emërtoheshin si ato të formimit aktual, veçanërisht në lidhje me idenë perandorake: se Roma e lashtë kishte hequr dorë nga ideja e një monarkie universale dhe krishterimi kishte hequr dorë nga themelet aktuale kulturore të Perëndimit. ndërsa gjermanizmi kishte hequr dorë nga Forca ushtarake dhe priza e këtyre mendimeve. Kjo humaniste - nga pikëpamja fetare

Machine Translated by Google

vështrimi i kushtëzuar i historisë natyrisht ka theksuar disa momente të sakta, por ka anashkaluar faktin se thelbi i çdo kulture apo shtetformimi nuk mund t'i jepet kurrë një populli nga jashtë, por mund të formësohet ose jo vetëm prej tyre nga brenda.

Prandaj gjermani dhe më pas gjermani na shfaqen si fuqia aktuale formuese, pjesa tjetër si mjedisi historik e shpirtëror i ndryshueshëm, i cili u shkri nga kjo forcë sipas rrethanave të situatës historike. Prandaj jemi të bindur se thelbi i idesë së perandorisë përmban një substancë gjermanike, që me shfaqjen e një duka gjerman dhe një mbreti gjerman, përmbajtja thelbësore e perandorisë ishte dhënë tashmë, vetëm kjo ide perandorake formuese duhej të merrej me një traditë e fortë dhe mjedisi. Kështu që mbrojtja e idesë perandorake në rrjedhën e historisë vetë duhej të kalonte nëpër disa ndryshime formash. Teodoriku i Madh, i cili për herë të parë kishte në mendje një perandori universale gjermanike, pa para tij një Bizant të shpërbërë, por edhe traditën e fuqishme të Romës së lashtë, ndërtesat e mëdha dhe një përvojë të madhe politike dhe administrative. Kur formoi perandorinë e tij, ai, prandaj, u mbështet në antikitetin, mori drejtimin e shtetit dhe sigurimi ushtarak, ndërsa çështjet administrative ua la romakëve. Krishterimi ishte më pak i spikatur kur u themelua, dhe lufta midis arianëve gjermanikë dhe katolikëve romakë u zhvillua nën supremacinë politike të Theodoric.

Karli i Madh gjeti një kishë të forcuar, krishterimi ishte bërë kryesisht një themel i caktuar shpirtëror në formën katolike, dhe kështu perandoria universale Frankoniane u kombinua me krishterimin e asaj kohe. Të dyja palët, elementi gjermanik frank dhe ai monastik i krishterë filluan të vendoseshin krah për krah dhe filloi një luftë historike botërore.

Machine Translated by Google

Otto i Madh ndërmori një hap vendimtar duke i pajisur peshkopët me prona dhe duke i bërë ata mjeshtër laikë. Kështu, peshkopët u bënë zyrtarë të perandorisë dhe morën anën e perandorit kundër papës gjatë jetës së Otto të madh. Megjithatë, ky zhvillim solli domosdoshmërisht një forcimin e natyrës klerikale, pasi jo vetëm përfaqësonte një forcë të fortë intelektuale, por më vonë mund të mbështetej drejtpërdrejt në pushtetin laik në zgjedhjen e perandorëve. Të dy universalizmat, perandoria me hirin e Zotit dhe pretendimi papal për pushtet, u rritën në mënyrë të qëndrueshme dhe u përplasën nën Perandorin Friedrich II, Hohenstaufen, në shkallën më të madhe dhe në polemikat më të hidhura. "Kajzeri e ndjente veten si portier i perandorisë dhe, siç quhej në përdorimin gjuhësor në atë kohë, Zoti ishte i vetmi përgjegjës, ndërsa Papa pothuajse pretendonte të drejtat feudale mbi këtë perandor. Nën Habsburgët, fuqia e idesë universale papale u rrit, por përpjekja e fundit për një monarki universale kaq të caktuar nën Karlin V dështoi për shkak të pamundësisë së brendshme: fillimi i zgjimit të ndërgjegjshëm të kulturave k

Më pas, Luteri thyen unitetin tashmë shpërthyes të botës perëndimore në atë kohë. Shkencat natyrore po thyejnë vazhdimisht botëkuptimin e vjetër. Humanizmi, Rilindja e pasurojnë Evropën përsëri nga burimet e varrosura zgjuan shpirtin e lashtë, por në të njëjtën kohë shkaktojnë një zgjim të thelluar kombëtar të evropianëve. (Hutten feston Arminius.) Inatet liberale tronditën Mesjetën dhe loja e forcave të ndryshme të traditës dhe shpresave të së ardhmes përcaktuan shekujt 18 dhe 19. Në atë kohë Gjermania ishte politikisht në terren. Bota u nda midis anglo-saksonëve, francezëve dhe rusëve, dhe kur ëndrra e Rajhut gjerman filloi përsëri, pa asnjë ndihmë të jashtme, e bazuar në Prusinë në luftërat e lirisë të 1813 dhe u bë një realitet politik nën Bismarkun, ajo biologjike. populli i sapoforcuar, u ngushtua në të gjithë kufijtë dhe u godit nga disa dukuri mjedisore borgjeze për shkak të ngushtimit të hapësirës. Por

Machine Translated by Google

Rajhu i Dytë - dhe kjo ishte tragjedia e tij - jetoi dhe mbrojti veten pa një botëkuptim të fortë edukativ. Botëkuptimet më të ndryshme, reciprokisht ekskluzive, luftuan për secilën, dhe Gjermania ishte e pabashkuar shpirtërisht kundër sulmit të forcave të financave të larta dhe francezëve dhe britanikëve në 1914. Rënia që pasoi e detyroi Gjermaninë ose në reflektim të thellë ose në dënim.

Reflektimi zhvillohet përmes Adolf Hitlerit dhe betejave të lëvizjes nacional-socialiste. Edhe një herë, një botëkuptim po pushton perandorinë, duke shkundur traditat e vjetra nga vetja dhe tani duke e lidhur idenë e perandorisë jo me dinastitë dhe besimet, por me substancën e jetës në përgjithësi: me racën dhe kombësinë.

I formuar nga këto themele dhe vlerat e tyre më të larta të nderit dhe detyrës, Botëkuptimi Nacional Socialist po luftonte kundër pushteteve të vjetra në të gjitha fushat. Dhe për shkak se ata nuk njohin as financat e larta, as bolshevizmin, as spekulimet e bursës dhe as kapitalizmin brutal të shtetit komunist, marshimi kundër Rajhut është bërë sërish. Por asnjëherë në histori Rajhu Gjerman nuk është mbrojtur me aq vetëdije sa në ditët tona, kurrë më parë të gjitha fiset e kombit gjerman nuk kanë qëndruar kundër armikut, kurrë nuk është mbrojtur një botëkuptim më me forcë sesa nga flamuri i ri i perandori, dhe kurrë nuk është bartur ky flamur në betejat e kohës me dorë më të fortë se sot nga Führeri. Me këtë fakt, megjithatë, lëvizja Nacional-Socialiste u bë shërbëtore e perandorisë gjermane

ideja.

Në të ardhmen, kjo lëvizje do të matet sipas forcës dhe përkushtimit ndaj idesë së perandorisë. Ky vështrim do të thotë detyrimi më i thellë për çdo nacionalsocialist, për çdo ushtar në Wehrmacht gjerman, i cili sot i shërben kësaj ideje perandorake 2000-vjeçare dhe botëkuptimit që doli nga epoka jonë, dhe e mbron atë së bashku kundër armiqve të Rajhut të Përjetshëm.

Machine Translated by Google

Ne kemi luftuar për këtë që nga viti 1918, për këtë, lëvizja mori pa u lodhur të gjitha viktimat e saj, për këtë Wehrmacht-i gjerman po lufton luftën e tij historike: për idenë perandorake gjermane në kuptimin e një koleksioni kombëtar dhe një misioni evropian. Ne e dimë se misioni i Rajhut sot shkon përtej kufijve gjermanë të zonës së vendbanimeve gjermane, se Rajhu gjerman është bërë edhe një herë mbrojtësi i moralit evropian dhe i lirisë së kontinentit evropian në përgjithësi. Vetëdija e vetë-ruajtjes dhe e misionit evropian është garancia më e fortë e vullnetit për t'u përkushtuar plotësisht dhe është garancia e një fitoreje përfundimtare mbi fuqitë e shkatërrimit nga jashtë dhe nga Moska.

-

Alfredi

Rosenberg

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Kundërshtari ynë

XHXHURIA

1. Cilat janë qëllimet e Judaizmin?

Hebrenjtë janë përpjekur të sundojnë botën për mijëra njerëz vjet.

Synimi i tyre politik është një shtet ndërkombëtar botëror në të cilin ata duan të bashkojnë dhe të ngulmojnë të gjithë popujt, pavarësisht nga karakteri i tyre etnik dhe origjina racore.

Dihet shumë pak që judaizmi, me aq sa mund ta gjurmojmë, ka pasur gjithmonë plane për dominimin e botës dhe sot më shumë se kurrë ndjek synime të tilla. Metodat në antikitet kanë qenë të njëjta si sot: shpërbërja politike dhe ideologjike e

Machine Translated by Google

popujt mikpritës dhe kështu shkatërrimi i mënyrës së tyre të duhur të jetesës. Në këtë mënyrë, hebrenjtë u përpoqën t'i binin popujt. Deri në

tani, ata kanë arritur gjithmonë të depërtojnë në popujt kryesorë të tokës, përveç Japonisë, në një mënyrë të tillë që të mund të përdorin në mënyrë të padukshme drejtimin e vullnetit të tyre për t'i shërbyer qëllimit të tyre për dominim botëror. Është e vërtetë që hebrenjtë u perceptuan si parazitë dhe madje u persekutuan nganjëherë për shkak të ndërhyrjes së tyre ekonomike; Rreziku politik dhe ideologjik i hebreut si bartës i botës individualiste-materialiste të

idetë, të cilat duhet të jenë gjithmonë vdekja e çdo rendi kombëtar të jetës, nuk u njohën. Pra, ishte e lehtë për hebrenjtë, veçanërisht në dy shekujt e fundit, të merrnin gjithnjë e më shumë nga popujt e Perëndimit.

Gjermania deri në marrjen e pushtetit ishte shembulli kryesor se si gjashtëdhjetë milionë njerëz u pushtuan politikisht dhe ideologjikisht nga një grusht hebrenjsh dhe më në fund u sunduan.

'Lidhja e Kombeve të Gjenevës' nuk ishte gjë tjetër veçse rezultat i gërmimeve hebreje dhe përpjekjes së parë moderne për të krijuar një shtet botëror të udhëhequr nga hebrenjtë. Sikur të mos kishte ardhur Adolf Hitleri, judaizmi do të kishte arritur të realizonte idenë e tij për një republikë botërore.

Të vetmit njerëz të mëdhenj të llojit nordiko-gjermanik që për herë të parë në historinë e Perëndimit penguan me sukses synimet botërore të judaizmit, jemi ne, populli nacional-socialist gjerman nën Adolf Hitlerin!

Fyhreri i ekspozoi hebrenjtë si armikun kryesor të çdo kombi.
Sot ne jemi populli i parë gjerman që çlirohet nga judaizmi, por edhe bastioni i fundit gjerman kundër hebrenjve botërorë.
Kjo është arsyeja pse judaizmi na urren thellësisht! Dhe kjo është arsyeja pse nuk do të lërë gur pa lëvizur për të na shkatërruar plotësisht!

Machine Translated by Google

2.Si mund të shpjegohet se Judaizmi ndjek dominimin botëror

Me një këmbëngulje dhe këmbëngulje kaq të madhe?

Ai bazohet në idenë fetare dhe karakterin e çifutit që është formuar prej saj.

Përpjekja për dominimin e botës ishte e përshkruar nga ligjet fetare në Dhiatën e Vjetër.

Ai bazohet në idenë fetare dhe karakterin e çifutit që është formuar prej saj.

Përpjekja për dominimin e botës ishte e përshkruar nga ligjet fetare në Dhiatën e Vjetër.

Ligji i Përtërirë (7:16):

"Por të gjithë popujt që Zoti, Perëndia juaj, ju dorëzon, do të shkatërrohen pa i parë me keqardhje, dhe ju nuk do të adhuroni perënditë e tyre, sepse kjo do të ishte një kurth për ju".
Ligji i Përtërirë
(7:24):

"Zoti, Perëndia yt, do t'i japë në pushtetin tënd mbretërit e tyre, me qëllim që ti të fshish emrat e tyre nën qiell; askush nuk do t'ju rezistojë derisa t'i shkatërroni ata.

5. Libri i Moisiut (28:l):

Machine Translated by Google

"Nëse do t'i bindesh zërit të Zotit, Perëndisë tënd, dhe do të zbatosh të gjitha urdhërimet e tij që të urdhëroj sot, Zoti do të të bëjë më të lartën mbi të gjithë popujt e dheut!". Eshte nje. (60:10, 60:11,

60:12):

"Dhe të huajt ndërtojnë muret e tua dhe mbretërit e tyre të kushtojnë shërbimin e tyre. . . Sepse populli dhe mbretëria që nuk ju shërbejnë (judeut) do të zhduken dhe tokat e tyre do të jenë plotësisht i shkatërruar " Talmudi:

"Unë (Zoti) të bëj ty (hebrenjtë) paraardhës të popujve, të bëj të zgjedhur midis popujve, të bëj mbret mbi popujt".

(Berakot 6 a.)

Thëniet e cituara këtu marrin frymë nga një frymë e vërtetë çifute. Ata janë të orientuar drejt dy gjërave: zgjedhjes së judenjve nga Perëndia i tyre, Jahve, dhe sundimit hebre. Në këtë frymë, hebrenjtë u rritën që nga fillimi i judaizmit e deri në ditët e sotme. Nuk ka njerëz në tokë që si çifutët të kenë shprehur vetëbesim me fjali të tilla të ekzagjeruara, megjithëse hebrenjtë janë inferiorë ndaj të gjitha kombeve për nga fuqia, numri dhe talenti krijues dhe nuk përfaqësojnë një popull në kuptimin tonë.

Me hebrenjtë, një komunitet racor dhe fetar ka hyrë në historinë botërore, i cili ka ndjekur politikën botërore që nga më të hershmet.
kohë për të sunduar botën.

Machine Translated by Google

3. Pse hebreu e ka pohuar veten për mijëra vite?

Që nga kohra të lashta, judaizmi ka përshkruar në mënyrë të vendosur ligje, fetare dhe politike, të bazuara ideologjikisht, të cilave judenjtë fetarë në edukimin e tyre nëpërmjet prindërimit dhe priftërisë gjithmonë u është kërkuar rreptësisht t'u binden.

Feja e tij shërben vetëm si bazë ligjore e besimit të tij politik dhe mënyrës së tij të jetesës. Judeu nuk ka ruajtur asgjë nga vlerat më të larta të mësimeve të profetëve të lashtë izraelitë.

“Sepse feja e Moisiut nuk është gjë tjetër veçse një doktrinë e ruajtjes së racës hebreje”. (Ad. Hitler, "Mein Kampf").

Një lajtmotiv i Dhiatës së Vjetër shfaqet përsëri dhe përsëri dhe zbatohet për të deri më sot:

Doktrina e "popullit të zgjedhur të Zotit", e dominimit të të gjithë popujve "në emër të Zotit", e "bijësisë së Zotit".

Ky besim në thirrje e ka bërë Judaizmin kaq të vetëdijshëm dhe të qëllimshëm sa që që nga pranimi i tij ka pretenduar dominimin e botës. Përveç kësaj, ligjet e tij fetare vulosin çdo të huaj si një racë tjetër, një qenie çnjerëzore, një kafshë; një udhëzim që hebreu e zbatoi me ndërgjegje. Talmudi dhe Shulchan-Aruch i japin atij gjithashtu sugjerime se si ta përdorë pjesën tjetër të botës në avantazhin e tij, ta shfrytëzojë atë dhe në fund ta sundojë atë. ")

Machine Translated by Google

Interpretimi i ligjeve fetare në Talmud është aq i zoti, aq tipik hebre dhe i rafinuar, saqë në shumë situata mund të interpretohet një gjykim dhe në të njëjtën kohë kontrasti i tij më kontradikt. Në këtë kontekst, është domethënëse që judaizmi ishte kundër përkthimit të Talmudit me fanatizëm për një kohë të gjatë dhe se studiuesit që përpiqeshin ta bënin këtë rrezikonin të mënjanoheshin. Testamenti i Vjetër, Tora, Talmudi dhe Shulchan Aruch tregojnë pajtim të plotë për sa i përket historisë së ideve; një strukturë bazë metafizike e vazhdueshme lidh fenë, politiken dhe ideologjinë, e cila la gjurmë në fytyrën hebreje për mijëra vjet.

Bërthama dhe bartësi i gjithë botës së tij të ideve ishte e tija priftëria, komuniteti rabinik. Ata përfaqësonin qendrën nga dolën të gjitha idetë politike dhe ideologjike, por edhe organizatën që e çoi botën e tij të ideve në të ardhmen. Priftëria mbetet klasa e lartë në pushtet sot.

Lexoni Testamentin e Vjetër, veçanërisht librat e Moisiut, librin e Ezdras dhe Nehemias. Dikush do të zbulojë se cilat ligje të përcaktuara qartë të jetës dhe gjakut mori hebreu. Vendimtare ishin ligjet dhe masat e priftit Ezdra:

- **Ai e angazhoi judaizmin në një kod ligjor sipas të cilit martesa me të huajt e gjakut ishte rreptësisht e ndaluar dhe mbyllja e plotë e "komunitetit" të sapokrijuar ishte përcaktuar nga të gjithë popujt.**

- **Pothuajse çdo ditë i zbehte njerëzit, punën e kryer mbi studimin e historisë izraelito-hebreje dhe ligjet e fesë, që do të thotë se ai ankoroi ndërgjegjen historike dhe ligjet e jetës në judaizëm; një masë që ka ende një ndikim të fortë në hebrenjtë fetarë sot. Ai dha edhe arsyen e mobilimit të mëvonshëm të sinagogave (shtëpive të përbashkëta).**

Machine Translated by Google

Ligjet dhe masat e Ezdrës kanë pasur një ndikim të gjerë në judaizëm për të gjithë të ardhmen. Ata bënë që hebrenjtë të përçmojnë të gjithë popujt e tjerë dhe të bëhen jashtëzakonisht krenarë për racën e tyre.
Njohuritë e thella të librave të tyre të fesë dhe të historisë, në të cilat ligjet dhe historia e judaizmit, e cila është korrigjuar në kuptimin e saj, janë përcaktuar në një mënyrë psikologjike jashtëzakonisht të aftë dhe hebrenjtë janë bërë "Populli i Zotit". ata ndihen plotësisht superiorë ndaj pjesës tjetër të njerëzimit. Vetë ideja për të qenë populli i zgjedhur i Zotit duhej t'i jepte gjithmonë judaizmit një shtysë të madhe. Në çdo rast, forma e besimit fetar dhe politik të përcaktuar në Ligjin e Moisiut, në të gjithë Dhiatën e Vjetër, dhe më vonë në Talmud dhe Shulchan-Aruch ishte mjaft e fortë.

Për të lejuar Judaizmin t'i rezistojë një bote të tërë për mijëvjeçarë, për ta bërë atë pothuajse të pashkatërrueshme.

Ne e dimë se besimi në thirrjen për sundimin e botës është i ankoruar thellë tek hebreu dhe se ligjet e jetës dhe të fesë respektohen me përpikëri nga besimtarët deri më sot. Gjëja thelbësore, megjithatë, është se, nga besimi i tij në thirrjen, ai gjithmonë dhe kudo sulmoi me idetë e tij me qëllimin për ta bërë realitet premtimin e Zotit të tij, Zotit. Por këtë e bënte gjithmonë si mjeshtër i gënjeshtrës dhe i maskimit. "Gjuha e tij përdoret për të fshehur mendimet e tij të vërteta" (Adolf Hitler).

Kur izraelitët u kthyen nga mërgimi dhe disa prej tyre emigruan menjëherë në diasporë, ishin të paaftë për çdo lloj veprimi luftarak. Dëshira e tyre për pushtet dhe dominim botëror u shndërrua shpirtërisht në idenë madhështore të një gjykimi përfundimtar kozmik mbi njerëzimin johebre - nëpërmjet Zotit dhe në shpresën e Mesisë, sipas së cilës Zoti do të krijonte një parajsë në tokë për hebrenjtë me të gjitha kënaqësitë materiale. , në të cilin ata jetojnë përgjithmonë, por popujt e tjerë

Machine Translated by Google

duhet të jenë skllevër të tyre. Urrejtja e egër ndaj çdo gjëje johebreje, e cila më vonë gjeti shprehje në Midrash
dhe

Talmudi gjithashtu daton prej këtu. Kjo urrejtje ishte lidhja e madhe unifikuese e të gjithë hebrenjve, kudo që të ndodheshin në botë, dhe jo më pak ishte ai që zhvilloi vazhdimisht instrumentin në brezat hebrenj që një ditë do të mbanin premtimet e Zotit. Duke edukuar rininë e tij, judaizmi vazhdoi vazhdimisht me ekskluzivitetin dhe intolerancën më të mprehtë dhe dokumentoi një ndërgjegje racore përpara botës që ishte

me të vërtetë e pakrahasueshme.

Jeta fetare e hebrenjve konsiston ende në marrjen e historisë hebraike, Torës dhe Talmudit, dhe kështu besimin e tij politik në shtëpinë e prindërve të tij, në shkollë dhe në sinagogë, dhe për të harmonizuar edhe veprimet më të vogla në përputhje me rrethanat.

Në përmbledhje, mund të thuhet:

Me idetë e tyre fetare, politike dhe të tjera, kasta e rabinëve hebrenj krijoi parakushtet që një komb i vogël prej disa milionësh të mund të sulmonte dhe shkatërronte me sukses një botë të tërë, në mënyrë që jo vetëm të ruante ekzistencën e tij, por edhe ta rriste atë. .
E shpërndarë në të gjithë botën, mbeti një komunitet fanatik
i ideve të vitalitetit të padëgjuar e të pandërprerë. Përcaktimi goditës i judaizmit shpjegohet me sistemin e tij arsimor, i cili, përveç një ndërgjegjeje të fortë historike, shprehet në një orientim ideologjik politik të bazuar në fe, me objektiva të fuqisë botërore.

Në këtë kontekst, na vjen ndërmend një krahasim me situatën në vendin tonë deri në marrjen e pushtetit: ne harruam të ankorojmë historinë gjermanike me forcat e saj lëvizëse dhe mbështetëse thellë te të rinjtë tanë dhe ta bëjmë atë pikën qendrore të arsimit pothuajse në mësimet e përditshme të historisë.

Machine Translated by Google

4.Me çfarë mjetesh dhe Metodat a përpiqet hebreu për të fituar kontrollin mbi popujt?

- **Ai i kontrollon popujt shpirtërisht me ndihmën e ideve të tij politike. Si pjesëtar i "Popullit të Zgjedhur", i cili madje frymëzoi një fe te njerëzimi, nuk e kishte të vështirë të gjente një vend në të gjithë popujt.**

Ai i ngre popujt pritës nga baza e tyre kombëtare e jetës duke i magjepsur me idetë e tij politike (liberalizmi me sloganin e lirisë, barazisë, vëllazërisë dhe vëllazërisë së njerëzimit; Marksizmi [bolshevizmi] me sloganin: përmes revolucionit botëror në një proletar pa klasa shteti botëror). Hebreu është bartës i botës individualiste-materialiste të ideve!

- **Ai arrin në pozicionet kryesore ekonomike dhe kërkon të zotërojë ekonominë botërore. Kontrolli i prodhimit dhe konsumit të gjithë botës duhet të jetë në dorën e tij, në mënyrë që çdo popull të jetë i varur prej tij.**

Machine Translated by Google

- **Pozicioni i tij i fortë kapitalist dhe supremacia e tij ekonomike i lejojnë atij dominimin politik dhe kontrollin e popujve pritës.**

- **Duke zotëruar shtypin, radion, filmin, teatrin dhe letërsinë dhe të gjitha institucionet e tjera kulturore, ai shkatërron të dyja kombësitë dhe përgatit parakushtet shpirtërore për qëllimet e tij ndërkombëtare.**

- **Organizatat e tij luftarake janë partitë politike, por sidomos masoneria, me të cilën ai, i kamufluar dhe pa u vënë re, ka ndikimin më të madh të mundshëm në ngjarjet politike.**

5. Pse hebrenjtë po na luftojnë?

Sepse Gjermania e Adolf Hitlerit nuk dëshiron ta vendosë veten nën një rend botëror hebre.

Machine Translated by Google

Gjermania Nacional Socialiste qëndron në rrugën e përpjekjes së Judaizmit për dominim botëror. Ajo kundërshtoi shfrytëzimin hebre të popujve evropianë dhe në këtë mënyrë shkatërroi dominimin hebre në Evropë.

Kjo është arsyeja pse judaizmi na ka persekutuar me urrejtje vdekjeprurëse dhe na ka shpallur luftën për jetë a vdekje.

Hebreu është poli i kundërt i njeriut nordik, armiku kryesor i çdo populli të lirë në përgjithësi.

Çifuti kundërshton parimin e udhëheqjes së rregullt dhe krijuese të vlerave të gjermanicizmit me parimin e fuqisë tregtare.

Në Bolshevizmi dhe liberalizmi anglo Demokracitë saksone, botëkuptimi çifut i materializmit dhe individualizmi është në kontrast me atë krijues dhe konstruktiv botëkuptimi i nacionalsocializmit me qëllimet e tij idealiste.

Machine Translated by Google

Kjo luftë - e parë në thellësinë e saj përfundimtare - është lufta botërore hebreje kundër çlirimit të njerëzimit arian nga robëria shpirtërore dhe atërore e Alljudës, ndërsa është në anën e Gjermanisë për luftën për çlirimin dhe ruajtjen e njerëzimit kundër të gjitha përpjekjeve. në dominimin e botës hebreje. Si e tillë, ajo duhet të shfaqet qartë në themelin e saj përfundimtar në ndërgjegjen tonë historike, dhe jo vetëm si përplasja luftarake e dy botëve të kundërta me njëra-tjetrën në ekskluzivitet të plotë, por si lufta përfundimtare e një lufte të përjetshme në të cilën një nga bota A. kërkohet një vendim midis një dominimi botëror hebre që është përpjekur për mijëra vjet dhe jetës krijuese të racës ariane në të tashmen dhe të ardhmen. "(Rudol

Jordani," Nga kuptimi i kësaj lufte ".)

Machine Translated by Google

Evropa qëndron në fushën e forcës së fuqive të ndryshme botërore imperialiste: Anglisë, SHBA-së dhe Bashkimit Sovjetik. Ajo kërcënohet nga rreziqe si asnjëherë më parë, nëse e pyesim veten përsëri se mbi çfarë bazohet kjo përpjekje imperialiste për dominim botëror, atëherë do të gjejmë kudo (të njëjtën forcë lëvizëse: çifutë, e cila nën maskën e Anglisë puritano-liberaliste! Amerika demokratiko-liberale ose nën maskën e lumturisë botërore bolshevike dëshiron të realizojë premtimet e saj të Dhiatës së Vjetë

Në luftën tonë, nuk ka rëndësi nëse Stalini i lidhi shokët e tij Roosevelt dhe Churchill në karrocën e politikës së tij bolshevike apo nëse Roosevelt dhe Churchill e futën Bashkimin Sovjetik në

Machine Translated by Google

shërbimi i përpjekjeve të tyre çifute-plutokratike. Për ne ka vetëm një vendim: luftë kundër bolshevizmit dhe luftë kundër plutokracive. Fitorja jonë ndaj të dyjave nënkupton asgjësimin e hebrenjve dhe bashkë me të kënaqësinë e popujve dhe sigurimin e një rendi të ri botëror.

6.Çfarë është Masoneria dhe Instrumenti i kujt është?

Masoneria është një aleancë ndërkombëtare me një udhëheqje të lartë sekrete, e cila tregon përpjekjen për qëllime të larta njerëzore për botën e jashtme. Megjithatë, në realitet, është një urdhër sekret, me ndihmën e hebrenjve që ndikojnë në mënyrë vendimtare në politikën botërore.

Masoneria doli si një organizatë e dukshme nga shoqata mesjetare e gurgdhendësve dhe kasolleve të punëtorëve të tyre.

Anëtarët e quanin veten vëllezër, praktikuan një rit të thjeshtë pas pranimit dhe u angazhuan për një mënyrë jetese morale. Për të qenë në gjendje ta njihnin njëri-tjetrin në distancë kur enden vazhdimisht, ata kishin tipare sekrete: shenja, doreza, fjalë dhe disa pyetje e përgjigje. Kjo muraturë e vjetër fabrike lulëzoi jo vetëm në Gjermani, por edhe në Angli dhe Skoci.

Machine Translated by Google

Bazuar në simbolet dhe zakonet e muraturës së fabrikës, në Londër në 1717 u formua një sindikatë nën shenjën e përpjekjeve të lira që ekzistonin në atë kohë, të cilat bënë "artin e ndërtimit në kënde të drejta për përsosjen e vetvetes dhe i gjithë njerëzimit" synimi i përpjekjeve të saj dhe e quajti veten Bashkimi i "Masonëve të Lirë".

Sipas rezolutës së mëvonshme kushtetuese, Unioni i Frimasonëve është vëllazërim i lirë nga të gjitha barrierat ndarëse të gradës, klasës, kombësisë, ngjyrës dhe racës, pikëpamjeve fetare dhe politike.
Njëri luftoi për lirinë, barazinë dhe vëllazërinë e të gjithë qenieve njerëzore, pra për një vëllazëri të përgjithshme të njerëzimit.

Antipatia kundër intolerancës fetare dhe iluminizmit filozofik ishin të favorshme për masonerinë, dhe kështu
Ideja masonike e vëllazërisë së njerëzimit ra në mënyrë pjellore terren.

Menjëherë pasi u themelua, lozhat masonike u ngritën pothuajse në çdo vend të botës: Madrid 1728, Filadelfia 1730, Paris 1732, Hamburg 1737.

Çifutët e njohën shpejt masonerinë si një instrument të shkëlqyer për të ndjekur synimet e saj të fuqisë botërore. Doktrina masonike e lirisë së pakufizuar të individit iu shfaq hebreut si fuqia e duhur që mund të promovonte pretendimet e tij për dominim botëror. Doktrina e Lozhës për barazinë dhe vëllazërinë e forcoi shpresën e tij për barazi me popujt pritës, por edhe për atë që ai gjithmonë përpiqej për kaos të përgjithshëm racor dhe rrjedhimisht konfuzionin e dominimit të tij botëror. Qysh në mesin e shekullit të tetëmbëdhjetë, nëpërmjet masonerisë, hebrenjtë u përpoqën të thyenin skllavërinë kombëtare dhe etnike në botën johebreje, të thyenin autoritetin fetar dhe shtetëror dhe të shpërbënin popujt në mënyrën e tyre të jetesës; sepse hebreu doli përpara në kuti dhe më në fund i dominoi plotësisht. Para së gjithash, ishin llozhat romane që, nën

Machine Translated by Google

ndikimi i judaizmit, vendosi mendimin politik në plan të parë dhe e bëri veten bartës të politikës aktive.

Idetë që e bënë njerëzimin të lumtur dhe ambicien sociale, përfundimisht çuan në faktin se ishte sjellja e mirë e anëtarëve të klasave më të larta të ishin anëtarë të lozhës masonike. Kështu ndodhi që Frimasoneria së shpejti bashkoi pothuajse të gjithë njerëzit kryesorë në politikë dhe biznes, mbretër dhe princa. Çifutët nuk mund të gjenin një instrument më të mirë.

Sipas numrit të gradave, Masoneria ndahet në Johannis dhe Masoneria e shkallës së lartë. Të gjitha llozhat në botë kanë tre gradat Johannis: Çiraku, mjeshtri, mjeshtër, kreu i Johannis Masoneria është murature e shkallës së lartë, e cila shkon deri në shkallën e 33-të. Përfaqësimi i lozhave të nivelit të lartë është "këshilli suprem" në çdo vend. Këto përfaqësime të lozhave të nivelit të lartë të të gjitha vendeve menaxhohen përsëri në mënyrë qendrore nga një pikë që është në duart e hebrenjve. Urdhri i pastër çifut Bnai Brith është shumë afër në lidhje me qendrën top-sekret.

Lidhja mes lozhës Johannis dhe këshillit më të lartë është bërë shumë e ngushtë sepse anëtarëve të gradave të larta i përkasin edhe lozhave Johannis. Këtu, të panjohur në cilësinë e muratorëve të gradave të larta, ata mbajnë postet drejtuese dhe udhëheqin "vëllezërit" e klasave të ulëta sipas mënyrës së tyre, pa e ditur ata. Një organizatë e rafinuar, unike që i mbështet ata me 60-70% hebrenj të përfaqësuar në notat e larta, bën të mundur drejtimin e Masonerisë sipas dëshirës së tyre!

Zakoni (rituali) i Masonerisë u zhvillua nën ndikimin e Judaizmit dhe është pothuajse tërësisht hebre sot.
Masoneria po ndërton tempullin e ardhshëm botëror të Solomonit në aktivitetet e saj rituale, madje e quan mjeshtër të madh "Zëvendës Solomon" dhe ka adoptuar pothuajse gjithçka që lidhet me

Machine Translated by Google

tempulli biblik i Solomonit si simbol. Fjalëkalimet, shenjat e identifikimit, simbolet dhe pjesa kryesore e ritualit, legjenda e Hiramit, e kanë origjinën tërësisht nga judaizmi. Frimasoneria mund të quhet kështu një institucion tërësisht çifut.

"Masonria botërore gjithmonë i thekson publikut se abstenon nga çdo aktivitet politik dhe ndjek vetëm qëllime morale. Që nga themelimi i lozhave, vështirë se ka pasur një lëvizje politike në të cilën masonët nuk ishin forca lëvizëse dhe organet ekzekutive.

Nga Kushtetutat lindi për Lozhën e drejta, në të vërtetë detyra, për të nxitur revolucionet ose për t'i provokuar ato vetë, nëse ato përshtaten me synimet e kërkuara nga shteti botëror. Ryshfeti, komplotet dhe atentatet ishin dhe janë ende mjetet për ta arritur këtë.

Një nga Frimasonët kryesorë, Quartier la Tente, pranoi sinqerisht në Kongresin e Dytë Ndërkombëtar Masonik në Paris në 1900 se qëllimi kryesor i masonerisë botërore ishte të largonte botën nga menteshat e saj.

Ai e përshkroi krijimin e republikës botërore si qëllimin përfundimtar.

"Pothuajse të gjitha revolucionet që kanë tronditur popujt dhe shtetet që nga themelimi i lozhave kanë qenë vepër e Masonerisë. Franca ishte vendi i parë në të cilin ajo kreu një përmbysje tërësisht sipas dëshirës së saj: revolucioni i vitit 1789. Sigurisht që nuk është rastësi që në gjysmë shekulli, nga 1740-1790, Frimasonët mbuluan shtetin francez me rreth 700 lozha, e cila u zhvillua në bazat e idesë revolucionare. Gjithashtu nuk ishte rastësi që pionierët intelektualë të revolucionit, Montesquieu, Diderot, Condorcet, Voltaire, Mirabeau, Danton dhe Robespierre, të gjithë i përkisnin Frimasonerisë; Nuk është rastësi që sistemi i terrorit të përgjakshëm

Machine Translated by Google

dhe u vendos për ekzekutimin e çiftit mbretëror në pallatin e Mjeshtrit të Madh, Filipit të Orleansit.

Si me të gjitha revolucionet e mëvonshme, përfituesi ishte hebre. Ajo e kishte shfarosur kryesisht klasën sunduese nordike përmes revolucionit të përgjakshëm. Në vend të tyre e kishte zënë vetë, me bashkëpunëtorët e saj! Ajo kishte ndërtuar një provincë të re në perandorinë e saj botërore!

Kjo nënkuptonte një sukses të jashtëzakonshëm për judaizmin për sa i përket ideve i Revolucionit Francez, me doktrinën e barazisë së gjithçkaje që mbart një fytyrë njerëzore, u përhap në popujt e tjerë të Evropës, në të vërtetë në mbarë botën, dhe pati efektin e tyre shkatërrues kudo.

Masoneria pranoi hapur se Revolucioni Francez ishte "vepra e tij". 14 korriku, dita e Ditës së Bastiljes, u shpall festa e Lozhës Botërore!

Të gjitha revolucionet, në Amerikën e Jugut, Portugali, Hungari, Rusi, Spanjë, duke përfshirë revolucionin e fundit spanjoll, veçanërisht revoltën e vitit 1918, ishin pothuajse ekskluzivisht vepër e masonerisë botërore, e frymëzuar nga çifutët botërorë.

Suksesi më i madh i masonerisë botërore ishte rrethimi i Gjermanisë dhe Lufta e Parë Botërore. Një nga luftënxitësit më të mëdhenj ishte Frimason i shkallës së lartë Mbreti Eduard VII i Anglisë. Vetë gazetat masonike amerikane dhe angleze theksojnë vazhdimisht se lufta botërore ishte lufta e tyre në të cilën beteja vendimtare për idealet masonike (qëllimet e botës hebreje) u luftua.

Ishte Frimasoneria ajo që kishte krijuar luftën e shfarosjes për vite në emër të hebrenjve, duke organizuar vrasjen e trashëgimtarit të fronit, duke i dhënë luftës zgjerimin e saj të jashtëzakonshëm dhe duke shtypur kriminalisht çdo përpjekje për një zgjidhje paqësore. Të gjithë shtetarët përgjegjës ishin

Machine Translated by Google

Masonët! Pas saj qëndronte çifuti i përjetshëm, duke qeshur tallës!

“Diktati i turpshëm i Versajës nuk është vetëm rezultat i negociatave midis shtetarëve, por zbatimi i një rezolute lozhe që u miratua më 30 qershor 1917, në Paris në mes të luftës.

Nëpërmjet helmit paralizues të pacifizmit, Frimasonët e Gjermanisë dobësuan forcën e popullit gjerman gjatë luftës dhe dhanë një kontribut vendimtar në rënien e Rajhut në nëntor 1918.

Masoneria në Gjermani nëpërmjet përfaqësuesve të saj Ebert, Scheidemann, Kurt Eisner, Liebknecht, Rathenau, i cili ishte një mason i nivelit të lartë, inzsenikrtoi revoltën e vitit 1918 dhe e çoi popullin gjerman në mjerim të pamasë. Mbi të gjitha, ajo luftoi nacionalsocializmin dhe është falë saj që Lëvizja Nacional Socialiste pati një pozitë kaq të vështirë me luftën e saj.

Shteti i Adolf Hitlerit shkatërroi masonerinë duke ditur se ishte një rend botëror i rrezikshëm hebre.

Masoneria ekziston sot më shumë se kurrë në të gjitha shtetet armike. Është një organizatë ndërkombëtare plotësisht e nënshtruar ndaj hebrenjve botërorë me synimin politik të krijimit të shtetit botëror. Të gjitha llozhat në

bota janë disi nën udhëheqjen qendrore çifute. Asnjë shtëpizë nuk mund të përjashtohet nga kjo!

Masoneria është jashtëzakonisht e rrezikshme sepse i jep hebrenjve mundësinë më të mirë për të kamufluar punën e saj shkatërruese dhe qëllimet e saj të fuqisë botërore.

Krijuesit e Marksizmit dhe Bolshevizmit, Marksi, Lenini, Trocki, ishin masonë.

Machine Translated by Google

Sot pothuajse të gjithë krerët e shteteve dhe anëtarët e qeverive të fuqive armike janë masonë dhe kryesisht të nivelit të lartë. Frimasonët: Churchill, Eden, Mbreti i Anglisë (Mason i nivelit të lartë), Roosevelt (Mason i nivelit të lartë), si dhe të gjithë krerët e shteteve të republikave të Amerikës së Jugut (përveç Argjentinës!), Njeriu mund të kuptojë vetëm politikën e fuqitë e armikut nëse e kupton vazhdimisht se çifuti botëror, i përfaqësuar nga masoneria, është forca lëvizëse.

Mbreti italian dhe gjenerali tradhtar ishin masonë.

Mënyrat e masonëve ishin gjithmonë të rrëshqitshme, të mbushura me gjak dhe tmerr. Vdekjet në miliona që u vranë nga masoneria botërore përmes revolucioneve janë të shumta. Vrasjet e kundërshtarëve politikë dhe princërve në pushtet dhe vëllezërve të tyre janë të shumta.

Gënjeshtra e judaizmit dhe e "masonizmit" nuk mund të tregohet më mirë se fakti se parimi demokratik predikohet dhe zbatohet më poshtë në lozhat e Johannlis, ndërsa në Këshillin e Lartë zbatohet parimi autoritar, pra parimi i udhëheqjes. sepse majat e masonëve e dinë shumë mirë se parimet demokratike çojnë në mënyrë të pashmangshme në kalbje!Një organizatë më mashtruese dhe e rrezikshme nuk e ka njohur ende 'historinë botërore'!

Machine Translated by Google

Informacion statistikor mbi Masoneria botërore dhe organizatat e tyre.

Gjermani: Në Gjermani, numri i anëtarëve besnikë kishte rënë në mënyrë të vazhdueshme përpara vitit 1933 (1928: 80,185 1930: 78,423, 1932: 75,328). Efektet e luftës kombëtare kundër masonerisë shfaqen qartë këtu.

Franca: Në Francë, nga ana tjetër, numri i anëtarëve fillimisht u rrit (1928: 40,760 1930: 47,100 1932: 49,200) dhe më pas midis 1932 dhe 1940 një rënie e papritur në 43,034.

Anglia: Në Angli, nga ana tjetër, ka një rritje të vazhdueshme si në numrin e lozhave ashtu edhe në anëtarët (1928: 270,000 1930: 310,000 1932: 350,000 1940: 400,000).

Shtetet e Bashkuara: Së fundi, le t'i hedhim një sy Amerikës, e cila kishte 3,074,261 anëtarë të lozhës në 1932!

7. Çfarë është Liberalizmi?

Detyrimi psikologjik që buronte nga Roma gjeti reagimet e tij jo vetëm në reformim, por edhe në një

Machine Translated by Google

linjë shpirtërore idesh që revoltoheshin kundër mendimit të ekzagjeruar të autoritetit kishtar. Të

“Iluminizmi” në veçanti, fillimisht një lëvizje intelektuale gjermano-evropiane që rreth vitit 1700, ishte shprehja e kësaj epoke të re.

Çifuti mori kontrollin e kësaj bote të mendimit në një mënyrë shumë të zgjuar dhe e transferoi atë në fushën politike. Liberalizmi modern u shfaq.

Në të njëjtën kohë, hebreu përfitoi edhe nga Frimasoneria që u ngrit në Angli nën shenjën e shpirtit të lirë për qëllimet e tij politike. Në një formë të shkathët dhe të kamufluar, ai e zhvilloi lëvizjen e lozhës në bartës të ideve të tij politike.

Efekti i parë i dukshëm gjeti punën shkatërruese të liberalizmit me ndihmën e Masonerisë në Revolucionin Francez me fjalët kapëse: liri, barazi, vëllazëri, thelbi i mësimit ishte:

Njerëzimi u mashtrua në vëllazërim dhe një republikë botërore si një qëllim i vlefshëm, bazuar në doktrinën mashtruese se të gjitha qeniet njerëzore janë të barabartë.

Ideja e gjakut dhe e racës u mohua. Rezultati ishte një kryqëzim gradual i gjakut cilësor të popullit tonë me gjak të huaj.

Koncepti gjermanik i bashkësisë (etika e komunitetit) u kundërshtua me idenë se në plan të parë të gjithë jetës duhet të ketë shqetësim për veten, individin (parimi individualist).

Idealizmi gjermanik ishte kundër materializmit hebre, dmth., ari (kapitali) kundrejt vlerave të karakterit.

Machine Translated by Google

Parimi i udhëheqjes dhe besnikërisë u zëvendësua nga parlamentarizmi dhe demokracia (sundimi popullor, masat). Mbivlerësimi i materialit nga pikëpamja ekonomike çoi në formimin e klasave dhe në shpërbërjen e bashkësisë kombëtare (varësia nga fitimi, egoizmi, kapitalizmi i pakufizuar si pasojë). Nuk ishte personi plot karakter që gëzonte prestigj më të madh, por të pasurit, fillimi i sundimit të parasë (plutokracia).

Pra, idetë kryesore ishin: individualizmi, materializmi, internacionalizmi, parlamentarizmi, kapitalizmi. Ato nënkuptonin një rivlerësim të plotë të të gjitha vlerave gjermanike.

Liria gjermanike, e kuptuar si liri e brendshme e shpirtit, si liri politike, u shndërrua në egoizëm, liri e pakufizuar dhe e pakufishme e individit pa lidhje me komunitetit.

Si rezultat i dallimeve klasore, vëllazëria e shpallur u zhvillua në luftën e të gjithëve kundër të gjithëve ("Dhe nëse nuk dëshiron të jesh vëllai im, unë do të të plas kokën!").

Liberalizmi e përgatiti shpirtërisht marksizmin.

Pas çdo gjëje qëndronte hebreu me kërkimin e tij për fuqi botërore. Natyra tipike çifute e të vetëvarurve, të varurve nga ari dhe epshit për pushtet u bë qartë e dukshme.

Judaizmi kishte shtrirë rrjetën e masonerisë në të gjithë botën. Personalitetet kryesore të të gjitha vendeve nga politika dhe ekonomia ishin të përfaqësuara këtu, pjesërisht pa mendje, pjesërisht mjete të pavetëdijshme në duart kriminale të hebrenjve. Pra, ishte e lehtë për hebrenjtë që t'i rrotullonin fijet e politikës në atë mënyrë që populli gjerman që qëndronte në rrugë ishte gjithnjë e më i rrethuar në politikën e jashtme dhe dukshëm më i dëmtuar në politikën e brendshme.

Machine Translated by Google

Nën shenjën e liberalizmit, hebrenjtë më në fund arritën barazi të plotë politike dhe juridike në Prusi nën Hardenberg dhe së shpejti edhe në pjesën tjetër të Gjermanisë, pasi i kishin arritur tashmë në Amerikë dhe Angli.
Të njëjtat të drejta për "rrëfimtarët e fesë së Moisiut" shpallen.
Çifutëve u lejohet madje të marrin tokë dhe të bëhen zyrtarë.

“Financat e larta hebreje triumfon. Çifuti Mayer Amschel "fiton një pasuri si "agjent i gjykatës së sipërme" në tregtinë e ushtarëve të Zgjedhësit të Hessen-Kasselit. Pesë djemtë e tij, Rothsçajlldët, financojnë Napoleonin dhe aleatët e tij.
Rothsçajlldi i Londrës "fitoi 20 milionë marka nëpërmjet një raport i rremë për rezulta

Waterloo në bursë. Të gjitha shtetet janë të varura nga kreditë nga

Rothschilds. Falja ndodh vetëm në kushte politike.
Shtëpia e Rothsçajlldëve bëhet shtëpia e padukshme sunduese e Evropës, "(Walter Gehl,) Asgjë nuk i pengoi hebrenjve.
Vendet më me ndikim në politikë, ekonomi dhe kulturë i prisnin ata. Filloi supremacia e hebrenjve. Me hebrenjtë dhe liberalizmin lëvizi murtaja më e rrezikshme që mund të godasë ndonjëherë një popull në të gjithë popujt e qytetëruar: materializmi, varësia ndaj jetës sensuale dhe feminale, vallëzimi rreth viçit të artë dhe individualizmi, hyjnizimi i vetvetes dhe largimi nga komuniteti.Konceptimi idealist i jetës filloi të shpërbëjë rendin e shëndetshëm të jetës së popujve dhe bashkë me të edhe rënia, sa më shumë përparonte, aq më shumë rritej fuqia e judaizmit.

Nëpërmjet borgjezisë dhe masonerisë, idetë e kozmopolitizmit, vëllazërimit botëror, lirisë së pakufizuar dhe kërkimit të pakufizuar të punësimit fitimprurës depërtojnë edhe në shtresat më të gjera në Gjermani. Rezultati është i thellë

Machine Translated by Google

shpërbërja e të gjitha pikëpamjeve që deri më tani janë përcaktuar etnikisht:

Puna nuk shërben më si mjet për krijimin e vlerave për komunitetin kombëtar, por vetëm për interesat personale. Ekonomia zhvillohet në mënyrë të pavarur nga populli dhe shteti në një entitet të pavarur që ka për qëllim vetëm grumbullimin e arit. Shfrytëzimi i paskrupullt i sektorit krijues krijon, nga njëra anë, klasën plutokrate hebreje-borgjeze, të mbështetur nga kapitalizmi i papërmbajtur, dhe, nga ana tjetër, klasën punëtore të mashtruar. Dëmi shoqëror tashmë ekzistues shndërrohet në kontradikta të papajtueshme dhe çon në luftën e klasave. Masat punëtore janë shtyrë në krahët e marksizmit. Komuniteti völkisch i fatit është copëtuar. Forca e vlefshme kombëtare konsumohet në luftën vëllavrasëse. Fshatarësia po zhduket, qytetet e mëdha po rriten (në vitin 1910 një në pesë gjermanë jetonte në një qytet të madh.) Numri i fëmijëve po zvogëlohej, emigracioni i gjakut të huaj, veçanërisht i hebrenjve lindorë, u rrit. Kryqëzimi racor i gjakut fisnik gjerman merr forma të tmerrshme. Martesat e përziera me hebrenjtë në shtresat e larta janë rend i ditës. (Në Berlin të vitit 1926, nga 861 martesa thjesht hebreje, u lidhën 553 martesa të përziera! Numri i hebrenjve të përzier në Gjermani është rreth 7 5 0 0 0 0!)

Me pakësimin e vetëdijes racore, folklori i vërtetë po zhduket gjithnjë e më shumë. Në këmbim, judaizmi zotëron jetën gjermane në të gjitha fushat. Kultura degjeneron. Nuk ka më asgjë që nuk është riformuar në një mënyrë çifute. Në frymën hebraike, njeriu ndërton një shtet "racional", jetë shoqërore, juridike dhe ekonomike, e cila duhet të jetë e përshtatshme për të gjitha vendet, të gjithë popujt, të gjitha kohërat.

Machine Translated by Google

Masa e popullit gjerman bëhet pa qëllim dhe e paqëndrueshme; rrathët e mëdhenj ndihen të pastrehë. Miliona gjermanë emigrojnë, veçanërisht në Amerikën e Veriut.

Rreth 3 milionë njerëz u larguan nga atdheu i tyre gjerman 1871 dhe 1914! Gjaku i çmuar humbet në botë.

Doktrina hebraike e liberalizmit ishte shkaku i gjermanëve kolapsi, të cilin Bismarku vetëm mund ta ndalonte. Liberalizmi është bota e ideve politike që tërbohet sot në Angli dhe Amerikë, por edhe në shumicën e vendeve "neutrale".

BOLSHEVIZMI

8.Çfarë është bolshevizmi

Bolshevizmi është instrumenti i hebrenjve botërorë përmes të cilit ai dëshiron të përmbushë premtimin e Dhiatës së Vjetër për dominimin botëror të hebrenjve në bashkëpunim me plutokracinë hebreje-liberale, angleze amerikane.

Aspiratat kombëtare ruse aktualisht të dukshme në Rusinë Sovjetike dhe shpërbërja e dukshme e Kominternit (Internacionalja e 3-të Komuniste) nuk duhet të fshehin faktin se judaizmi është ende forca lëvizëse.

Si pothuajse në të gjitha vendet, hebrenjtë kanë një pjesë të madhe në jetën shtetërore dhe ekonomike në Rusinë Sovjetike. Edhe nëse Stalini është diktatori i Rusia Sovjetike, një nga mbështetësit e saj më të fuqishëm është vjehrri i tij, hebreu Lazarus Mosessohn Kaganowitsch, i cili bashkon zyrat më të larta partiake dhe shtetërore. Pra ai është: Përfaqësues i Stalinit

Machine Translated by Google

në Sekretariatin e Përgjithshëm të partisë, anëtar i Partisë Politike Byroja dhe

Byroja Organizative, Zëvendëskryetar i Këshillit të Komisarëve Popullorë, Komisar Popullor për Industrinë e Rëndë dhe Transportin, anëtar i Këshillit të Lartë të Sovjetikëve dhe anëtar i Komitetit të Mbrojtjes.

Kaganowitsch u dha vëllezërve të tij Juliy Masesisohn Kaganowirtsch, Michiael Mosessohn Kaganowitsch dhe Aron Mosessohn Kaganowitsch poste të tjera të rëndësishme.

Nga 503 anëtarët e qeverisë (komisarët e popullit), 406 janë hebrenj, një numër i madh i gjeneralëve sovjetikë janë hebrenj, si dhe shumica dërrmuese e Komisarëve Politikë.

Mendimi jashtëzakonisht i rrezikshëm se bolshevizmi ka kaluar në një sistem kombëtar rus nuk mund të kundërshtohet me forcë të mjaftueshme. Është e vërtetë se bolshevikët çifutë dëshirojnë dominimin e botës kombinohet me nxitjet pansllaviste për zgjerim; forca lëvizëse e ideve mbetet, megjithatë, marksizmi i përcaktuar nga hebrenjtë.
Ishte një kohë kur ata luftuan kundër hebrenjve në Rusinë Sovjetike (në fillim të sundimit bolshevik). Megjithatë, motivimi nuk ishte politik, por ekonomik. Kjo periudhë u pasua shpejt nga epoka kur hebrenjtë gjetën rrugën e saj në pozitat më të larta qeveritare dhe partiake dhe u ngritën për t'u bërë bartës i njohur i idesë bolshevike. Duhet të supozohet, megjithatë, se sot bolshevizmi përdor imperializmin e vjetër të shekullit të madh rus, i cili gjithmonë ka kërcënuar ekzistencën e Evropës. Rrënja e kësaj përpjekjeje për dominim botëror, e cila tashmë ishte e gjallë në carizëm, qëndron, nga njëra anë, në despotizmin e brendshëm aziatik, i cili hyri në një lidhje të ngushtë me shpirtin hebre të bolshevizmit dhe tani është qartësisht i dukshëm përsëri në egërsinë mizore. të sjelljes sovjetike të shtetit dhe të luftës. Nga ana tjetër, ajo duhet kërkuar në mesianizmin fetar (ideja e shëlbimit të njerëzimit të robëruar) të popullit rus.

Machine Translated by Google

vetë, që për gati 500 vjet z. B. është i gjallë në idenë e "Romës së Tretë" (doktrina sllavofile dhe ideja pansllaviste).

Bolshevizmi mohon të gjitha dallimet racore, e largon njeriun nga bashkësia e gjakut dhe rrënjët e tij amtare dhe e kthen atë në një proletar ndërkombëtar me synimin për të krijuar një shtet botëror proletar ndërkombëtar. Ai bën thirrje për një rend komunitar të njerëzimit që kundërshton të gjitha ligjet e jetës dhe bazohet në sundimin e klasës punëtore ndërkombëtare. Në të vërtetë, ajo shërben vetëm për të shkatërruar rendin natyror të racave dhe popujve dhe për të vendosur dominimin e botës hebreje.

Nga lidhja e ndërgjegjshme ose e detyruar me të lashtën mesianizmi i

Shpirti rus, forcat e tij nihiliste-shkatërruese dhe fetare (aftësia për të vuajtur për një qëllim ëndërrimtar), dashuria e tij patriotike për atdheun shpjegojnë "fytyrën e dyfishtë" të veçantë të bolshevizmit të sotëm. Tendencat "kombëtare ruse" nuk duhet të fshehin fytyrën e vërtetë që është marksizmi hebre në një maskë ruse.

Bolshevizmi bazohet në doktrinën hebraike të marksizmit të krijuar nga çifuti Karl Marks (çifuti Hirschel Mardochai, nga një familje e vjetër rabinësh). Kjo bazohet në botëkuptimin e materializmit.

- **Marksizmi apo bolshevizmi mohojnë çdo rend botëror hyjnor. Ai njeh vetëm materialin, atë që mund të perceptohet me pesë shqisat. Po kështu, ai gjithashtu refuzon të gjitha vlerat shpirtërore dhe karakteristike dhe e kthen njeriun në një qenie pa shpirt, materialiste.**

- **Ai mohon idenë e racës dhe gjakut dhe rrjedhimisht të gjakut komuniteti i lidhur i popullit dhe njeh vetëm bashkësinë e proletariatit ndërkombëtar pa racë. Ai shkatërron çdo rend kombëtar të jetës dhe e çon njerëzimin në kaos racor.**

Machine Translated by Google

- **Nga ky këndvështrim, ai refuzon shtetin Volkish. Ai përpiqet për shtetin botëror proletar.**

- **Ai mohon njohuritë tona se historia përfaqëson tensionin midis racave individuale dhe pikëpamjeve të tyre botërore dhe pohon në doktrinën e tij se të gjitha proceset historike janë ekonomike proceset.**

- **Ai mohon vlerën e personalitetit dhe i bën njerëzit një skllav ndërkombëtar të punës. Nga kjo mospërfillje, ai kërkon rritjen e fundit të performancës me mjetet më brutale dhe i degradon njerëzit në makineri pune pa shpirt.**

- **Ai mohon pronën dhe i merr frytet e krijimtarisë së tij puna. Qëllimi i tij është të vulos njeriun si një proletar të shpronësuar.**

- **Prandaj ai gjithashtu refuzon fshatarësinë e lirë dhe kërkon proletari i fermës kolektive i privuar nga prona.**

- **Forma ekonomike rezulton nga refuzimi i lojës së lirë të forcave. Ekonomia është ekonomi shtetërore, kapitali është kapital shtetëror.**

- **"Kultura" e saj konsiston vetëm në glorifikimin e teknologjisë.**

Efektet e bolshevizmit tregojnë qartë elementët thelbësorë hebrenj: pashpirt, instinktualitet, poshtërsi, brutalitet, varësi ndaj materialit, epsh për pushtet dhe despotizëm.
Bolshevizmi trajton instinktet më të ulëta te njeriu. Rezultati i tij ndikimi mbi njerëzimin mund të jetë vetëm një nën-njerëzim.

Disa shpjegime të karakteristikave të bolshevizmit përmendën: Marksizmi nuk njeh dhe nuk njeh fare një besim metafizik fetar. “Feja është opium për njerëzit” është e tij

Machine Translated by Google

frazë shumë e përdorur. Bolsheviku hedh poshtë edhe atë që përfaqësuesit e një botëkuptimi idealist ndjejnë dhe duan të shprehin kur flasin për "shpirt" dhe "shpirt". Për të gjithçka është "materie" ose "funksion i materies", dmth për të ekziston vetëm ajo që ne mund ta perceptojmë me ndihmën e pesë shqisave tona. Prandaj, në marksizëm flasim edhe për botëkuptimin materialist. Bota fetare është vetëm refleksi (dmth, imazhi i pasqyrës) i botës reale,

"

Gjithçka që përcaktohet me termin "fe" nuk është për bolshevikët gjë tjetër veçse një lloj fenomeni i sëmundjes sociale.
Bolshevizmi mëson mosbesimin.

Ky është mohimi më flagrant i ekzistencës së një bote hyjnore urdhëroj. Besimi në një besim të tillë - krejtësisht i pavarur nga çdo emërtim - është baza fetare e botëkuptimit tonë autentik si dhe e popujve dhe kulturave evropiane në përgjithësi. Fakti që ai mungon plotësisht në bolshevizëm është në vetvete i mjaftueshëm për ta njohur dhe refuzuar atë si diçka të huaj për natyrën tonë, diçka që nuk korrespondon me natyrën tonë. Por nuk duhet keqkuptuar se realiteti i sotëm rus i bolshevizmit tregon shumë tipare që mund të shpjegohen vetëm me forcën primitive fetare dhe dëshirën e shpirtit rus. Vetëm, përmes 25 viteve të propagandës bolshevike, besimi i mëparshëm i rusëve në jetën e përtejme ka gjetur një qëllim në këtë botë, shpresën e një parajse tokësore. Masat fanatike të miliona ushtrive bolshevike po luftojnë sot për këtë parajsë, e cila supozohet se do të sjellë shpengimin e njerëzimit punonjës përmes vuajtjeve dhe sakrificave të "popujve sovjetikë". Zbulimet e supozuara shkencore të mëposhtme luajnë një rol në themelin shkencor të marksizmit: Dallimet ekzistuese mund të gjurmohen vetëm në mjedisin dhe edukimin, domethënë te "kushtet". Është një krim i vërtetë të flasësh për racat njerëzore sepse ka vetëm "njerëzimin". Bashkimi i grupeve të caktuara të njerëzve

Machine Translated by Google

në popuj dhe shtete mund të gjurmohen vetëm në kushtet e mëparshme ekonomike dhe do të kapërcehen kur bota të jetë urdhëruar vetëm sipas parimeve të marksizmit.

Por ky riorganizim mund të arrihet vetëm nëpërmjet fitores së proletariatit në luftën e klasave. Me sloganin "Punëtorët e botës bashkohuni!" Dhe teoria e luftës së klasave, Bolshevizmi përpiqet të bëhet një shtet proletar botëror.

Për më tepër, marksizmi pohon se të gjitha proceset historike janë vetëm procese ekonomike. Fytyra e botës reale, siç tregohet në rrjedhën e historisë, nuk është formuar - siç e besojmë ne nga njerëz të mëdhenj dhe idetë tronditëse të botës, por nga kushtet ekonomike. E gjithë historia është vetëm histori ekonomike.

Edhe në lidhje me këtë teori armiqësore, nuk duhet anashkaluar fakti se realiteti i sotëm nuk i përgjigjet aspak asaj. Nderimi i Leninit, dhe aq më tepër kulti i heroit të "udhëheqësit të madh" Stalinit, kombinohet me propagandën e rafinuar të arritjeve patriotike të punëtorëve, ushtarëve dhe oficerëve individualë, ose me ringjalljen e personaliteteve të rëndësishme nga e kaluara historike metafizike e Rusisë. tipare dhe është kështu në kontrast të plotë me doktrinën e materializmit historik të marksistit doktrinës.

Prona refuzohet nga marksizmi. Motoja e tij është: prona është vjedhje. "Ai mohon shtytjen e brendshme dhe fuqinë krijuese jo vetëm ekonomikisht, por edhe ideologjikisht në të gjitha fushat; sepse ai në thelb i mohoi çdo artisti dhe çdo shpikësi të drejtën pronësore për frytin e talentit dhe krijimtarisë së tij dhe i privoi fermerit rezultatet e industrisë së tij. Marksizmi pra predikon inferioritetin për të gjithë, depresionin e çdo personaliteti të madh deri në më të ulëtin nga më joproduktivët dhe më inferiorët. (Alfred Rosenberg.)

Vlera e personalitetit të qenies njerëzore, të cilës i kushtohet vëmendje e veçantë nga nacionalsocializmi, shpërfillet plotësisht

Machine Translated by Google

bolshevizmin. Njeriu është reduktuar në një kalë pune, një skllav ndërkombëtar i makinës.

Në vend të fesë dhe në vendin e personalitetit njerëzor, bolshevizmi ngriti makinën. Një kult i papërmbajtur i teknologjia, e adoptuar nga Amerika, e lë individin të humbasë në një masë uniforme që duhet t'i shërbejë vetëm idhullit të ri. Propaganda e sofistikuar e progresit i ka futur masat e "popullit sovjetik" në iluzionin se shteti sovjetik është shteti më modern në botë për shkak të industrializimit të tij të madh.

dhe zhvillimin e saj të madh të teknologjisë. Teknologjia supozohet të sjellë parajsën e së ardhmes. Shteti Sovjetik është një shtet termite, në të cilin njeriu duhet të përmbushë vetëm një urdhër të caktuar pune. "Kultura nënkupton vetëm teknikën e punës së "qenies së re njerëzore".

Ky botëkuptim dhe realizimi brutal i tij shpjegojnë “arritjet e sistemit bolshevik. Nuk ka dyshim se kulti i teknologjisë ka çuar në një tendosje të punës njerëzore në një mënyrë që historia botërore e ka njohur deri tani. Synimi i planeve pesëvjeçare të Stalinit, të cilat filluan në vitin 1929, nuk ishte thjesht industrializimi në kuptimin e "ndërtimit socialist", por krijimi i një industrie gjigante armësh, një të tillë që Rusia nuk e kishte në ditët cariste, që do të thotë të t'i atribuohet kryesisht katastrofave ushtarake të Rusisë në Luftën e Parë Botërore. Stalini donte të vendoste jo vetëm autarkinë në fushën e industrisë së rëndë dhe të armatimeve, por edhe mbizotërimin absolut të Rusisë Sov

Për këtë qëllim u sakrifikua pamëshirshëm hija e fundit e mirëqenies individuale dhe lumturisë njerëzore. Miliona njerëz u transplantuan rishtazi nga vendi në qytete, në qendrat industriale të sapo krijuara, pa u siguruar as parakushtet më të vogla për një ekzistencë të denjë. Skllavëria e lashtë, mjerimi proletar i fillimit të epokës industriale në Evropë, ishin kushte parajsore në krahasim me punën e detyruar.

Machine Translated by Google

që kishte ekzistuar për pesëmbëdhjetë vjet nënkuptonte zhvillimin e industrisë sovjetike të armatimeve. I gjithë prodhimi i furnizimeve, i objekteve të nevojave më primitive njerëzore, u frenua në mënyrë rigoroze Përveç kërkesave të ushtrisë, çdo aktivitet i shërbeu vetëm zhvillimit të industrisë së rëndë dhe të armatimit, zhvillimit të objekteve të reja gjigante të prodhimit në të dy anët e Uraleve, rizhvillimit të burimeve të pafundme natyrore të Rusisë për makinerinë më të fuqishme të armatimit të të gjitha kohërave. . Miliona të burgosur politikë të të gjitha llojeve u fundosën për vdekje në ndërtimin e kanaleve dhe hekurudhave, në miniera dhe pyje, në kampet e punës penale. Masat e panumërta të punëtorëve "të lirë", të fshikulluar nga sistemet e të gjitha llojeve të punës, të munduar me ushqime dhe veshje të pakta, të vendosura në banesa primitive dhe vrima në tokë, në një punë të pandërprerë, të pamëshirshme për të ardhmen që iu predikua përsëri dhe përsëri.

Nuk duhet të neglizhohet se një sistem i tillë nuk do të ishte i mundur pa fuqinë e zjarrtë të besimit të shpirtit rus, pa shpresën e pretenduar "parajsë të njerëzve që punojnë". As nuk duhet të mos pranohet se arritjet masive teknike në fakt janë arritur dhe po arrihen. Tani e dimë se ky sistem ka ndërtuar një industri armatimi, figurat tashmë të paimagjinuara të tankeve dhe armëve, aeroplanëve dhe armëve të rënda të të gjitha llojeve mund të hidhni përsëri dhe përsëri në betejat e mëdha materiale. Këtij qëllimi i shërbenin edhe asgjësimi i fshatarëve të lirë dhe heqja e pronave fshatare. Kolektivizimi që nga viti 1930 fillimisht nënkuptonte industrializimin total të vendit dhe banorëve të tij. I gjithë prodhimi bujqësor do të bashkohej në "ndërmarrjet e mëdha" shtetërore për të shërbyer si prodhim masiv i kontrolluar nga qendra edhe vetëm për industrinë e armëve. Sundimtarët në Kremlin ishin indiferentë ndaj faktit se mbi 10 milionë fshatarë vdiqën nga uria dhe dëbimi. Ishte Ata janë indiferentë ndaj faktit se në vitet e para të fermës kolektive tufa të mëdha të

Machine Translated by Google

bagëtitë u shkatërruan, makina të panumërta bujqësore u kalbën, toka e madhe e punueshme u tha plotësisht dhe qindra mijëra ferma u shkatërruan plotësisht. Ata janë indiferentë ndaj faktit se edhe sot ish-bujku, i ngjeshur në ferma kolektive dhe sovkoze, është ende një kalë pune i sfilitur pa shpirt, pa ndjenjën njerëzore të lumturisë, pa impulsin për veprimtari vullnetare, është një krijesë termite që i shërben prodhimit bujqësor industrial. në gropë të shurdhër.

Edhe këtu nuk duhet të anashkalohet fakti se pas pengesave katastrofike prodhimi i kolektivëve të mëdhenj dhe sovkhozeve u rrit me përdorimin e pamëshirshëm të makinerive të mëdha dhe të të gjitha burimeve shkencore. Disa arritje teknike kanë

është arritur edhe në bujqësinë e kolektivizuar. Në disa mallra të provës shkencore, u regjistruan edhe performanca të larta, të cilat vazhdimisht i dhanë shpresë makinerive të rafinuara propagandistike për të ardhmen dhe zemrat besimtare të masave.

Kjo shpresë për një parajsë të ardhshme në shpirtrat e munduar të miliona skllevërve u llogarit me saktësi nga udhëheqja hebreje. Në të gjitha masat e saj, kjo udhëheqje llogariste gjithmonë në luftën e ardhshme, të cilën Lenini e kishte parashikuar dhe synuar tashmë si "lufta e fundit imperialiste". Kjo luftë duhej të sillte revolucionin botëror dhe rrjedhimisht zgjerimin e sistemit bolshevik në të gjithë Evropën dhe botën. Një përllogaritje e tillë duhet kuptuar fare se humbjet e mëdha të

substancë njerëzore dhe ekonomike në industrializim dhe

kolektivizimi u pranua me qetësi. Vetëm nga ky, nga qëllimi përfundimtar revolucionar dhe imperialist botëror i sotëm qartësisht i njohur, duhet gjykuar edhe arritjet reale dhe të dukshme të sistemit sovjetik.

Bolshevizmi po aq pak sa qëllimi i tij përfundimtar ka ndryshuar ndonjëherë fytyrën e tij të vërtetë. Të gjitha tiparet "kombëtare ruse", të gjitha kombëtare ekonomike, kulturore,

Machine Translated by Google

apo arritjet ushtarake të sotme i përkasin vetëm artit të saj të tmerrshëm të kamuflimit, ndryshimit të maskës.

Bolshevizmi përfaqëson mjetin më të rrezikshëm të hebrenjve për të sunduar një njerëzim kaotik në një shtet botëror.

"Në bolshevizmin rus, ne mund të shohim përpjekjen e bërë nga judaizmi në shekullin e 20-të për të përvetësuar dominimin botëror." (Adolf Hitler.)

Vëzhguesit të kujdesshëm të kushteve ruse sovjetike nuk i ka shpëtuar që, përveç idesë marksiste, janë efektive edhe efektet e mësimeve të shekullit të kaluar: idetë fetare për përmirësimin e botës së Dostojevskit dhe Tolstoit, mësimi i pansllavizmit. dhe nihilizëm. Forca kryesore, megjithatë, mbetet mësimi i marksizmit. Është dhe mbetet krimi i çifutëve që ka bartur marksizmin në popullin rus të hutuar dhe të humbur, duke synuar t'i bëjë këta njerëz lehtësisht të menaxhueshëm mjetin e synimeve të tyre të fuqisë botërore.

“Bolshevizmi është një përzierje e ideve hebraike-aziatike. Çifuti

Rreziku nga Rusia është edhe më i madh, pasi sot po martohet me imperializmin rus në një mënyrë shumë të veçantë. Hebreu dhe rus - të dy janë fëmijë të Lindjes, të dy mund të dekompozohen, të dy janë gjithsesi bartës të të njëjtit besim mesianik për të qenë një "popull i zgjedhur dhe për rrjedhojë ndoshta aleatë të natyrshëm". Në nxitjen për revolucion botëror dhe dominim botëror, ideja e vjetër mesianike ruse jeton në këtë Rusi të re, moderne ndoshta më fort se kurrë më parë. "(Dr. Arro)

Dihet se populli rus jeton në ekstreme, prandaj ata e kanë adoptuar idenë bolshevike si një doktrinë shpëtimi me një fanatizëm pothuajse të patejkalueshëm. Ai i dorëzohet zbatimit të tij me ekstazë të vërtetë. Ai hodhi gjithçka që i pengonte në det. “Rusia u themelua dikur nga vikingët, elementët gjermanikë e zbutën kaosin e stepës ruse

Machine Translated by Google

dhe i shtyu banorët në forma shtetërore, që mundësojnë kulturë. Ky rol i gjakut viking që po vdiste më vonë mori gjermanin Hansen, emigrantët perëndimorë në Rusi në përgjithësi; në kohën që nga Pjetri i Madh, Baltët gjermanë, në fillim të shekullit të 20-të, edhe popujt balltikë të gjermanizuar fuqishëm. Por nën klasën e lartë të denjë në Rusi përgjumeshin gjithmonë, dëshira për zgjerim të pakufishëm, vullneti i vrullshëm për të shkelur të gjitha format e jetës që perceptoheshin thjesht si barriera. Me të gjitha tronditjet në jetën ruse, gjaku i përzier me mongolishtin u vlua, madje në një hollim të fortë, dhe i çoi njerëzit në vepra të cilat vetë individi i konsideronte shpesh të pakuptueshme. Kjo përmbysje e papritur e të gjitha shenjave morale dhe shoqërore, që përsëriten vazhdimisht në jetën ruse dhe letërsinë ruse (nga Tchaadayev te Dostojevski dhe Gorki), është një shenjë se rrjedhat armiqësore të gjakut po luftojnë me njëri-tjetrin dhe se kjo luftë nuk do të pë Bolshevizmi do të thotë zemërimi i mongolit kundër formave nordike të kulturës, është dëshira për stepën, është urrejtja e nomadit ndaj rrënjëve të personalitetit, do të thotë përpjekja për të flakur Evropën në përgjithësi. Gara e Balltikut Lindor, e pajisur me shumë dhunti poetike, rezulton të jetë një ton i mprehtë në duart e udhëheqjes nordike ose tiranëve hebrenj ose mongolë - nëse ndodh zbatimi mongol. Ajo këndon dhe kërcen, por vrasje dhe tërbim në të njëjtën kohë; ajo është besnike, por pa frenim tradhtar kur lëshon forma të lirshme. Derisa të detyrohet në forma të reja, qoftë edhe tiranike.

Sido që të jetë, në Lindje zbulohet e vërteta e pikëpamjes historike të lidhur racore, por në të njëjtën kohë ora e madhe e rrezikut në të cilën ndodhet thelbi i racës nordike. "(Alfred Rosenberg," Miti i shekullit të njëzetë ".)

Machine Translated by Google

9.Si e dimë se

Bolshevikët duan të pushtojnë Evropa dhe Bota

Lenini këmbëngul gjithmonë në pushtimin e Evropës dhe botës në integralin librat. Motot e tij janë një e tij pjesë e bolshevizmit. Stalini e ndjen veten si ekzekutues i huasë bolshevike. Ai thekson vazhdimisht vlefshmërinë e mësimit të Leninit. Thelbi dhe qëllimi i bolshevizmit sot janë i njëjtë me atë të Leninit shkroi:

"Qëllimi ynë është të fitojmë kontrollin mbi botën... për të formësuar përgjithmonë fitoren bolshevike me asgjësimin e plotë të ish-shteteve udhëheqëse do të hasë aq pak pengesa në Evropë sa ishte rasti në Rusi. Sundimi i sovjetikëve nuk e di asnjërin lirinë as drejtësinë. Ky rregull bazohet në shtypjen dhe shkatërrimin e vullnetit të çdo individi. Por ne jemi mjeshtrit. Shtypja na është besuar. Pamëshirshmëria deri në ekstrem është detyra jonë. Në përmbushjen e kësaj detyre, mizoria e pakufishme është merita më e lartë, përmes tiranisë së plotë - në shërbim të së cilës qëndron edhe çdo tradhti, çdo shkelje e fjalës, madje edhe mohimi i hijes më të vogël të drejtësisë, ne do ta shtypim njerëzimin deri në nivelin e fundit të barazi që vetëm burrat i përshtaten për t'u bërë një mjet i lehtë për t'u përdorur dhe uniform i fuqisë sonë. "

Sot askush nuk do të dyshojë se Stalini u përpoq ta zbatonte këtë mësim në detaje!

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

10.Si e fitoi Stalini

Popujt e Bashkimit Sovjetik mbi bolshevizmin?

- **Duke pikturuar një të ardhme të lavdishme për popullin e Bashkimit Sovjetik përmes propagandës gënjeshtare.**

- **Duke krijuar tipin bolshevik të njeriut përmes rigorozitetit metodat edukative.**

tek a). Gjatë 20 viteve, Stalini dinte se si t'i përgatiste popujt e Bashkimit Sovjetik për sulmin bolshevik ndaj Evropës dhe botës. Në fillim, ai mbylli hermetikisht
Bashkimi Sovjetik nga pjesa tjetër e botës. Asnjë bolshevik nuk ishte lejohet të mësojë për ngritjen ekonomike dhe kulturore të Gjermanisë. Me mjeshtëri, ai fshehu qëllimet e tij sekrete. Ai dinte ta drejtonte vështrimin e bolshevikëve nga e tashmja e tmerrshme sovjetike drejt një të ardhmeje të pikturuar me ngjyrat më të bukura nga propaganda. Stalini zgjoi te bolshevikët besimin në një parajsë për punëtorët, e cila do të realizohej fillimisht në Bashkimin Sovjetik dhe më vonë do të zbatohej në të gjithë botën nga luftëtarët bolshevikë. Personi rus ishte shumë i arritshëm për mendime të tilla. Poetë si Tolstoi dhe Dostojevski e kishin lavdëruar tashmë misionin botëror rus dhe shpengimin e Evropës nga populli i botës ruse. Bolshevizmi thirri një lloj të ngjashëm mesianizmi me gënjeshtra të pabesueshme, dhe kjo sigurisht nuk është arsyeja përfundimtare pse bolshevikët në front po sakrifikojnë veten sot për Stalinin dhe idenë bolshevike.

Machine Translated by Google

Bolshevizmi ka arritur me mjeshtëri të zgjojë dëshirat e popujve të Bashkimit Sovjetik. Bolshevizmi - thuhej - ishte garancia e socializmit real, ishte çlirimi i popujve dhe klasave të shtypura, ishte krijimi i një parajse për punëtorët, ishte liria dhe të drejtat e njeriut. Me këto teza, në popullin rus u trajtua diçka që kishte kohë që i kishte paraprirë Kisha Ortodokse (Greke Katolike), ideja për të shpenguar botën (doktrina sllavofile). Nuk është çudi nëse këto slogane mashtruese kishin efektin e tyre te shumë banorë të Bashkimit Sovjetik, kur shumë adhuruan bolshevizmin dhe ai mbi rrënojat donte të ndiqte një botë në të ardhmen e shumëpërfolur.

te b). Bolshevizmi duhej të mbështetej nga një inteligjencë sa më e gjerë bolshevike pasi klasa sunduese nordike ishte eliminuar brutalisht. Bolshevizmi pa një detyrë të madhe në krijimin e kësaj klase; sepse pa të ai nuk mund të fillonte programin e tij,

Bolshevikët themeluan shkolla të shumta, nga universiteti deri në shkollën fillore. Hebrenjtë dhe bolshevikët e dëshmuar ishin drejtorët dhe edukatorët në këto shkolla. Shkollat e Bashkimi Sovjetik - pavarësisht se çfarë lloji ishin - u vendosën të gjithë nën një ide: ata shërbyen si një organ për bolshevizimin e popullsisë dhe si një mjet për të realizuar Bolshevizmin në konsistencën maksimale.

“Pa komunizëm nuk kemi nevojë për arsim”, kjo është tendenca e paturpshme e arsimit bolshevik. Kështu, arsimi dhe njohuria shfaqen në një dritë krejtësisht të re. “Ato nuk njihen si vlera absolute, por vetëm rëndësia që u kushtohet atyre si mjete për përhapjen e ideve bolshevike, dija në vetvete është e parëndësishme, është e rëndësishme t'i përkushtohemi totalisht bolshevizmit.

Në universitete u krijua një lëndë e veçantë për marksizmin.

Machine Translated by Google

Çdo student – çfarëdo që studionte – duhej të merrte pjesë në kursin "Leninizëm". 180 leksione dhe 80 orë seminaresh, në të cilat njëra trajtohej ekskluzivisht me marksizmin, prezantuan çdo kurs universitar. Pra, ju keni studiuar fillimisht bolshevizmin për semestra, pastaj drejtësi, mjekësi ose ndonjë lëndë tjetër. Kjo duhet të na japë ushqim për të menduar nëse duam të zgjidhim gjëegjëzat që shtro ne.

Mësimi në bolshevizëm është zëvendësuesi i çdo veprimtarie në shkencat humane. Askujt nuk i është dhënë detyra të hulumtojë të vërtetën dhe kuptimin e jetës. Në "Tokën e Premtuar" të Bashkimit Sovjetik, ata pretendojnë se kanë gjetur dhe zbuluar njohuritë përfundimtare dhe më të larta të njerëzimit në bolshevizëm. Bashkimi Sovjetik dëshiron ta bëjë botën të lumtur me këtë të vërtetë Nëse bolshevizmi rebelohet, duhet të detyrohet "lumturia e tyre" të s Këto janë mendimet që formuan trurin e njeriut sovjetik.

Populli premtoi avantazhe të mëdha nga sistemi arsimor dhe trajnimi i bolshevikëve. Sepse bolshevizmi shkoi pikërisht në rrugën e kundërt me qeverinë cariste, e cila e shihte arsimin si një rrezik për shtetin. Me gjithë shpirtin e tyre, rinia u hodh në shkencë, bolshevizmi ishte në gjendje të thithte dhe kontrollonte me mjeshtëri impulset e rinisë.

Në planin afatgjatë, vetëm ideja bolshevike nuk e kënaqi dëshirën për ide të reja dhe literatura jopartiake u zgjua. Sunduesit bolshevikë, megjithatë, nuk i lejuan studentët të kryenin kërkime akademike falas, por vazhduan të ushqejnë "stuhinë dhe shtytësit" me shkencat politike bolshevike. Tekstet shkollore në të gjitha shkollat filluan me glorifikimin e regjimit sovjetik dhe me vërshime urrejtjeje mbi gjithçka që ishte më parë, punimet shkencore u ripunuan, ose më mirë të themi, u falsifikuara. Tema të tilla si historia dhe letërsia duhej t'i nënshtroheshin përpunimit veçanërisht mizor. Tendenca komuniste përshkoi gjithë shkencën si një fill i kuq.

Machine Translated by Google

Mund të lexosh çfarë të duash në Bashkimin Sovjetik, ndeshesh me ide bolshevike gjithmonë dhe kudo. Është në natyrën e gjërave kur njeriu sovjetik gradualisht iu drejtua dëshirës për ushqim tjetër intelektual dhe e detyroi Bolshevizmin të bënte

koncesionet. Në fillim bolsheviku rezistoi, më pas u dorëzua.
U shfaqën vepra të letërsisë botërore, por sigurisht në "botimet sovjetike", të gjitha të drejtuara drejt bolshevizmit.
Komentet theksojnë me zell idenë se të gjithë shkrimtarët ishin kampionë që bolshevizmi të thërriste që Bolshevizmi të çlirohej nga robëria shtypëse e pronarëve dhe kapitalistëve.
E gjithë historia kulturore e njerëzimit që nga grekët e këndej shfaqet në

Letërsia bolshevike si një zhvillim i vetëm i marksizmit, që më në fund ka gjetur realizim në Rusi dhe prej andej Marksi, Lenini dhe Stalini janë njerëzit e mëdhenj në fund të këtij zhvillimi që kanë bërë qëllimin e tyre të madh jetësor çlirimin e të gjithë popujve nëpërmjet bolshevizmit.

Machine Translated by Google

11.Pse luftojnë bolshevikët

me një hidhërim të tillë?

Herezia e bolshevizmit u është futur aq shumë saqë ata besojnë në korrektësinë e idesë me fanatizëm të palëkundur. Bolshevikëve u thuhet se Rusia Sovjetike është një parajsë bolshevike, por Gjermania është një ferr nazist!

Hebreu vështirë se mund të gjente një mjet më të gatshëm se njeriu rus. Sjellja e tij evropiano-aziatike vështirë se mund t'i shërbente më mirë. Gatishmëria për të jetuar një jetë plot vuajtje dhe sakrifica, të pakërkueshme dhe mirëbesimi i tij, por nga ana tjetër aftësia e tij aziatike për brutalitetin më mizor, duhet t'i ketë ardhur në ndihmë hebreut për planet e tij të errëta. Doktrina "e lumtur për botën" e marksizmit askund nuk mund të fitonte terren më shpejt se sa në shpirtin rus, i cili nxiti shpëtimin. Dhe vështirë se mund të kishte një person më fanatik në këtë tokë që ndjek qëllimin e parashikuar me mendjengushtësi primitive dhe brutalitet të paskrupullt.

Prej vitesh ka pasur një tranzicion drejt formimit të gjerë politik dhe ideologjik. Me shpenzimet më të mëdha të burimeve dhe personelit, ushtarët bolshevikë trajnohen politikisht dhe arsimohen në ideologji. Kjo është një nga detyrat zyrtare të çdo udhëheqësi ushtarak.

Sidomos tani gjatë luftës, stërvitja kryhet veçanërisht intensivisht.

Deri në 8 mësime në javë përdoren në njësi për këtë punë të rëndësishme! Leninizmi, marksizmi dhe idetë e Stalinit, plus historia ruse, studiohen me padurim. Çdo njësi ka grupet e veta të punës dhe bibliotekat e nevojshme për to. Regjimet kanë një

Machine Translated by Google

sistem trajnimi i fryrë që përdoret intensivisht nën drejtimin e komisionerëve.

Stërvitja është psikologjikisht shumë e qëllimshme dhe kështu e mban ushtarin nën magjinë e ideve me fuqi sugjestive. Çdo mjet përdoret për këtë qëllim. Njëra (nuk thotë, p.sh.: Aty qëndron armiku", por përkundrazi: "Aty qëndron fashisti", ose: "Ky mitraloz fashist duhet luftuar. Pamposhtshmëria e Ushtrisë së Kuqe është inokuluar në çdo ushtar. Vetëbesimi i ushtarit bolshevik është ngritur veçanërisht, së bashku me disiplinën në maksimum.

Teza e "popullit me armë për të mbrojtur atdheun" fsheh qëllimin e vërtetë të bolshevizmit.

Për më tepër, trajnimi kryhet në dialektikë patriotike në frymën e bolshevizmit imperialist.

Nxitja ekspansioniste pansllaviste, vetëdija misionare e popullit rus për të kolonizuarit, për marrjen e tokës, është shfrytëzuar me zgjuarsi.

Vlen të përmendet se 70-80% e oficerëve bolshevikë janë nga Partia Komuniste.

Urrejtja kundër Nacional Socializmit është nxitur në maksimum. Doktrina e tij paraqitet si një sistem kapitalist shfrytëzimi.

Rusia Sovjetike quhet vendi i arritjeve më të larta të natyrës kulturore dhe qytetëruese, populli rus si bartës kulturor i të gjithë botës. Arti dhe shkenca përshkruhen
në origjinën e tyre si ruse apo bolshevike. Gjermania dhe Perëndimi do të ishin të kalbura dhe të kalbura. Popujt mund të shpengohen vetëm nga bolshevizmi (duke përfituar nga prirja e popullit rus drejt mesianizmit). Për pjesën tjetër, popujt e vjetër tani po humbasin.

Machine Translated by Google

Tani do të ishte radha e popullit të BRSS për të marrë sundimin e Evropës. Së shpejti një Evropë nuk do të ekzistonte më. Evropa, kjo do të ishte Rusia Sovjetike.

Pasojat e edukimit politik dhe ideologjik janë bolsheviku patriot që lufton
me përbuzjen më të madhe për Rusinë e tij Sovjetike dhe idetë bolshevike në prag të Stalinit. Kriminalisht, ata e kanë ndezur prirjen e tij për mizori deri në kafshë
egërsi.

Njeriu vazhdimisht pyet veten pse ushtari bolshevik vazhdon të luftojë edhe në kushtet më të pafavorshme.
Arsyeja për këtë është fuqia e ideve bolshevike hebreje dhe ideja e parajsës sovjetike dhe e sundimit sovjetik, e cila u fut në mendjet e bolshevikëve përmes ndikimit mendor dhe shpirtëror të aftë dhe të qëllimshëm.

Ushtria ruse do të ishte shembur shumë kohë më parë nëse nuk do të kishte marrë një trajnim kaq të qëndrueshëm politik dhe ideologjik.

Ushtari bolshevik është një ushtar veçanërisht fanatik, i arsimuar politikisht dhe ideologjikisht! Ai lufton për idenë e tij bolshevike dhe parajsën e tij botërore sovjetike!

Kjo është arsyeja pse bolsheviku përfaqëson një kërcënim kaq të rrezikshëm për të gjithë Oksidentin; shumë evropianë, në të vërtetë shumë anglosaksone, do të dridheshin në thellësinë e tyre nëse do të donin të njihnin fytyrën e vërtetë të bolshevizmit.

Ushtari gjerman mbron në luftën heroike, si shpesh në histori, të gjithë botën kulturore nga nënshtrimi aziatik!

Machine Translated by Google

12. Çfarë fati do të Bolshevikët shkaktojnë mbi ne Prindër, vëllezër dhe motra, gruaja dhe fëmijët tanë?

Prindërit tanë në rastin më të mirë do të ruanin jetën e tyre të zhveshur dhe do të detyroheshin t'i shërbenin atij

bolshevikët. Motrat dhe gratë tona do të përdhunoheshin dhe çnderoheshin, do të dëboheshin në Siberi dhe në Rusinë veriore, përveç nëse thjesht vdisnin nga uria ose likuidoheshin. Fëmijët tanë do të futeshin në arsimin e komunitetit komunist dhe do të korruptoheshin trup e shpirt në një kohë të shkurtër.

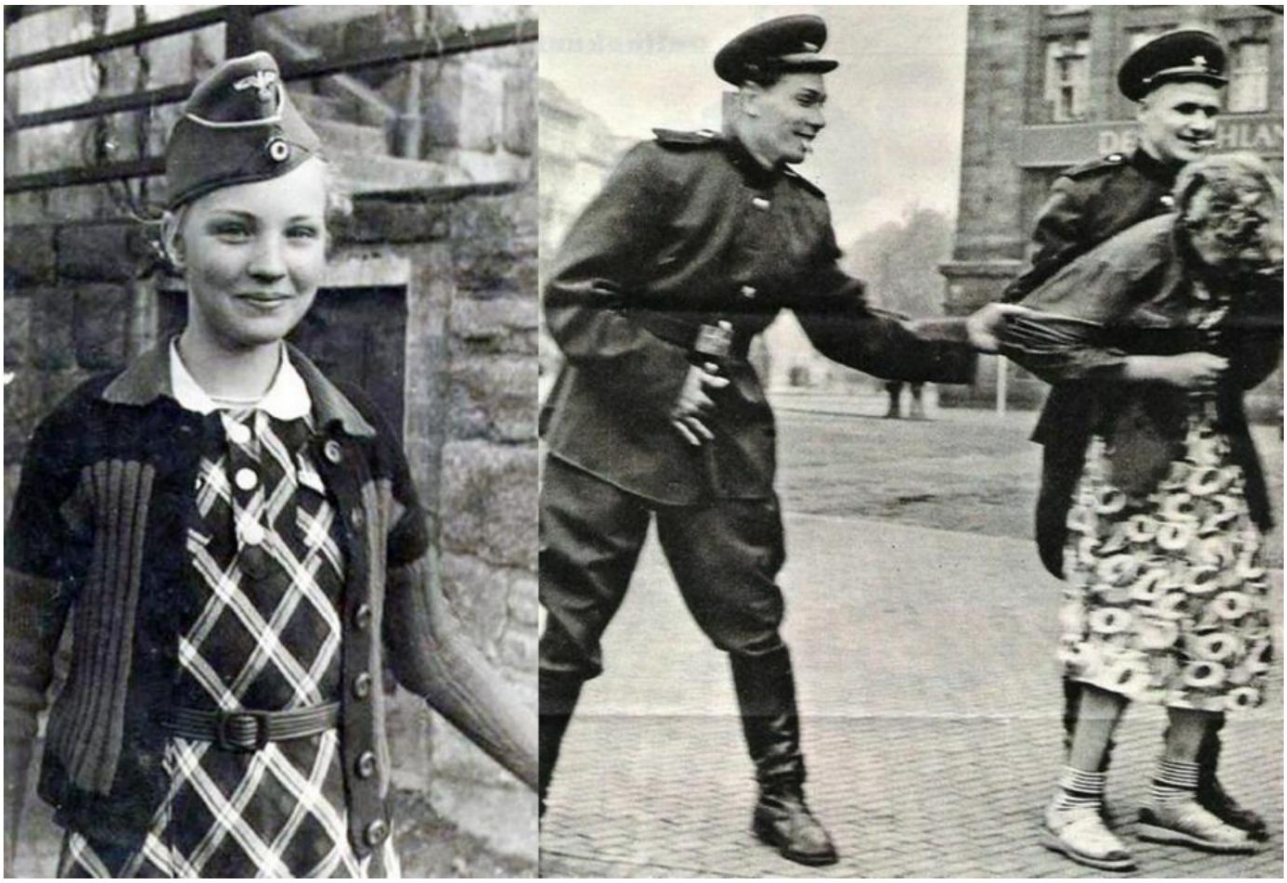

Machine Translated by Google

Trashëgimia e të parëve tanë, atdheu ynë, toka jonë e shenjtë, kultura jonë do të përdhosej dhe do të shkatërrohej nga hordhitë bolshevike, hunët modernë.

Tani duhet të provohet nëse ajo që u krijua nga paraardhësit tanë në mijëra vjet mundje dhe krijimi do të zgjasë apo jo.

Tani është çështja se cili botëkuptim fiton: Judeo-Bolshevik

pafryma e materializmit ose botëkuptimi krijues i idealizmit gjermanik, nacional-socializmi.

Machine Translated by Google

Anglia

13.Pse po na lufton Anglia?

Anglia na lufton sepse është armiku vdekjeprurës i çdo fuqie të fortë kontinentale evropiane. Sipas botëkuptimit të saj puritan, Anglia mendon se është raca mjeshtërore e thirrur nga Zoti për të sunduar mbi popujt. Edhe Anglia po na lufton sepse është armiku i vdekshëm i nacionalizmit dhe socializmit tonë gjerman.

Në aspekte të tjera, Anglia dominohet nga hebrenjtë. Shpallja e luftës e Anglisë është gjithashtu shpallja e luftës së hebrenjve.

Për shekuj me radhë Anglia ka luftuar për parimin e saj të "ekuilibrit evropian", i cili mëson parandalimin e çdo formimi të një fuqie evropiane qendrore. Edhe sot revistat dhe politikanët britanikë pranojnë hapur se këtë luftë kundër bashkimit të Evropës po e bën Gjermania – pa marrë parasysh sistemin e saj politik. Ka edhe motive të tjera: në Angli, problemi social nuk zgjidhet aspak. Në përgjithësi, ekzistojnë vetëm dy shtresa: shtresa plutokratike, e cila ka orientim shumë hebre dhe ka paratë dhe ekonominë në duart e saj, dhe shtresa e nënshtruar e klasës punëtore. Nuk ka barazim të drejtë shoqëror siç është nacionalsocializmi në Angli.

Machine Translated by Google

Plutokracia angleze deri më tani ka mundur të kapërcejë ndarjen e madhe shoqërore me ndihmën e doktrinës puritane, sipas së cilës rendi popullor anglez me kushtet e tij politike dhe ekonomike është krejt "një rend kaq i dëshiruar nga Zoti".

Nëpërmjet Nacional-Socializmit tonë, me të cilin ne kërkojmë të zgjidhim çështjen sociale në mënyrë sa më të drejtë, ne kemi penguar të gjithë sistemin mashtrues të shfrytëzimit kapitalist të Anglisë.

Prandaj plutokrati anglez na urren, sepse ai e di që duhet të bëjë lëshime të mëdha për punëtorët e tij nëse nuk arrin të na shkatërrojë. Punëtorët e tij mbahen ende të paditur për ngjarjet reale në Gjermaninë Nacional Socialiste nga shtypi Plutokratik hebre.

Përveç ideve plutokratike çifute të liberalizmit, anglezi mbart puritanizmin si botëkuptim në zemrën e tij.

Puritanizmi, me besimin e tij biblik për të qenë i zgjedhur, ishte dhe është baza e vetëdijes politike të vlefshmërisë së Anglisë, pra, pretendimi i saj i pakufizuar për dominimin e botës në emër të Zotit.

Anglishtja dhe puritanizmi janë koncepte që nuk mund të ndahen nga njëri-tjetri. Puritanizmi ka formuar një mënyrë jetese angleze judeo, e cila, gjatë historisë, i ka sjellë anglezët në përplasje gjithnjë e më të madhe me popujt e një strukture të ndryshme shpirtërore dhe mendore.

Puritanizmi fillimisht ishte vetëm një protestë kundër hierarkisë katolike romake të ndikuar nga idetë kalviniste dhe pjesërisht edhe luterane. Megjithatë, gjatë zhvillimit të saj të mëtejshëm, në ndjekje të doktrinës së pastër, ajo përvetësoi gjithnjë e më shumë të vjetrën hebreje Idetë e Testamentit.

"Në 1652 shpërtheu Lufta Civile në Angli, e cila e çoi Charles I në skelë dhe

Oliver Cromwell në pushtet. Ishte kryesisht grupi puritan midis

Machine Translated by Google

Republikanët të cilëve revolucioni ua detyronte rezultatin e tij fitimtar. Puritanët e kishin bërë flamurin e tyre lirinë fetare të besimit.

Pjesa më e madhe e mësimeve puritane besohej se ishte e ankoruar në Dhiatën e Vjetër, dhe kështu puritanët e krahasuan Cromwell me Gideon ose Judas Maccabee, i cili shndërroi një grusht martirësh në një ushtri fitimtare.

Emrat origjinalë anglezë u zëvendësuan me emra hebrenj nga

I vjetër

Testamenti, madje edhe Luani i Judës u vendos në flamujt fitimtarë të puritanëve. Periudha nën sundimin e Stuart u shpall "robëria egjiptiane" (edhe sot miliona anglezë ende besojnë se britanikët janë "dhjetë fiset e humbura të shtëpisë së Izraelit"). "Madje u sugjerua seriozisht që e shtuna të bëhej një e shtunë e rregullt në vend të të dielës.

Anglezët udhëtuan nëpër kontinent për të zhvilluar biseda shkencore me rabinët, madje kishte edhe puritanë që adoptuan besimin hebre.

Me të gjitha këto dukuri, nuk është për t'u habitur që kishte një interes të gjallë për hebrenjtë që jetonin në kontinent midis puritanëve, të cilët ishin bërë elementi dominues në Komonuelthin e Anglisë që nga viti 1649. Në përgjithësi, nuk ka asnjë ndryshim domethënës midis Puritanët dhe hebrenjtë. Në të dyja, gjejmë lidhjen më të ngushtë midis biznesit dhe fesë dhe pikëpamjes racionaliste të jetës. Të dy i bënë homazhe parimit se gjithçka e nevojshme për një biznes të mirë është gjithashtu moralisht e justifikuar. (Peter Aldag, "Hebrenjtë në Angli", Nordlandverlag.)

Shpirti çifut i Testamentit të Vjetër u zhvendos në shpirtin anglez.

Kështu, mund të argumentohet teza se puritanizmi është i barabartë me judaizmin. Ky qëndrim mendor shpjegon marrëdhëniet e ngushta

Machine Translated by Google

mes Anglisë dhe Judaizmit, gjë që na duket krejtësisht e pakuptueshme. Megjithatë, nga shkrirja me botën e ideve të Dhiatës së Vjetër, puritanët zhvilluan gjithashtu besimin se britanikët ishin "populli i zgjedhur".

Që nga Oliver Cromwell, për ta ndoshta anglezi më i madh, në të cilin u bashkua një përzierje e çuditshme e fanatizmit fetar dhe egërsisë së ftohtë e të pamëshirshme, daton lindja e atij anglezi, tek i cili ideologjia fetare e puritanizmit mori efekte politike.

Teza e Cromwell ishte: "Anglia është populli i zgjedhur i Zotit". Ai e huazoi idenë e dominimit të botës nga Dhiata e Vjetër dhe përdori idenë fillimisht çifute të popullit të zgjedhur të Zotit për t'u bashkuar me mendimin kombëtar të Anglisë. Cromwell është themeluesi i pretendimit anglez për dominim botëror në emër të Zoti.

Kjo ishte vepra më e madhe e Kromuellit, e cila ia doli të bashkonte bindjen fetare dhe luftën politike në ndërgjegjen misionare të anglezit.

Botëkuptimi i puritanizmit ka nxjerrë gjithmonë një forcë elementare. Ai u miratua kryesisht nga fisnikëria e lartë dhe kleri. Në veçanti, Cromwell e çoi puritanizmin në ushtri dhe kështu krijoi orientimin ideologjik të ushtarit drejt një qëllimi luftarak kombëtar.

Cromwell është krijuesi i ushtrisë politike. Shembulli i Cromwell ilustron lidhjen e ngushtë midis botëkuptimit dhe forcës ushtarake. Ky edukim pati efektin e rritjes së vetëbesimit puritan deri në pikën e vetë-reflektimit moral dhe të vetë-zgjedhur "birri i Zotit". Megjithatë, në aspektin ushtarak, ai gjeneroi një forcë morale të ushtarit individual që nuk duhet nënvlerësuar.

Machine Translated by Google

Anglia u bë e madhe nga shpallja me forcë e puritanizmit, "pretendimi i dhënë nga Zoti për dominimin e botës", nga fuqia zgjuese e Oliver Cromwell, nga ushtria politike e tij dhe e pasuesve të tij. Rënia e Anglisë kishte filluar kur gatishmëria luftarake e klasave sunduese angleze u dobësua në gjeneratat e fundit, kur judaizmi u bë politik, meqenëse udhëheqja politike rrëshqiti nga duart e ushtarëve në duart e plutokratëve, interesat e lidershipit politik kanë qenë gjithnjë e më shumë përcaktohet nga bursa dhe ari. Në fillimet e prestigjit politik të Anglisë nuk kishte kryeparlamentarë apo manjatë të bursës, por ushtarë të fortë me besim të zjarrtë, vullnet fanatik dhe pikëpamje revolucionare.

Puritanizëm do të thotë pretendim ekskluziv, i bazuar fetarisht për autokracinë britanike në botë dhe ruajtjen e të gjitha kushteve të nevojshme për këtë, mbi të gjitha paternalizmin dhe humbjen e një Evrope të fuqishme.

Anglia ka pasur një mbështetje të tillë në botëkuptimin e saj, saqë ka kuptuar herë pas here, me mjetet më të rafinuara, me gënjeshtrat më të mëdha, me idetë më hipokrite, mantelet dhe manovrat diversioniste, për të vulosur politikën më të pamëshirshme të pushtetit në botë. publiku botëror në një akt të së drejtës hyjnore. "Ti thua Zoti dhe kaliko im" është emri i zakonshëm për politikën angleze.

Që sjellja e Anglisë përfaqëson moralin politik më të korruptuar në histori, është në një nivel tjetër. Vëzhgimi më thelbësor, megjithatë, është se Anglia e themeloi fuqinë e saj në një botëkuptim, përkatësisht atë puritanik.

Mizoria e Anglisë e kryer kundër indianëve, irlandezëve dhe boerëve, janë të gjitha nën shenjën e aktit të një të drejte hyjnore. Anglezi, në botëkuptimin e tij puritan, nuk e ndjen aspak padrejtësinë flagrante. Këtu përfshihen edhe sulmet terroriste me bomba.
Në brutalitetin e sulmeve me bombardime, fryma hebraike e Anglisë është e dukshme.

Machine Translated by Google

Që nga fëmijëria e tutje, besimi politik puritan iu mësua çdo anglezi.

Në qendrat e edukimit politik, në konvikte, në fakultete, këto u bënë politike. Mësimet iu futën djalit.
Në një edukim fisnikërie, që ka pak shembuj në histori, tipi anglez i zotërisë u edukua jo më pak me ndihmën e puritanizmit.

Nga bindja puritane e "birësisë së Zotit" dhe a
Bëhet i kuptueshëm mendësia e klerit anglikane, "deshi Zoti të pretendojë pushtetin", i cili orientohet te populli anglez në kuptimin e puritanizmit dhe merr pjesë energjikisht dhe me fanatizëm në edukimin e popullit anglez në kuptimin puritan.
botëkuptim. Në shërbim të kësaj pune është edhe shkolla.

Edhe anglezi e sheh çështjen sociale në frymën e puritanizmit. Sipas kësaj, zotëruesi është "i bekuar nga Zoti", i dëbuari, i varfëri, i dëbuar nga Zoti. Kështu ndodhi që në Angli nuk u ngrit fare legjislacioni social.

Ndaj edhe plutokratëve anglezë nacionalsocializmi është i pakuptueshëm, madje i urryer. Për pjesën tjetër, ai na sheh ne gjermanët si "të pa-paguesit", një popull për të cilin Zoti nuk do që asgjë të dijë.

Vetëdija për të qenë të bekuar dukshëm nga Zoti kontribuoi gjithashtu në rritjen e arrogancës së tepruar dhe intolerancës fanatike ndaj popujve të tjerë. Nuk duhet anashkaluar se qëndrimi fetar i anglezit, i përshkruar shpesh nga ne si hipokrite, shenjtëri qeveritare dhe vetëbesimi i tij, i cili ishte arritur deri në arrogancë, ishte shprehja e bindjes së tij të palëkundur dhe rezultati. të fesë së tij puritane

arsimimi.

Anglia është shembulli kryesor se si një ide, duke filluar nga një udhëheqje e lidhur ngushtë, mund të mbështesë një popull për shekuj për një qëllim politik.

Machine Translated by Google

**Qëndrimi puritanist i mendjes u përforcua nga sistemet filozofike të Anglisë, mbi të gjitha nga utilitarizmi me moralin e tij të lumturisë ("Çdo gjë që është e dobishme për ju është e mirë".
Etika e dobisë dhe lumturisë). Është karakteristikë e këtij zhvillimi që Immanuel Kant e kundërshtoi këtë tezë të filozofisë së ngushtë të lumturisë më të madhe të mundshme ndaj imperativit të saj kategorik dhe kështu maksimës së vullnetit të një Prusie ushtarake, ushtarake.**

Gjithçka që ishte në gjendje të kontribuonte në përsosjen e këtij tipi ideal fetar filozofik, gjeti rrugën e saj në Angli të shfrenuar. Kështu Anglia ishte bërë pa instinkt dhe po ecte në një rrugë që herët a vonë duhej të çonte në katastrofë dhe në konfrontim me botën gjermanike, e cila kishte ecur ndryshe në një luftë të jashtëzakonshme mendore.

Idetë e liberalizmit hebre takuan këtë shkollë të mendimit anglez, e cila tashmë ishte e ndikuar kryesisht nga idetë materialiste çifute.

Idetë liberale të hebrenjve të rrjedhshëm dhe drejtimi i tij materialist individualist ishin një plotësues thelbësor i botëkuptimit puritanist të anglo saksonizmit. Këtu çifuti gjeti një fushë mundësish të paëndërra, të cilat më pas ishte në gjendje t'i shfrytëzonte në kuptimin e tij. Ai arriti t'i imponontë ideologjinë e tij fisnikërisë së lartë angleze si dhe klerit të "Kishës së Lartë" dhe t'i bënte plotësisht në robëri të tij.

Bota intelektuale hebreje tani pushtoi plotësisht popullin anglez.

Prishja e brendshme e Anglisë filloi kur, me adoptimin e liberalizmit, ajo i lejoi judaizmit gjithnjë e më shumë akses në trupin e saj kombëtar dhe gradualisht e bëri sundimin e tij t'i shërbente judaizmit me dekompozimin hebre të klasës së tij sunduese.

Machine Translated by Google

Nuk ka dyshim se sot populli anglez, por veçanërisht shtresat e larta, janë plotësisht nën magjinë e materializmit.
Ari dhe egoizmi, gjithmonë shenjat më të qarta të kalbjes, dominojnë njerëzit! Ndërsa botëkuptimi i puritanizmit, me besimin e tij tek të zgjedhurit, ende mblodhi të gjitha forcat kombëtare për ndërtimin e perandorisë botërore angleze, materializmi hebre po shkakton forcë popullore për t'u shpërbërë.

Bota e çifutëve ka shkatërruar, edhe në Angli, rendin e jetës ende të përcaktuar në mënyrë popullore.

Anglia është shembulli kryesor se si hebreu, si bartës i materializmit dhe individualizmit, shkrin folklorin dhe kështu fuqinë e popullit gjithnjë e më shumë si një bacil në një organizëm.

Zhvillimi historik i Anglisë tregon shumë qartë se si fatet e një populli përcaktohen nga botëkuptimi që ata përvetësojnë dhe se ata do të zhduken nëse nuk kundërshtojnë efektivisht forcat e huaja të ideve. Puritanizmi dhe liberalizmi e kanë transformuar aq klasën e lartë angleze në hebrenj, saqë morali gjermanik nuk mund të lindë. Kjo është arsyeja pse një mirëkuptim me "motrat tona të gjakut" është i pamundur. Anglia është bërë çifute. Ajo na ka shpallur luftë sepse ne qëndrojmë në rrugën e saj në përpjekjet e saj për pushtet si një racë mjeshtërore e perëndishme dhe në varësinë e saj ndaj pasurisë dhe sepse çifutët duan asgjësimin tonë. Në këtë luftë, Anglia do të korrë frytet që ka mbjellë me shekuj në harresën dhe mungesën e karakterit të saj. Ai mund të shpëtojë veten vetëm nëse çlirohet nga çifutët dhe ruan lidhjen me thelbin gjermanik, ose nëse shpengohet nga judaizmi me lidhjen e tij me ne dhe gjen rrugën drejt vetvetes. Por perandoria e saj botërore po shpërbëhet!

Shembulli i Anglisë duhet të na japë ushqim për të menduar. Për ne ka vetëm një pasojë:

Për ta bërë çdo qenie njerëzore gjermane një bartës të ndërgjegjshëm tonën Botëkuptimi nacional socialist, i cili me fuqinë e tij krijuese

Machine Translated by Google

e sjell folklorin në zhvillimin e tij më të lartë dhe me strukturën e tij bazë idealiste është në të njëjtën kohë mjeti i vetëm kundër materializmit!

14.Me çfarë metode u ndërtua Perandoria Britanike

Perandoria Britanike është rezultat i një politike brutale që synon dominimin dhe pushtetin.

Metoda angleze e ndërtimit të perandorisë botërore të dhënë nga Zoti karakterizohet nga egoizmi dhe brutaliteti. Këtu nuk ka vend për të përshkruar ngritjen gjigante të perandorisë angleze. Vetëm disa shifra mund të japin një pamje të rritjes së shpejtë të saj.

Rreth vitit 1600, nga fundi i mbretërimit të Mbretëreshës Elizabeth, Anglia kishte një popullsi prej rreth 4 deri në 5 milionë banorë. Në vitin 1750 Perandoria Angleze kishte rreth 8 milionë banorë, në 1815 rreth 80 milionë dhe sot në Perandori jetojnë 500 milionë nënshtetas. Një rritje pothuajse fantastike. Perandoria Angleze është më e madhja në histori nga pikëpamja hapësinore. Ajo mbulon rreth një të katërtën e sipërfaqes së thatë të tokës. Dikush mund të bashkojë perandorinë e vjetër romake dhe spanjolle, të dyja në kohën e zgjerimit të tyre më të madh, dhe të dyja do të kishin një vend të rehatshëm në perandorinë e sotme britanike, duke lënë dy të pestat e saj të pambuluara.

Machine Translated by Google

Pushtimet e Anglisë nuk ishin një rrëmbim toke në kuptimin tonë gjermanik të fjalës për të luftuar për habitatin e nevojshëm. Nga qëndrimi puritan, ata u mbartën nga ideja e dominimit të botës dhe varësia ndaj pasurisë. Ata ishin të natyrës imperialiste. Parimi formues dhe rregullues dhe si rrjedhim krijues, i cili është aq shumë tipari karakteristik i perandorive gjermanike, është diçka që britanikët nuk do të mendonin kurrë ta zbatonin. Politika e Anglisë ka shkuar gjithmonë nga përpjekjet thjesht materialiste ishin të përcaktuara. Kjo shpjegon edhe qëndrimin anti-evropian.

Në tre shekujt e fundit, Anglia ka ditur gjithmonë se si t'i luajë kombet kundër njëri-tjetrit për përfitimin e saj.

Luftërat pushtuese angleze ishin gjithmonë ekonomike. Kështu, krah për krah me perandorinë botërore, tregtia britanike dhe pasuria britanike u rritën. Detarët dhe pushtuesit u ndoqën nga ekonomisti me zgjerimin e tregtisë dhe shfrytëzimin e popujve të nënshtruar.

15.Si e morën hebrenjtë Avantazhi i Ngritjes Ekonomike të Anglisë?

Hebrenjtë ishin në gjendje të depërtonin në pozicionet drejtuese të të gjithë ekonomisë angleze.

Machine Translated by Google

Që nga shekulli i 8-të, hebrenjtë nuk ishin të mirë në Angli. Kur fajdeja e tyre ishte bërë e padurueshme dhe hidhërimi i njerëzve gjithnjë e më i lartë, "pasi është krejtësisht e qartë se ata janë vazhdimisht të falsifikimit të dokumenteve dhe prerjes së monedhave" (Historia Anglorum vol.111). Mbreti Eduard I vendosi, pas persekutimit të përgjithshëm të hebrenjve në 1286, në 1289 për dëbimin e hebrenjve. Anglia ende zotëronte në atë kohë, e mbështetur nga një instinkt i shëndetshëm, fuqinë për ta bërë këtë.

Kur Anglia e kishte detyruar Spanjën e pasur dhe të fuqishme jashtë tregtisë botërore në 1588 duke mundur "Armadën e Pamposhtur", hebrenjtë spanjollë emigruan me dhjetëra mijëra. Ata, që më parë kishin qenë murtaja e Spanjës, ndoqën tregtinë që kalonte nga Spanja në Holandë dhe Angli.

Në kohën e Oliver Cromwell, Puritanizmi i bazuar në Dhiatën e Vjetër ka shkatërruar vullnetin tradicional mbrojtës të popullit anglez kundër hebrenjve. Cromwell tërhoqi një numër të madh hebrenjsh në Angli.

Hebrenjtë financiarë holandezë u favorizuan sepse Cromwell, si një tregtar praktik, donte t'u bënte dëm ekonomik holandezëve, të cilët ishin rivalët tregtarë të Anglisë. "Qëllimi i tij kryesor ishte të bënte Anglinë të madhe dhe të fortë, për të cilën, sipas tij, jo vetëm fuqia ushtarake, por edhe supremacia e tregtisë angleze në botë ishte një parakusht. Kur Cromwell erdhi në pushtet, nuk mund të bëhej fjalë për këtë. , sepse tregtia holandeze ishte në krye në atë kohë. Anglia, e rënduar financiarisht nga luftërat e gjata civile, nuk ishte në gjendje të arrinte vetë suksesin e dëshiruar. Prandaj, dukej e natyrshme që Cromwell të kërkonte mbështetje të huaj, të cilën ai shpresonte të gjente mes hebrenjve të botës. Siç u shpjegua më lart, judaizmi kishte tashmë të gjitha lidhjet e botës në atë kohë. Në duart e tij shtriheshin spanjollët dhe portugezët, si dhe tregtia aq e rëndësishme levantine, dhe Lindja dhe Perëndimi holandez. Kompania e Indisë ishte gjithashtu një ndërmarrje hebreje

Machine Translated by Google

dhe shufrat e argjendit në botë u dominuan gjithnjë e më shumë prej tyre, si dhe interesa të mëdha për transportin e të gjitha vendeve kishin.

Cromwell dëshironte rritjen e emigracionit hebre, veçanërisht nga Holanda, pasi lulëzimin e Amsterdamit ia atribuoi pjesërisht hebrenjve. Pra, nëse ai tërhoqi hebrenjtë nga atje në Londër, ai shpresonte të forconte tregtinë angleze dhe të reduktonte tregtinë holandeze.
Historianët hebrenj nuk mund të bëjnë aq sa duhet për të vënë në dukje pjesën e hebrenjve në ngritjen e Anglisë.

Cromwell dëshironte të përdorte lidhjet e tij me hebrenjtë jo vetëm për të përfituar tregtinë angleze, por edhe politikën e tij të jashtme. Sot nuk ka dyshim se hebreu i gjithë botës e vendosi veten në shërbimin e spiunazhit të Cromwell dhe i dha atij një ndihmë të madhe.

Hulumtimet mbi burimet në fjalë tregojnë se sukseset e spiunazhit të hebrenjve kontribuan ndjeshëm në pengimin e veprimeve të armiqve të shumtë të Cromwell në kontinent.

Mbreti i mëvonshëm Charles II kishte mbledhur pasuesit dhe aleatët e tij, të cilët i gjeti në shumë vende evropiane, në Flanders për të kaluar nga këtu në Angli dhe për të luftuar Cromwell në vendin e tij.
Cromwell u përball me vështirësi pothuajse të pakapërcyeshme, veçanërisht pasi spanjollët i dhanë Karlit II një mbështetje të konsiderueshme.

Sidoqoftë, informacioni i saktë i marrë përmes spiunazhit hebre i mundësoi Kromuellit të rrëmbejë të gjithë ekspeditën mbretërore në fillim të fillimit të tij, duke kapur çuditërisht flotën e kundërshtarëve të tij në Ostend", (Peter Aldag, Das Judentum në Angli.)

Në këtë organizatë spiunazhi hebre të Cromwell-it, ne duhet të shohim fillimet e Shërbimit Sekret Anglez.

Cromwell kështu kombinoi interesat e tij tregtare ndërkombëtare me hebrenj, në mënyrë që hebrenjtë të merrnin pozicione të përhershme në Angli ashtu si Anglia ishte gati të pushtonte botën.

Machine Translated by Google

Emigracioni hebre u bë edhe më i fortë kur William of Orange u zhvendos në rezidencën e vjehrrit të tij anglez, në Pallatin e Whitehall. Së bashku me të, shumë hebrenj holandezë - kryesisht hebrenj tregtarë dhe agjentë aksionesh - u zhvendosën në Angli. Aty ata zhvilluan menjëherë një teknikë të trajnuar të tregtimit në bursë me shumë mjeshtëri dhe po aq fat.

Nuk u desh shumë kohë që hebrenjtë të merrnin një pozicion të spikatur në ekonominë angleze. Qysh në shekullin e 18-të, ata ishin zotërit e ekonomisë dhe bankierët e oborrit. Zgjerimi i fuqishëm i perandorisë angleze, burimet e pasura të lëndëve të para, tregjet e shitjeve, minierat e metaleve të çmuara, si dhe mundësitë e tjera të shumta të ofruara nga perandoria koloniale britanike në rritje, i ndihmuan hebrenjtë të arrinin një depërtim ekonomik fitimprurës dhe në këtë mënyrë. për të çuar përpara elementin hebre, pa u njohur qëllimet përfundimtare të Judës. Në Perandorinë e madhe, pasojat e depërtimit ekonomik të hebrenjve mbetën shumë më të padukshme dhe më të padukshme sesa në një zonë të vogël dhe me popullsi të dendur në kontinent, siç është hapësira e jetesës së popullit gjerman. Çifuti i qëndroi përjetësisht besnik metodës së tij. Ai u lejoi pushtuesve britanikë të krijonin koloni dhe baza vendbanimesh, të cilat në të njëjtën ko Në këtë mënyrë, çifutët qëllimisht dhe pa gabime e bënë Perandorinë Britanike hollin e Perandorisë Hebraike.

Përtej supremacisë ekonomike, hebreu nxiti me gjithë këmbëngulje dhe zgjuarsi për pushtet politik në Angli. Kjo nuk ishte aspak e lehtë për sa kohë që hebreu nuk mund të zinte postet qeveritare dhe shtetërore dhe për sa kohë ai nuk mund të hapte portën për shoqërinë angleze. Hebrenjtë, duke qenë se konsideroheshin vetëm gjysmë qytetarë dhe nuk mund të merrnin shtetësinë angleze, duhej të përpiqeshin për barazi.

Machine Translated by Google

Hebrenjtë u ndihmuan në këtë nga Frimasoneria me mendim ndërkombëtar. Edhe pse hebrenjtë fillimisht nuk u lejuan të bëheshin anëtarë të lozhës si gjysmë qytetarë, pas emancipimit të hebrenjve në 1780, atyre nuk mund t'u ndalohej më hyrja në shtëpizë. Tani u bë e lehtë për hebrenjtë të gjenin një urë lidhëse midis Judaizmit dhe Angloizmit në Masonerinë.

Për të shmangur disa vështirësi, çifutët fisnikë i pagëzuan fëmijët e tyre në krishterim. Këta të pagëzuar hebrenj të krishterë të rremë më vonë hapën gradualisht rrugën për hebrenjtë e papagëzuar drejt zyrave më të larta të shtetit dhe fisnikërisë angleze. Midis tyre ishte kryeministri i mëvonshëm anglez Disraeli, Earl of Beaconsfield (1804-1881). Shembulli i mëposhtëm tregon se si Disraeli ishte në gjendje të mashtronte anglezët dhe të promovonte shokët e tij racor hebrenj me dinakërinë dhe tradhtinë: Lionel de Rothschild shpesh e lejonte veten të zgjidhej në poste politike nga të urtët e tij racor, por ai nuk mund të merrte detyrën sepse, si një Çifut, ai refuzoi të bënte betimin e kërkuar " Atje miku i tij Disraeli u ngrit për herë të parë në 1841 në mbrojtje të shokëve të tij racor me fjalët: "Ashtu si një I krishterë, nuk mund të marr mbi vete përgjegjësinë e tmerrshme për të përjashtuar nga asambleja legjislative profesorët e një feje në të cilën ka lindur Shpëtimtari im. Ai më tej deklaroi se supozimi se judaizmi mund të ndryshonte karakterin e krishterë të një vendi ishte qesharak. Këtë e dëshmon edhe doktrina e krishterë, nismëtarët e vërtetë të së cilës janë hebrenjtë. Një fillim absurd, pra, për të kundërshtuar emancipimin hebre mbi baza fetare. Në çdo ditë të shenjtë, mësimi i heronjve dhe poetëve hebrenj u shpallej njerëzve, dëshmi se ata konsideroheshin moralisht superiorë. Përmes kësaj dhe makinacioneve të ngjashme, hebrenjtë kanë hapur rrugën për zhvillimin e pushtetit politik në Angli.

Machine Translated by Google

Shekulli i 19-të u dha hebrenjve gjithçka që mund të dëshironin: të drejtën për të votuar dhe për t'u kandiduar në zgjedhje, akses në Dhomën e Komunave dhe Dhomën e Lordëve dhe të gjitha zyrat qeveritare dhe shtetërore.

Në periudhën që pasoi, ndikimi politik i hebrenjve u rrit gjithnjë e më shumë, në të njëjtën masë me rritjen e perandorisë koloniale. Pozicioni politik i hebrenjve arriti kulmin me emërimin e Benjamin Disraelit si kryeministër në vitin 1874. Hebreu Disraeli ende quhet paraardhës i Perandorisë në Angli, megjithëse nuk ishte ai që krijoi perandorinë e madhe koloniale, por detarët anglezë , tregtarë, mbjellës dhe ushtarë.
Edhe pse Disraeli, si avokat i politikës koloniale angleze, ishte kumbari i Perandorisë Britanike, ai padyshim bëri gjëra të jashtëzakonshme për Anglinë; por të gjitha arritjet e tij u bënë dobi edhe hebrenjve. Ai ia doli gjithashtu të vinte në gjumë mosbesimin anglez ndaj judaizmit dhe edhe sot hebrenjtë në Angli ende jetojnë me reputacionin që dikur gëzonte konservatori Disraeli. Ai hapi portat e shtetit dhe të shoqërisë më të lartë angleze për hebrenjtë.

Çfarë do të thotë Perandoria Britanike për Disraelin, një nga të mbrojturit e tij na thotë: "Anglia është "Izraeli i ëndrrave të tij". Kjo fjalë jep qartësi të përsosur të synimeve ekonomike dhe politike të hebrenjve në Angli.

Machine Translated by Google

16.Ku bën hebreu Ndikimi në Angli gjatë shekullit të 20-të ndihet?

Hebreu ka udhëheqjen pothuajse në të gjitha fushat e jetës në Angli, Ai promovoi politikën e rrethimit kundër Gjermanisë para Luftës së Parë dhe të Dytë Botërore.

Në vitin 1901, mbreti Eduard VII u ngjit në fronin anglez. Nën sundimin e tij, hebrenjtë ishin në gjendje të afirmoheshin plotësisht në shoqërinë angleze. Mbreti ishte mik i ngushtë me shumë hebrenj. Në atë kohë, libri me shaka angleze "Punch" botoi një karikaturë të famshme, e cila ishte një sinjal paralajmërues për Anglinë. Karikatura jepte një fotografi 'të shoqërisë angleze në 50 vjet', duke treguar djemtë dhe vajzat shtatlartë të fisnikërisë angleze, të bërë nga gjaku më i mirë nordik anglo-sakson, krah për krah me hebrenjtë e vegjël, karakteristikat racore të të cilëve ishin veçanërisht të spikatura. Por aristokracia angleze nuk e kuptoi sinjalin dhe hyri gjithnjë e më shumë në lidhje g Anglia.

Fakti që mbreti ishte një Dinjit i Madh i Masonerisë sugjeronte gjithashtu një marrëdhënie intime me hebrenjtë. Ishin gjithashtu hebrenjtë ata që e bënë Eduardin VII mbret të rrethimit kundër Gjermanisë dhe Eduardi VII dha miratimin e tij të plotë për planet e rrethimit hebre. Shumë kohë përpara Luftës së Parë Botërore, hebrenjtë ranë dakord të mbronin pozicionet e tyre ekonomike brenda Perandorisë Britanike me të gjitha mjetet kundër Gjermanisë 'në rritje'. Kështu, me rrethimin, politika britanike ndoqi qartë gjurmët e pushtetit hebre dhe politikës tregtare. Lufta Botërore e

Machine Translated by Google

Politika anglo-hebraike.

Le të shikojmë tani kushtet aktuale në Angli, veçanërisht sot, hebrenjtë zënë një pozitë dominuese në Angli. Çifutët dhe anglezët janë të ndërthurur aq ngushtë sa që një zbërthim i tyre duket i pamundur. Në shoqëri, në shtet, në qeverisje, në jetën financiare, në tregti dhe në shtyp, hebreu na përballet kudo.

Ai ka depërtuar në familjet e vjetra konservatore dhe liberale, në aristokracinë angleze dhe në kastën e politikanëve. Mund të thuhet se periudha e fundit e epokës sonë është një fazë goditëse në ngritjen e judaizmit në Angli.

Kudo ku shikojmë: HEBRENJ! Ndikimet hebraike, interesat hebraike, sundimi hebre. Mentaliteti hebre, por edhe tek anglezët, veçanërisht në klasën e lartë. Ishte pikërisht ky qëndrim që hyri në një shkallë të lartë bashkimi të përgjakshëm me judaizmin. Hebrenjtë gëzojnë barazi të plotë shoqërore, madje edhe në gjykatë, ata janë
mirëseardhje. Në ceremonitë e fundit të kurorëzimit në Westminster
Abbey, për shembull, në të cilin kishin akses vetëm më të zgjedhurit, nuk ishin të pranishëm vetëm shumë hebrenj të tjerë,
Kryerabini i Anglisë, sionisti i zellshëm Leon Simon.

Nga 1881-1914 rreth 823 789 hebrenj emigruan në Angli! Numri i

Hebrenjtë në Angli tani, sipas vlerësimeve konservatore, janë rreth

1,700,000 (përfshirë Perandorinë)

Më 29 gusht 1939, Chaim Weizmann, kreu i Organizatës Botërore Sioniste, i deklaroi kryeministrit britanik Chamberlain se, në orën e rrezikut ekstrem për të mbrojtur vlerat e shenjta, hebrenjtë do të qëndronin me Britaninë dhe do të luftonin në anën e demokracive. .

Machine Translated by Google

Lord Rothschild tha një fjalë po aq domethënëse në tetor 1939, duke theksuar se qeveria e Londrës (e cila kishte shpallur luftë disa javë më parë) ishte e vetmja, nëse jo e fundit, shpresa për zgjidhjen e problemit të madh të së ardhmes së hebrenjve në mbarë botën. Pra, duket se Chamberlain kishte edhe një problem hebre për të zgjidhur kur na shpalli luftë.

Le të jemi të qartë për këtë: shpallja e luftës e Anglisë është në të njëjtën kohë një deklaratë lufte nga hebrenjtë. Është rezultat i ndërveprimi i pabesë i angloizmit dhe hebrenjve.

Po kush është zot dhe mjeshtër i kësaj lufte të nisur kundër Gjermania dhe popujt e përdorur për të u vërtetua, ndër shumë të tjera, nga hebreu Heaver, sekretari i "Izraelit Britanik. Federata", i cili deklaroi në Londër në 1942:

"Anglezët janë populli i Izraelit. Shtetet e Bashkuara të Amerikës së Veriut janë Izraeli, ashtu si Britania është Izraeli. Nuk mund të ketë rivalitet të synimeve dhe aspiratave kombëtare midis tyre.

Machine Translated by Google

AMERIKË

17. Pse po na lufton Amerika?

Plutokrati hebreo-amerikan e gjen veten të kërcënuar nga nacional-socializmi në sistemin e tij kapitalist të shfrytëzimit ekonomik. Për më tepër, edhe amerikani mesatar në botëkuptimin e tij puritanik beson në një shtrirje me dëshirën e Zotit të sundimit të SHBA-së mbi të gjitha popujve. Për pjesën tjetër, hebreu është përsëri luftënxitësi kryesor.

Tërheqja jonë nga Lidhja e Kombeve kërcënoi investimet kapitale të shfrytëzuesve dhe aksionerëve në Angli dhe Amerikë. Një Gjermani e fortë politikisht dhe e pavarur ekonomikisht duhej të shkurtonte tregun amerikan.

Për më tepër, një Gjermani e vetë-mjaftueshme, dhe bashkë me të, një Evropë ekonomikisht e pavarur me zgjidhjen e saj socialiste të papunësisë, ishte vazhdimisht një qortim i gjallë për hebrenjtë dhe strehonte

Machine Translated by Google

rreziku i përshpejtimit të kolapsit të rendit të tyre shoqëror kapitalist vetëm nëpërmjet ekzistencës së një mënyre më të mirë të jetesës socialiste.

Kjo është arsyeja e vërtetë e shpalljes së tyre të luftës.

Në aspiratat e saj imperialiste të sanksionuara nga botëkuptimi puritan, Amerika shpreson të shtrijë sundimin e saj mbi pothuajse të gjithë popujt, gjë që është e barabartë me dominimin botëror. Edhe Anglia do të bëhet një vasal amerikan. Për më tepër, ashtu si ideja angleze e dominimit dhe nxitja ekspansioniste pansllaviste, imperializmi puritan amerikan mbivendoset me përpjekjet e hebrenjve për botën.
dominimi.

Roosevelt, i cili e ndjen veten si ekzekutues të ekspansionizmit amerikan, është, në të vërtetë, ekzekutuesi i vullnetit të hebrenjve botërorë. Roosevelt është një mason i shkallës së lartë!

Për më tepër, karriera politike e Ruzveltit i thotë të gjitha: kur Roosevelt aplikoi për postin e guvernatorit të shtetit të Nju Jorkut, ai sigurisht mund ta fitonte atë vetëm me ndihmën e hebrenjve. Kjo mbështetje e hebrenjve mbeti me Roosevelt gjatë gjithë karrierës së tij të mëtejshme.
Kur ai kandidoi për presidencën, kryeqyteti hebre, duke njohur mundësinë e tij, ishte forca më e fortë që e mbështeti.

Mbi këtë bazë të trefishtë: mbështetja hebreje në zgjedhje, miqtë e tij hebrenj dhe qëndrimi i tij tradicional pro-hebre me mendjen dhe shpirtin, i cili mund të justifikohet me gjakderdhje, është politika thelbësisht çifute e Presidentit, Roosevelt, i cili beson se ai mund të çojnë popullin amerikan në dominimin e botës me ndihmën e hebrenjve. Ai nuk do të jetë më në gjendje t'i dëbojë shpirtrat që ka thirrur. E ardhmja do të tregojë se Roosevelt e udhëhoqi popullin e tij dhe bashkë me ta gjithë Amerikën në një epokë të rënies më të mjerë dhe kaosit bolshevik 'çifut'.

Machine Translated by Google

18.Cilat janë Forcat Drejtuese Pas Ekonomisë dhe Zhvillimi politik i SHBA-ve?

Puritanizmi dhe Liberalizmi i adoptuar nga Anglia

Pushtimi i territorit të SHBA-së nga anglezët, të cilët kishin emigruar nga atdheu anglez, ndodhi jashtëzakonisht shpejt dhe pa konsideratë të veçantë për vendasit dhe të tjerët.

Evropianët që kishin emigruar tashmë në Amerikë, si spanjollët, holandezët dhe francezët. Së bashku me anglezët, idetë e puritanizmit u hodhën edhe në Amerikë. Ashtu si në Angli, shpirti puritan festoi një triumf të madh në shfaqjen e financave të larta amerikane. Edhe në SHBA grumbullimi i pasurisë konsiderohej si shenjë e hirit dhe favorit të veçantë të Zotit.

Machine Translated by Google

Amerika e Veriut ishte terreni më i mirë i mundshëm për puritanizmin! Vendi ishte plot me thesare të pasura, të cilat puritanët përvetësues filluan t'i rrisin me energji.

Çdo novator, çdo zeje dhe përpjekje industriale e shpërbleu amerikanin në atë masë sa Amerika e Veriut, e matur me kushtet e ngushta të Evropës, iu duk si një tokë e "mundësive të pakufizuara. Fati i manifestuar" u bë termi për këtë.

Ngritja e Amerikës e dhënë nga Zoti, u bë miti që dominon amerikanin deri më sot. Falë qëndrimit të tij puritan, amerikani i suksesshëm e konsideronte veten si të zgjedhurit e Zotit, Amerikën e tij si "Vendi i vetë Zotit".

Por SHBA u rrit edhe politikisht. pa mundim, të paktën pa shumë përpjekje. Rritja e pushtetit politik u mundësua pothuajse ekskluzivisht nga ndërthurjet e brendshme evropiane. Shtetet e arritën pavarësinë e tyre me ndihmën franceze dhe spanjolle dhe ata luftuan jo pak me gjak gjerman. Pa gjeneralin prusian Friedrich Wilhelm von Steuben, organizatorin dhe edukatorin e Ushtrisë së Amerikës së Veriut dhe pjesëmarrjen e fortë të gjermanëve në luftime, Uashingtoni nuk do të kishte fituar kurrë pavarësinë për Amerikën e Veriut. Gjeneralët gjermanë Herchheimer, të Kalb dhe Peter Mühlenberg, udhëhoqën trupat amerikane drejt Fitores.

Machine Translated by Google

Në mesin e oficerëve amerikanë ishin 9 'gjeneralmajorë gjermanë! Në I ri

Vetëm Jorku kishte 10 regjimente gjermanësh, në Ohajo 11 regjimente, në Misuri çdo i dyti ushtar ishte gjerman. Gjithashtu, historia e mëvonshme e SHBA-së është Kënga e Lartë e Gjermanëve!

Në shekullin e nëntëmbëdhjetë, shtetet që kishin liri të pashembullt të lëvizjes në hapësirat e gjera të kontinentit të tyre, mundën të linin imperializmin e tyre të merrte frenat, sepse Evropa ishte e ekspozuar ndaj konfrontimeve të rënda politike. Mjerimi i Evropës u bë përfitimi i Amerikës.

Ideja imperialiste, përpjekja për dominimin e botës në emër të Zotit dhe besimi thjesht ekonomik në suksesin nën bekimin e Zotit mund të zhvillohen në mënyrë të papenguar.

Liberalizmi hebre e takoi këtë mentalitet puritano-materialist!

Doktrina e tij e vëllazërisë njerëzore dha një mjet të mirëpritur për të mbuluar imperializmin gjithnjë e më të pangopur. Kështu ndodhi që përzierja e çuditshme e planeve të paqes botërore dhe një pushtimi botëror i përhapur me veshje të neveritshme të krishtera u bënë vula e politikës amerikane. Doktrina Monroe

Machine Translated by Google

nuk mund ta ndryshonte këtë. Mosndërhyrja në çështjet evropiane ishte e vlefshme vetëm për sa kohë që Shtetet e Bashkuara nuk kishin ende fuqinë për të përcaktuar veten përtej kontinentit të tyre.

Nga ana tjetër, idetë individualiste-materialiste të liberalizmi çoi në faktin se kuptimi i jetës shihej fare vetëm në grumbullimin e të mirave materiale. Kështu liberalizmi, në përballjen e tij me mënyrën puritane të jetesës, solli një shtim ogurzi në jetën amerikane në anën sipërfaqësore, materiale.

Gjithashtu, nuk kishte forca në Shtetet që mund të ishin rebeluar kundër liberalizmit pa gjak nga një dhuratë natyrore. Edhe Henry Ford e shpreh idenë e refuzimit të çdo lidhjeje me fjalët: "Historia është e pakuptimtë!

Por gjëja thelbësore dhe e rrezikshme për zhvillimin amerikan është se i gjithë trupi i ideve hebreje-puritaniano-liberale është ngritur në një doktrinë për të gjithë njerëzimin. Të Ideja universaliste e shtetit botëror, e lirisë, e përparimit, e arsyes në kuptimin e racionalizmit, po bëhet ndjenjë misioni. Kushdo që kundërshton Shtetet e Bashkuara në kauzën e "çlirimit të njerëzimit" është armik i njerëzimit dhe lirisë, në përgjithësi, qytetari amerikan e bëri veten një instrument të dominimit botëror hebre, që programi i paqes botërore i predikuar rezultoi në hebrenjtë më flagrantë. imperializmi, që ëndrra pacifiste e njerëzimit u shndërrua në dhunën dhe pushtimin më brutale, është diçka që pak amerikanë e dinë aktualisht.

Machine Translated by Google

Puritanizmi solli, nga njëra anë, besimin te "njerëzit e zgjedhur" dhe nga ana tjetër, shenjtëroi pasuritë e mbledhura së bashku në mënyrat më të errëta si shenjë e vullnetit të mirë hyjnor. Përpjekja për pushtet dhe pasuri gjeti shenjtërimin e saj rrëfimtar. Liberalizmi gjeti formulën për "shtetin më të mirë dhe më përparimtar" dhe i dha SHBA-së misionin njerëzor.
Dhiata e Vjetër dhe si rrjedhim pretendimet misionare hebreje ishin të lidhura kështu

Machine Translated by Google

me misionin demokratik, që donte t'i imponontе botës mënyrën e jetesës së zhvilluar në SHBA. Ëndrra hebreje për fuqinë e pasurisë dhe shenjtërinë, paranë dhe për të pushtuar botën po feston ringjalljen e saj në Amerikë.

Më i rrezikshëm se synimi i nënshtrimit politik të botës, që duket sot para të gjithëve, është efekti minues i qytetërimit amerikan, i amerikanizmit. Qytetërimi amerikan është një shprehje e të menduarit liberal. Njeriu është bërë një diçka mekanike, një automat mendor. Teknologjia dominon fushën. Përpjekja e papenguar për përfitim është përmbajtja e jetës. Kultura e vërtetë nuk është e mundur në SHBA. Nuk mund të flitet për bashkësi kombëtare. Gjithçka është në shërbim të plutokracisë së kontrolluar nga hebrenjtë. Ajo njeh vetëm para, dehje të numrave dhe masën e orës, për të mohuar çdo gjë që nuk mund të matet, të vërtetohet apo të blihet. Të bësh para është thirrja e betejës. Tregu bëhet tempull. Çifuti i jep formë amerikanit, gjithçka është qytetërim i qetë, sipërfaqësor. Edhe kishat janë ndërmarrje kapitaliste. Predikuesit e zgjuar fitojnë mijëra me biznesin e tyre. Ata janë biznesmenë dhe sipërmarrës. Artikulli i tyre tregtar është feja ose Zoti. Reklama më e fundit e biznesit të kishës është: "Vendosni paratë tuaja në Zotin".

Shtypi dhe filmat, ekskluzivisht në duart e hebrenjve, predikojnë amerikanizëm. Arti dhe kultura janë degjenerim hebre. Arkitektura është jopersonale dhe kuptohet si "vetëm teknike". Por mbi të gjitha triumfon xhazi.

Për hebrenjtë, xhazi u bë një armë e barabartë në luftën për të detyruar njerëzimin ndërkombëtar pa shenja, ashtu si botëkuptimi i liberalizmit. Është muzika e re popullore ndërkombëtare që i privon njerëzit nga shprehja e tyre muzikore dhe i redukton në instinktet universale të tufës. Një gazetë hebraike po feston një shfaqje skenike, aktorja kryesore e së cilës lavdëron turmën e habitur si

Machine Translated by Google

Gjendja ideale e botës: "Unë këndoj këngën e ndërthurjes. E zeza do të bashkohet me të bardhën, zezaku me veriun dhe forca e Afrikës do të rrokulliset e nxehtë në venat nordike; Sioni do të shtrihet me leckë dhe pengu dashuria e saj do të jetë e frytshme mbi tokë. Në zemrën time ka shumë shtëpi dhe çdo komb është mysafiri im - Eskimez, Teuton dhe Gali, sllav dhe polinezian!

Çifutët botërorë dhe plutokratët e SHBA-së e konsiderojnë se ka ardhur koha e korrjes. Amerikanizimi i botës

kërcënon si rrezik. Amerikanizmi dhe bolshevizmi janë bashkuar së bashku, pavarësisht armiqësisë së vdekshme të kapitalizmit dhe të ashtuquajturit sundim të proletariatit në Moskë. Të dy fuqitë kanë një
Rrënja e përbashkët: bota hebraike e ideve të materializmit. Ashtu si në SHBA, jeta kuptohet vetëm nga materiali, ndaj edhe bolshevizmi ia atribuon gjithçka lidhjeve dhe proceseve sensuale, të perceptueshme, materiale. Bolshevistët u modeluan sipas SHBA-së. Adhurues të teknologjisë, perëndia "makinë" formon një lloj njeriu të ri të çrrënjosur edhe në Rusi.

Një gazetë hebraike shkruan: "Bolshevizmi është amerikanizmi i shekullit të 20-të. Ajo që është vendimtare, mbi të gjitha, është se hebrenjtë janë në pozitën udhëheqëse në të dy popujt.

Megjithatë, populli gjerman si ndërgjegjja botërore kundër hebrenjve dhe kapitalizmit duhet të shkatërrohet.

Me qëndrimin tonë të qartë ideologjik, kjo luftë do të luftohet fitimtarisht si një luftë midis njerëzve dhe barinjve, midis kulturës dhe barbarizmit teknik, midis socializmit të mirëfilltë dhe lakmisë hebreje për përfitime, për bekimin e Evropës dhe mbarë njerëzimit.

Machine Translated by Google

19.Si erdhi tek Imperializmi i Pangopshëm i Dollarit të Sotëm?

Duke besuar në zgjerimin e dominimit botëror të SHBA-së, të dhënë nga Zoti, dhe në rrjedhën e një rritjeje të paprecedentë, SHBA përfshiu popuj të tjerë në dominimin e ekonomisë dhe politikës së Amerikës së Veriut.

Zhvillimi i SHBA. u karakterizua që në fillim nga një zgjerim i pakufizuar ekonomik dhe hapësinor. Përvetësimi i parave ishte dhe mbeti forca shtytëse, e cila çoi në blerjen gjithnjë e më të re të tokës dhe zhvillimin e burimeve të reja të pasurisë. Ashtu si Anglia, edhe SHBA-të sollën nën sundimin e saj popuj të huaj, gjithmonë vetëm me pretekstin e sjelljes së prosperitetit të Amerikës së Veriut tek popujt e tjerë në emër të Zoti.

Një herë në historinë e saj, kishte një kufi për amerikanin amerikan. Sepse kur, si rezultat i një lëvizjeje të vazhdueshme drejt perëndimit, të gjitha zonat e vendit të banimit të lirë deri në malet e larta dhe xhungla u pushtuan, u arrit një kufi natyror. Amerikani u përball papritur me një realitet që ishte në kundërshtim me ekspansionizmin e tij territorial dhe ekonomik dhe ishte në kontrast të plotë me "mundësinë e pakufizuar" që Amerika të përballej me vendimin për të zgjeruar hapësirën e saj të jetesës në aspektin e politikave bujqësore, ekonomike dhe sociale. ose t'i qëndrosh besnik "ekspansionizmit të dhënë nga Zoti" të të drejtave sovr populli në fund të fundit mbi sovranitetin për të arritur në kontinent. Amerika e Veriut vendosi në këtë moment për më tej zgjerimi.

Machine Translated by Google

Treni i pafund dhe varësia ndaj pasurisë u bënë forcat lëvizëse të imperializmit, i cili arriti përtej sferës amerikane në Paqësor. Që në vitin 1893, Hawaii u pushtua, duke përfituar nga një revolucion i ndezur me mjeshtëri. Në 1898, lufta e grabitjes kundër Spanjës solli Kubën, Porto Rikon dhe Filipinet. Në trazirat kineze në fillim të shekullit, përpjekjet e SHBA-së për të siguruar një pozicion preferencial në Azinë Lindore dhe për të mposhtur konkurrencën evropiane nga fusha ishin tashmë të dukshme. Gjysma jugore e kontinentit amerikan u bë

vendi i rrëmbyeshëm i diplomacisë së dollarit, maturimin më të lartë të së cilës e përjetojmë në ditët tona. Kur Anglisë iu desh të shpëtonte perandorinë e saj në Luftën e Parë Botërore, Amerika bashkoi forcat me Francën për të kursyer miliardat e obligacioneve të saj në shtetet e Antantës. Pasardhësit e dikur evropianët e emigruar hynë në kontinentin tonë për herë të parë dhe vendosën Luftën Botërore në disfavorin tonë. Sot, amerikanët e veriut janë kthyer në Evropë; Trupat amerikane janë në rreth 50 vende të ndryshme në botë. Si mund të shpjegohet kjo? Këtu flet ngjashëm me zhvillimin e Perandorisë Britanike - ligji i "zgjerimit të dhënë nga Zoti". Në besimin hipokrit në një zgjerim të synuar nga Zoti, plutokratët e Shteteve të Bashkuara të Amerikës prekin të drejtat e popujve evropianë dhe të tjerë dhe sulmojnë përtej kontinentit të tyre. Ekspansionizmi origjinal, i cili u shtri deri në pushtimin e shteteve të Amerikës së Veriut, u bë imperializmi i sotëm i dollarit. Tashmë sot, amerikanëve të veriut po u tregohet se si rritja e kapacitetit të tyre prodhues pas luftës mund të përdoret për të mposhtur çdo konkurrencë. Dikush është i dehur nga ideja se çdo Yankee do të arrijë standardin e jetesës së klasës së mesme nëse të gjitha tregjet botërore përmbyten nga një eksport i madh mallrash amerikanë.

Machine Translated by Google

Propaganda amerikane nuk e kishte të vështirë ta bindte amerikanin sylesh që të mbështeste idenë e imperializmit botëror dhe të rriste instinktet e tij për para dhe plaçkë. Ishte e qartë për të gjithë - ai përndryshe nuk do të ishte një amerikan i vërtetë amerikan - se lufta dhe zgjerimi i SHBA-së në mënyrë të pashmangshme do të rriste tregtinë dhe tregtinë dhe kështu, standardin e tij të jetesës. Dhe nëse kërkohet akoma

Machine Translated by Google

Ngrohja artificiale e njerëzve për imperializmin botëror, mjafton t'i drejtohemi arrogancës së amerikanit mesatar, dmth., besimit të tij se ai duhet ta pushtojë botën në emër të Zotit, ta reformojë atë dhe t'u sjellë popujve të tjerë lirinë e shumëlavdëruar.

20. Pse u desh të vinte deri te varfërimi i punëtorëve në SHBA pavarësisht ekonomike dhe politike Arritjet?

Ndjekja e pamëshirshme e punësimit fitimprurës mbi baza liberale çoi natyrshëm në shfrytëzimin më brutal të punëtorëve.

Zhvillimi i plotë i burimeve minerale dhe zgjerimi i industrisë dhe biznesit lejuan rritjen e prodhimit amerikan pa kufij. Shpikjet e rëndësishme në fushën e teknologjisë thjeshtuan dhe shkurtuan rrugën e prodhimit dhe eliminuan një ushtri prej 12 milionësh nga procesi ekonomik. Në fillim, kjo nuk u pa si rrezik; përkundrazi, ky rend ekonomik kapitalist me kundërshtimin e të pasurve dhe të varfërve shihej si një rregullim i dhënë nga Zoti. Sipas amerikanit amerikan, çdo personi i është dhënë shansi të bëhet kapitalist. Nëse ai nuk e bën

Machine Translated by Google

të ketë sukses, atëherë ai nuk zgjidhet nga Zoti, atëherë ai qëndron në anën e errët të jetës. Pra, çfarë mund t'i shqetësonte miliarderët e dhuruar nga Zoti nëse të pazgjedhurit duhet të jetonin një jetë në varfëri dhe dëshpërim? Përkundrazi, ata mburreshin me suksesin e madh ekonomik. Ata mund të hynin në tregjet e brendshme dhe të huaja sipas dëshirës me produktet e tyre industriale dhe kishin gjithashtu të gjithë hapësirën që dëshironin në përzgjedhjen e punëtorëve dhe në strukturën e pagave.

Kjo gjendje nuk mund të zgjaste përgjithmonë tani. Një ditë, të papunëve iu desh të kërkonin të drejtat e tyre për jetën për të mërzitur shfrytëzuesit e uritur për para. Në planin afatgjatë, një zgjidhje thelbësore për problemin social thjesht nuk mund të shmangej. Disa lloj institucionesh sociopolitike, siç i kemi në Gjermani në formën e ligjeve të sigurimit të punës dhe mbrojtjes së punës, nuk ishin në Amerikë deri para disa vitesh, dhe ato që ekzistojnë tani janë krejtësisht të papërshtatshme. Kjo nuk është për shkak të paaftësisë socio-politike, por vullnetit të keq të klasës sunduese plutokrate.

Por ajo që kuptohet me lirinë nga ana tjetër nuk është gjë tjetër veçse çlirimi i plotë i përpjekjes për punësim ekonomik dhe fitimprurës. Borgjezia nuk mendoi kurrë t'u jepte të varfërve lirinë që mori për vete me paturpësi.

Qëndrimi themelor i qarqeve ekonomike që mendojnë puritanisht ndaj problemit social tregohet nga deklarata e ekonomistit George F. Baer: "Të drejtat dhe interesat e punëtorit nuk zbatohen nga agjitatorët e punës, por nga ata burra të krishterë të cilëve Zoti në mençuria e tij e pafund i ka dhënë kontrollin e pronës në këtë vend.Ose siç thoshte Vanderbilt: "Djalli merr njeriun e zakonshëm".

Megjithatë, në SHBA nuk kishte luftë klasash në kuptimin evropian, as në shekullin e 19-të dhe as në fillim të shekullit të 20-të.
Ata tek të cilët ishte grumbulluar pasuria përrallore ishin gjithashtu konsiderohen nga masat e popullit si të zgjedhurit posaçërisht. Të dobëtit ekonomikisht u lindën atyre me besimin se perëndesha e lumturisë mund të ndalonte një natë dhe t'i bënte ata

Machine Translated by Google

një milioner dollarësh. Filmi dhe shtypi dinin ta ushqenin këtë besim në një mënyrë të sofistikuar. Në ekran dhe në romane kishte ende mundësi të pakufizuara për ngritjen e lumtur të të varfërve; realiteti, megjithatë, i vendosi kufij shumë të ngushtë kalorësve të fatit. Kishat dhe sektet gjithashtu punuan me zell për të kënaqur punëtorët. Për shumë dekada, propaganda dhe ndikimi i kishës ishin mjetet e vetme me të cilat zgjidhej problemi social në Shtetet e Bashkuara.

Besimi i matur i amerikano-veriorit te suksesi nënkuptonte të gjitha energjitë u përqendruan në marrjen e pasurisë sa më shpejt të ishte e mundur. Në arritjen e qëllimeve ekonomike, suksesi ishte gjithmonë faktori vendimtar, asnjëherë mjeti dhe mënyra. Një shembull i shkëlqyer i mentalitetit amerikano-amerikan është dhënë nga plaku John D. Rockefeller, nëpërmjet mashtrimeve të zakonshme, ryshfeteve dhe makinacioneve të tjera të pastërtisë dhe ndershmërisë shumë të dyshimtë, ai miliarda e shpjegoi shkurt dhe shkurt: "Perëndia më dha paratë e mia. "

Machine Translated by Google

21.Si kërkonte Ruzvelti? Të zgjidhet problemi social amerikan?

I dha punë e bukë të papunëve duke zhytur Amerikën në luftë.

Presidenti Roosevelt e dinte shumë mirë se me propagandë dhe mjete kishtare çështja sociale në SHBA, me rritjen e vazhdueshme të ushtrisë së papunësisë, nuk mund të zgjidhej. Ruzvelti nuk guxoi t'u ngarkonte kapitalistëve një barrë në favor të të papunëve. Ai është shumë i varur nga çifutët për këtë. Ai gjeti një zgjidhje tjetër.

Punëtorëve u dha bukë, duke e futur popullin në luftë. Kjo luftë, e cila duhej të ringjallte tregun e punës nëpërmjet ekonomisë së luftës, është mjeti i Ruzveltit për të zgjidhur problemin social të SHBA.

Por edhe kjo nuk është një zgjidhje afatgjatë. Nëse lufta do të përfundonte papritur, ekonomia e SHBA-së do të duhej të shembet duke mbetur në të njëjtën madhësi, sepse nuk mund të strehonte më mallrat e saj. Besnikë ndaj ritmit tradicional ekonomik, kapitalistët kanë rritur aktivet e tyre vit pas viti, më pas kanë investuar kapitalin e sapofituar në sipërmarrje të reja. Në këtë cikël, prodhimi është rritur në një nivel të paprecedentë. Prandaj, plutokratët duhet të pushtojnë botën dhe të luftojnë për tregje të reja ose të kufizojnë ekonominë e tyre në interesat amerikane. Por kjo e fundit nuk është qëllimi i kapitalistëve të etur për para. Pra, imperializmi i dollarit dhe pushtimi i Evropës dhe vendeve të tjera janë imperativ. Roosevelt dërgon rininë amerikane në

Machine Translated by Google

fushat e betejës për të pushtuar tregje të reja për botën plutokratike.
"Shtëpia e mallrave në SHBA po përgatitet të degradojë Evropën në një klientelë që do të ishte edhe më keq se në epokën sistemike, në mëshirën e lakmisë hebreje për pushtet dhe fitim dhe do të humbiste jetën dhe fytyrën e saj përgjithmonë.

Sundimi i plutokratëve që kërkojnë fitim, dëbimi i evropianëve nga tregjet e tyre dhe skllavërimi ekonomik janë dhuratat që zoti Roosevelt dëshiron të na japë në emër të Zotit nën maskën e lirisë shumë të lavdëruar të SHBA-së.

22. Kush janë burrat e Roosevelts?

Ndikimi i hebrenjve në qeverinë amerikane është rritur nga viti në vit. Ajo që ulërin pranë Presidentit Roosevelt janë kryesisht hebrenj.

Ndër çifutët kryesorë dhe gjysmë-hebrenjtë rreth Roosevelt janë këto:

Ministri i Financave Morgenthau që kontrollon vetë kryeqytetin

Gjyqtari më i lartë federal Felix Frankfurter. Një mori avokatësh që mbajnë postet më të larta kanë kaluar nëpër shkollën e tij.

Ministrja femër e Punës Miss Perkins.

Guvernatori aktual i shtetit të Nju Jorkut: Lehmann.

Kryetari i Bashkisë së Nju Jorkut: Laguardia

Zyrtari i marrëdhënieve të punës i qeverisë së Uashingtonit: Sidney Hillman.

Bankierët: Baruch, i cili financoi Revolucionin Bolshevik të vitit 1917, Jesse Jones, Schiff, Loeb, Kuhn, Warburg, Rothschild, Guggenheim, Seligman, Levison dhe shumë të tjerë.

Machine Translated by Google

Sekretari i Ruzveltit: Rosenau

Udhëheqësi më i rëndësishëm dhe më i njohur i Shteteve të Bashkuara.
shtypi: Lippmann, Hull, Sekretari Amerikan i Shtetit, është i martuar me një grua hebreje. Krahu i djathtë i Sekretarit të Luftës, Charles Polletti, një gjak të plotë

Çifuti, duke marrë pozicionin e tij të ri si ndihmës special i Sekretarit të Luftës, tha: "Nuk e kam idenë se çfarë duhet të bëj, por çfarë rëndësie ka?" Ja sa larg ka arritur SHBA-ja.

Fakti që dikush është hebre mjafton në Amerikë për të arritur poste me ndikim. Bashkëpunëtori më i ngushtë i presidentit është hebreu Baruch. "Baruch tani ha mëngjes çdo ditë me presidentin në studimin e tij dhe raporton mbi gjendjen e prodhimit të armëve dhe atë që mbetet për të bërë" ("New York Times"). Ai është njeriu që zotëronte arin amerikan gjatë Luftës së Parë Botërore dhe nën kontrollin e të cilit ishin të gjitha degët e industrisë. Ai është sërish diktatori i vërtetë i ekonomisë së luftës në SHBA sot. Ai ia del që ta zbatojë këtë diktaturë edhe më lehtë, sepse shokët e tij racor zotërojnë të gjithë arin e popullit a

23. Kush i kontrollon SHBA-të?

Asnjë shtet në botë nuk është aq në mëshirën e ndikimit dhe fuqisë hebreje si SHBA. Ngadalë dhe në mënyrë të qëndrueshme, hebrenjtë kanë depërtuar në vend dhe kanë arritur të depërtojnë në heshtje dhe në mënyrë të paqartë drejtuesit e shtetit dhe ekonomisë. Ndërsa kishte vetëm disa dhjetëra mijëra hebrenj në Shtetet e Bashkuara deri në vitin 1850, deri në vitin 1900 kishte tashmë mbi një milion, ndërsa sot numri i tyre, duke përfshirë popullsinë e përzier hebreje, arrin në të paktën 12 milionë. (Numri i

Machine Translated by Google

para marrjes ishte rreth 600,000). Me 2.5 milionë hebrenj, Nju Jorku është qyteti më i pasur me hebrenj në botë. Çdo person i tretë në këtë qytet botëror është hebre!

Sot hebreu mban pothuajse të gjitha postet kyçe në SHBA. Opinioni publik përcaktohet ekskluzivisht nga ai dhe ai e bën një punë të mirë. Ai vazhdon sipas planit për të shpërbërë më tej moralisht popullin amerikan dhe për t'i nxitur politikisht ata në urrejtje.

Filmi, shtypi, radio, arti dhe ekonomia, bursa, juridiksioni, e gjithë jeta intelektuale deri në universitete dhe akoma më shumë politika janë në duart e hebrenjve ose të paktën vjedhin nën kontrollin e tyre:

97 VH e të gjithë botuesve të gazetave në SHBA. janë hebrenj; 90 V. H. e të gjitha kompanive radio janë në duart e kapitalit hebre; 100

VH e të gjitha kinemave, teatrove dhe kompanive filmike janë në duart e hebrenjve; 76 VH e avokatëve, gazetarëve, mjekëve dhe përfaqësuesve të profesioneve të tjera liberale janë hebrenj; 98 VH e bankave dhe institucioneve të tjera ekonomike janë hebreje; 90 VH e tregtisë së eksportit janë në duart e hebrenjve; 98 V. nga bankat dhe institucionet e tjera ekonomike janë hebreje; 98 VH të industrisë së tekstilit drejtohen nga hebrenjtë; 62 V. e bankave dhe institucioneve të tjera ekonomike janë hebreje. H. e tokës amerikane të ndërtesave, toka është në duart e hebrenjve, 87 VH e industrisë së rëndë janë në duart e hebrenjve; 83 VH të produkteve masive prodhohen nga kompani hebraike. (* VH= von Hundert- nga njëqind)

Nju Jorku ka 190 kisha protestante dhe 430 kisha katolike, por jo më pak se 1000 sinagoga. Në Çikago ka 350 000 hebrenj, në Filadelfia 275 000, në Cleveland 100 000, në Boston 90 000 etj.

Hebrenjtë shfaqen si priftërinj, shkojnë në mbledhjet e shumë sekteve të kishës së krishterë dhe predikojnë atje, kryejnë shërbesa së bashku me përfaqësuesit e besimeve të ndryshme fetare, ndikojnë në masat dhe i bëjnë ato më shumë dhe

Machine Translated by Google

më të njohur me idenë pasi hebrenjtë janë populli i zgjedhur i tokës.

Në këtë mënyrë, ata e transferojnë urrejtjen e tyre të tmerrshme ndaj Gjermanisë Nacional Socialiste te populli amerikan me të gjitha mjetet e propagandës. Në frikën e tyre se rrymat intelektuale dhe njohuritë e reja të Gjermanisë mund të përhapen në Amerikë dhe kështu të rrezikojnë pozicionin e tyre drejtues, hebrenjtë tani po përpiqen, me të gjitha mjetet në dispozicion, të përdorin momentin e fundit të mundshëm për të shkatërruar Rajhun dhe aleatët e saj.

Me ndihmën e financave të larta, të cilat ajo i kontrollonte, dhe masonerisë, e cila ishte veçanërisht e përhapur në Amerikë, nuk ishte e vështirë për hebrenjtë të nxisnin Amerikën në luftë.

Me dominimin absolut të Shtëpisë së Bardhë kurorëzohet a rregull që nuk zotëron të gjithë aparatin e formimit të opinionit publik, por e kontrollon atë dhe e influencon atë sipas dëshirës së hebrenjve. Shtypi, si të gjitha stacionet radiofonike, teatrot, kinematë dhe agjencitë e leksioneve të botuesve të librave janë nën gjithëfuqinë e Judaizmit. Kësaj i shtohet edhe një fuqi ekonomike dhe financiare që është monopol në disa degë biznesi dhe përdoret aq pamëshirshëm saqë një qëndrim anti-hebre në publik është i pamundur.

Mbetet mister që një copëzim popullsie përcakton politikën dhe qëndrimin e një populli kaq të madh, që nuk kontribuoi asgjë në ndërtimin e shtetit amerikan dhe që ishte dhe është në çdo aspekt i huaj, i pakuptueshëm, madje jodashamirës për popullin amerikan.

Hebrenjtë janë zjarrvënësit e luftës në SHBA.

Ata kanë interesin më të madh për faktin se lufta do të zgjasë gjatë.

Machine Translated by Google

Sepse lufta nuk është gjë tjetër veçse punë e tyre. Përveç kësaj, ata shpresojnë që më në fund të arrijnë dominimin e botës përmes tij. Të njëjtët hebrenj që ulen në Nju Jork dhe Londër janë ulur në Moskë.

Populli amerikan dhe gjerman nuk patën kurrë ndonjë objekt të përbashkët mosmarrëveshjeje; të dy donin të jetonin në paqe me njëri-tjetrin. Nuk ka pasur kurrë ndonjë tension mes SHBA-së dhe Rajhut. Përkundrazi, shkencëtarët dhe artistët gjermanë, ushtarët dhe teknikët gjermanë, për fat të keq, kontribuan në një masë shumë të konsiderueshme në madhësinë dhe fuqinë e Amerikës së Veriut. Ishin gjermanët ata që kishin një meritë thelbësore në ndërtimin politik të Amerikës. Megjithatë, hebrenjtë nuk u lejuan të prishnin mirëkuptimin midis Gjermanisë dhe Shteteve të Bashkuara.

Hebrenjtë nuk do ta arrijnë qëllimin e tyre, asgjësimin e Rajhut dhe

Evropë. Në fund të luftës së fuqishme me hebrenjtë botërorë dhe bolshevizmin aleat me të qëndron fitorja e të rinjve. Nuk është Europa ajo që do të fundoset, por hebreu do të zhduket nga zona evropiane. Ai do të privohet nga mundësia për të nxitur këta popuj dhe për të ndezur zjarre të reja lufte.

Machine Translated by Google

Zhvillimi dhe

qëllimi

24.Si ndodhi që Popujt hoqën dorë gjithnjë e më shumë nga speciet e tyre të lidhura

Rendi i Jetës dhe i Jashtëm i Përshtatur

Botë idesh?

Nga antikiteti e deri në ditët e sotme, mund të identifikohen dy grupe idesh (pikpamjet e botës):

rrethi i përcaktuar nordik i ideve të perëndimit me një

ideja bazë idealiste si botëkuptim me zhvillim të veçantë të vullnetit, karakterit dhe vlerave shpirtërore;

rrethi i ideve të pellgut të Mesdheut dhe Anadollit me

një ide themelore materialiste individualiste si një botëkuptim.

Machine Translated by Google

Parimi krijues dhe rregullues i nderit, besnikërisë dhe shpirtit të komunitetit i përfaqësuar nga njeriu nordik u kundërshtua nga parimi tregtar hebre sirian i gjysmëracës jugore, i cili, i lindur në kaosin e racës, nuk udhëhiqej në impulsivitetin e tij në asnjë kuptim. të përgjegjësisë etike. Fryma nordike e idealizmit dhe heroizmit u kundërshtua nga shpirti çifut i materializmit. Historia e Oksidentit nga lashtësia e deri në ditët e sotme paraqet tensionin mes këtyre dy grupeve të forcave ideologjike. (Polariteti i forcave, antagonizmi i parimeve, ndërveprimi i përjetshëm i forcave midis së mirës dhe së keqes).

Përfaqësuesi kryesor i botës materialiste është hebreu. Feja e tij praktikisht kërkon mamonizëm dhe racionalizëm dhe shfrytëzimin e popujve të huaj. "Të jetosh nga dhe mbi folklorin e huaj duket si fat hyjnor. Tempulli në Jerusalem u bë banka qendrore për bashkëbesimtarët e shpërndarë dhe
shokë racor.

Është e gabuar të supozohet se hebrenjtë u shpërndanë në botë vetëm me shkatërrimin e dytë të Jeruzalemit. Hulumtimet e fundit tregojnë se shumë shekuj para kalimit të kohës, judaizmi jetonte tashmë në diasporë, duke shfrytëzuar popujt dhe duke i rrëzuar ata me idetë e tij materialiste. Edhe atëherë, e gjithë bota e lashtë kulturore me mësimet hebraike të idealit të "njerëzimit të bashkuar" u shkatërrua. Persianët, grekët, romakët braktisën folklorin dhe kulturën e tyre kombëtare në favor të shpirtit hebre para-aziatik, komunitetit kulturor ndërkombëtar, mjegullimit, përzierjes dhe së fundi, asgjësimi i çdo karakteristike etnike, kryqëzimi i gjakut, gjenocidi ishte rezultat i punës subversive çifute. Gjithçka u zhduk, por Judaizmi pohoi llojin e vet më shumë se kurrë më parë dhe u bë gjithnjë e më i ashpër! Edhe atëherë shteti botëror ishte qëllimi hebre; perandoria botërore persiane, maqedonase greke

Machine Translated by Google

perandoria botërore e Aleksandrit të Madh, perandori romak perandoria botërore dështoi për shkak të shpirtit hebre para-aziatik.

Dhiata e Vjetër është e mbushur me lavdërim të pasurisë dhe të mirave tokësore, të kombinuara me thirrjen për të shfrytëzuar të gjithë johebrenjtë!

"Perëndia juaj do t'ju bëjë të pasur; ju do t'u jepni para shumë njerëzve kombeve, por nuk merrni hua nga askush", (5 Moisiu 7:16 e më pas; 14:21; 15:6; 17:2 e më pas). "Feja hebraike është një rregullim aritmetik kontraktual dhe biznesor i të gjitha marrëdhënieve midis Zotit dhe njeriut. .. Feja hebraike është një transaksion juridik i dyanshëm: kryerja dhe konsiderata! (Th.
Fritsch, Manuali i Çështjes Çifute).

Krijimi i një "parajse në tokë" është qëllimi hebre. Për këtë qëllim, siç thuhet në "librat e shenjtë" të mëvonshëm, të drejtët (d.m.th., hebrenjtë) nxirren nga varret e tyre në të gjitha vendet duke përdorur vrima posaçërisht të shpuara për ta nga forca të panjohura dhe zvarriten nëpër tokë për në Tokën e Premtuar. . Targum, Midrashim, Talmudi përshkruajnë këtë gjendje të mrekullueshme të parajsës së pritur me komoditetin më të gjerë. Njerëzit e zgjedhur më pas sundojnë mbi botën e rinovuar. Të gjithë popujt e tjerë janë skllevër të saj, vdesin, lindin përsëri, vetëm për të shkuar përsëri në ferr. Judenjtë, megjithatë, nuk do të shkojnë dhe do të bëjnë një jetë të bekuar në tokë. Jeruzalemi është ndërtuar rishtas në mënyrë më të shkëlqyer; kufijtë e Shabatit janë vendosur me gurë të çmuar dhe perla. Nëse një burrë ka borxhe për të paguar, ai thyen një perlë nga mbyllja dhe është i lirë nga të gjitha detyrimet. Frutat piqen çdo muaj, rrushi rritet sa një dhomë e tërë, drithi rritet vetvetiu, era i fryn kokrrat së bashku, hebrenjve u duhet vetëm një lugë mielli. Tetëqind lloje trëndafilash rriten në kopshte, rrjedhat e qumështit, balsami, mjalti dhe vera rrjedhin nëpër Palestinë. Çdo çifut ka një tendë, mbi të cilën rritet një hardhi e artë, me tridhjetë rruaza të varura prej saj; nën çdo kat është një tavolinë me gurë të çmuar. Në parajsë lulëzojnë 800 lloje lulesh, në mes të të cilave qëndron pema e jetës. Kjo pemë ka

Machine Translated by Google

500000 lloje arome dhe shije. Shtatë re shtrihen mbi pemë dhe hebrenjtë godasin nga katër anët në degët e saj, kështu që aroma e saj e lavdishme e botës për mjerimin tjetër, etj.

Toka e qumështit dhe e mjaltit është bërë seriozisht fetarisht dhe ka festuar ringjalljen e saj në marksizmin hebre dhe 'shtetin e tij të ardhshëm' të lavdishëm. Kjo gjendje shpirtërore shpjegon edhe sot e kësaj dite lakminë e popullit hebre dhe në të njëjtën kohë është pothuajse mungesë e plotë e krijimtarisë së mirëfilltë shpirtërore dhe artistike. (Alfred Rosenberg, Miti i shekullit të njëzetë.)

Është e nevojshme t'i hedhim një vështrim nga afër mënyrën hebraike. Studimi i shpirti racor nordik dhe ai i qenies hebreje dhe vëzhgimi i epokave më të rëndësishme historike do t'i jepte çdo gjermani një pasqyrë të mjaftueshme të ngjarjeve botërore.

Në "Mein Kampf" Führeri ka përshkruar madhështinë e njeriut nordik, "Prometeut të njerëzimit" dhe e ka krahasuar atë me valëzimin dhe punën e hebrenjve. Çdo gjerman, po, çdo njeri me gjak gjerman, duhet të thithë thellë brenda vetes atë që u tha atje. Vështrimet e mëposhtme do të bëhen të tijat

vet:

- **se në problemin racor qëndron çelësi i çdo ngjarjeje historike.**
- **që të gjitha vlerat e vërteta në këtë tokë në të kaluarën dhe të tashmen burojnë nga vullneti krijues i njeriut nordik**
- **se judaizmi nuk ka as më të voglin arsye për ta quajtur veten "popull i zgjedhur", por se është i destinuar të shqetësojë dhe pengojë rritjen dhe prosperitetin e popujve nordikë me punën e tij shkatërruese.**
- **që hebreu, si antitezë e qenies sonë, duhet të jetë gjithmonë armiku ynë fillestar; se ishte ai që me idetë e tij e prishi**

Machine Translated by Google

urdhrat e jetës së popujve nordikë dhe, për më tepër, me ndihmën e këtyre ideve mbollën përçarje midis popujve;

- **Se gjermanizmi i dha botës të gjitha vlerat themelore, por iu nënshtrua vazhdimisht ideve të huaja, kryesisht me origjinë çifute.**

Është një fakt i veçantë që popujt nordikë nuk e kundërshtuan efektivisht infiltrimin e hebrenjve deri vonë.

Një ndryshim në këtë gjendje nuk ndodhi derisa Adolf Hitleri, për herë të parë në histori, u përball me judaizmin me një ide të kundërt.
dhe organizatës që e mbështeti atë. Kështu, për herë të parë, bota materialiste hebraike kishte një mur vërtet pengues pas të cilit bota gjermanike mund të mblidhej përsëri. Me Kombëtaren
Prandaj, botëkuptimi socialist u fut në një epokë të re.

Kontrasti i pakapërcyeshëm midis njeriut nordik dhe
Judeu mund të përmblidhet edhe një herë shkurt:

Në idetë e tij, hebreu kundërshtoi etikën e komunitetit të njeriut nordik ((parimin socialist) me egon (parimin individualist); idealizmin e lindur nga gjaku - materializmin shkatërrues; vetëmohimin dhe besnikërinë dhe bindjen - egoizmin dhe
shthurja e një jete të shpërbërë vlerat e karakterit dhe shpirtit
ari; parimi i lidershipit

- masa; nxitja krijuese gjermane për të urdhëruar, për të udhëhequr dhe drejtuar - lakmia e saj e pushtetit, despotizmi i saj.

Nderi dhe besnikëria, fundet më të spikatura të Teutonit, janë të panjohura për çifutin!

Por mbi të gjitha, përpjekja e tij për fuqi botërore është në fron. Atij ai i nënshtron gjithçka; kuptimi dhe qëllimi i ideve të tij ishte gjithmonë të bënte mjedisin të pafuqishëm, të fshikullonte popujt me idetë e tij, t'i luante ata kundër njëri-tjetrit, etj.

Machine Translated by Google

shkatërrojini ata, në mënyrë që të mund të sundoni mbi të gjithë njerëzimin.

Përveç kësaj, ai predikoi barazinë e njerëzve, por me frikë ruante gjakun e tij.

Me këto mësime, ai udhëhoqi sulmin ndaj rendit të jetës së popujve nordikë me emër dhe këtë e bëri gjithmonë me sukses deri në moshën e Adolf Hitlerit!

Hellas dhe Roma u shkatërruan përfundimisht nga materializmi. Populli gjerman do të ishte shkatërruar nga judaizmi dhe idetë e tij nëse Adolf Hitleri nuk do të kishte ardhur në minutën e fundit. Ruse njerëzit adoptuan marksizmin hebre dhe kështu më në fund ranë në duart e botës hebraike-aziatike. Franca iu nënshtrua hebrenjve materializmi. Anglo-saksonizmi i dominuar nga nordikët i ka dhënë hebreut dhe botës së tij helmuese të ideve një vend të rrënjosur thellë në trupin e popullit të tij dhe duket se po ndjek të njëjtën rrugë të kalbjes materialiste.

Duhet shtruar pyetja se si të shpjegohet ky fenomen historik se një botë e tërë është vazhdimisht inferiore ndaj Judaizmit, i cili është shumë më i dobët në numër. Shkurtimisht, arsyeja për këtë është si vijon:

Paraardhësit tanë ranë në kontakt me idetë materialiste çifute herët kur ata morën tokën. Pas rënies së Perandorisë Romake, këto ide depërtuan në zonën qendrore gjermanike.
Me të, edhe hebreu u zhvendos në tokën e etërve tanë dhe u vendos mes njerëzve. (Protesioni i hebrenjve është paraqitur në hartën e bashkangjitur. Në shekujt 9 dhe 10, hebrenjtë tashmë ishin në gjendje të përhapeshin në Gjermani. I gjejmë në Magdeburg, Merseburg, Regensburg, në Gniezno dhe Pragë. Qendra e tij ishte Mainz. Shkolla Rabinate.

Dihet shumë pak se tashmë në mesjetën e hershme hebreu, kur edhe në fillim vetëm ekonomikisht, luan një rol. Tashmë

Machine Translated by Google

rreth shekullit të 11-të, ai ka monopolin financiar.
Sipas ligjit kanunor, dhënia e parave hua kundrejt interesit ishte e ndaluar. Këtu çifuti shfrytëzoi rastin dhe iu dorëzua fajdexhiut të privilegjuar. Hebrenjtë u bënë "dhomëtarë" të Rajhut. Norma e zakonshme e interesit ose e kamatës ishte 43 % por u rrit me Rritje disa herë. Në këtë cilësi, ata gëzonin mbrojtjen e shtetit! Nëse ata ndiqeshin herë pas here, gjithashtu, përsëri dhe përsëri, ata janë, domethënë nën mbrojtjen e kishës, por Judaizmi dhe Kisha u përmbysën në garën për të fituar paratë.

Por gjëja thelbësore është se mendimi thjesht ekonomik, materialist u soll gjithnjë e më shumë në popull. Çifuti është themeluesi i sistemit ekonomik kapitalist; paraja, deri tani një mjet këmbimi, dmth., një mjet për një qëllim, u bë një qëllim në vetvete.

Në mesjetë, natyra hebraike është bërë gjithnjë e më e përhapur. Vlen të kujtohen shkrimet kabaliste (shkrime sekrete të përmbajtjes fetare hebraike - filozofike), të cilat ndikuan fuqishëm në letërsinë perëndimore. Judaizmi kishte një pjesë të konsiderueshme në lëvizjet e shpirtit të lirë.

Machine Translated by Google

Migrimi dhe përhapja e hebrenjtë në botë

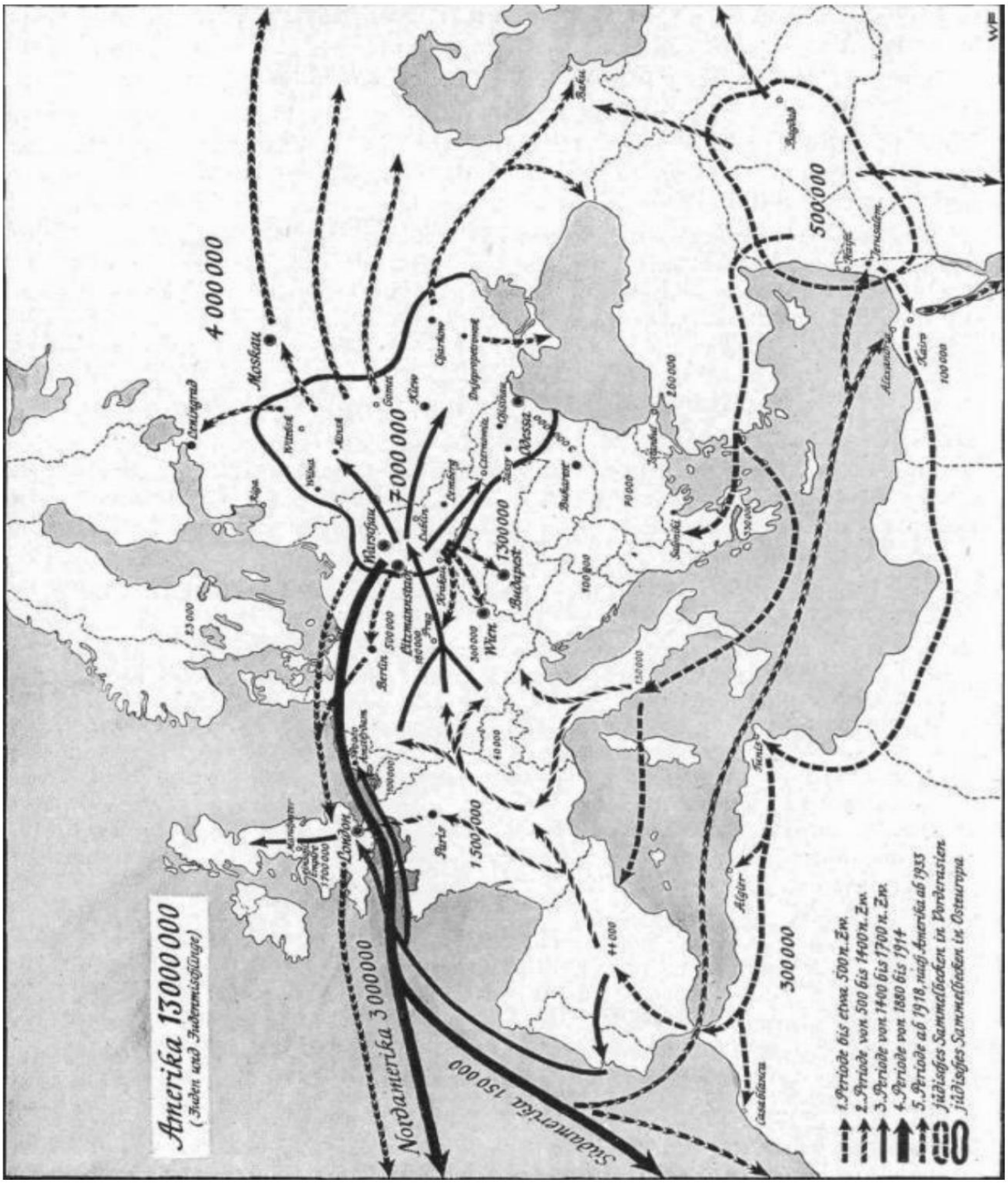

Machine Translated by Google

Gradualisht i gjithë Oksidenti u kontaminua nga hebrenjtë dhe epoka e liberalizmit, e cila përfundimisht erdhi në marksizëm, u përgatit shpirtërisht.

Jemi të vetëdijshëm se rrethanat e tjera të natyrës së brendshme politike (sjellja egoiste e princërve, partikularizmi dhe veprimtaritë anti-bazike të Kishës politike të Romës) kërcënuan gjithashtu rendin gjermanik të jetës. Kërcënimi më i rrezikshëm për ekzistencën e popullit tonë, megjithatë, ishin idetë hebraike të materializmit dhe individualizmit, varësia e tepruar ndaj gjërave materiale dhe të menduarit në ego pa lidhje me njerëzit.

Gjithashtu, paraardhësit tanë nuk ishin ende të vetëdijshëm sa duhet për qenien e tyre politike dhe ideologjike, kështu që para se të mos materializohej themeli ideologjik i mënyrës së tyre të jetesës në formën e një doktrine politike dhe ideologjike. Megjithatë, kjo u kundërshtua nga një kundërshtar në Jude, i cili për mijëra vjet kishte jetuar sipas ligjeve racore, politike dhe fetare të zbatuara rreptësisht, të përcaktuara ideologjikisht.

Pasojat e ideve të huaja ishin gjithmonë dhe kudo të njëjta: Njerëzit u larguan nga mendimi materialist dhe egomaniak në një jetë jokrijuese të mirëqenies. Arit iu flijuan vlerat e larta të nderit dhe besnikërisë, përmbushja e detyrës për popullin. Ideali i shërbimit ndaj bashkësisë së gjakut si kuptimi i ekzistencës u zhvendos nga përpjekja e pakufizuar për kënaqësi materiale të vetvetes.

Varësia ndaj parave dhe pasurisë bëri që shumë njerëz të ndërronin ekzistencën e tyre të vështirë, natyrore rurale për një jetë të rehatshme të bazuar në parimet tregtare. Fermerët dhe luftëtarët krenarë u bënë tregtarë të çrrënjosur. Pasoja e mëtejshme ishte kryesisht një kufizim i numrit të fëmijëve.

Machine Translated by Google

Nëse rendi i jetës nordike tashmë ishte prishur rëndë nga kjo, doktrina hebraike e ekzistencës pa racë çoi në një kërcënim katastrofik për jetën nordike: braktisjen e gjakut të vet të cilësisë së lartë duke e përzier me gjakun e huaj bazë, të nisur në epokën e turp racor.

Përzierja racore duhej të pasohej nga një zhvlerësim i karakterit dhe një rënie e pandalshme e vlerave të larta shpirtërore nordike.

Me të, njerëzit nordikë u distancuan nga rendi i jetës së tyre fillimisht i shëndetshëm i lidhur me tokën, i theksuar me gjak. Ishte e barabartë me fillimin e rënies së kombit.

Kështu ndodhi në Spartë, kështu ndodhi në Athinë dhe gjithashtu

Romën. I njëjti proces kishte vazhduar me shekuj në zonën tonë bërthamore gjermanike. Ligjet e martesës dhe rendet popullore-politike nuk mund ta ndryshonin këtë, sepse arsyeja e vërtetë ishte prishja e brendshme e shkaktuar nga materializmi hebre.

Në fund, judaizmi i ka rrëzuar gjithmonë popujt me ndihmën e ideve të tij materialiste.

Një popull që nuk zotëron dot materializmin mbart mikrobin e vdekjes në vetvete! ne

Gjermanët e gjetën ilaçin: Adolf Hitleri na e dha me (botën e idealizmit gjermanik, të mësuar nga nacionalsocializmi, është bota e vështirësive kundër vetvetes, bota e shërbimit dhe luftimit për njerëzit në liri dhe nder, dhe bota nga thjeshtësia luftarake fshatare Përfundimi që duhet të nxjerrim nga njohuritë që kemi fituar është se vetëm atëherë populli ynë do të ekzistojë përjetësisht, nëse ruan respektimin e ligjeve të tij të jetës që lidhen me gjakun deri në maksimum dhe, nëse është e nevojshme, pohon veten me mjetet më brutale në luftën kundër materializmit dhe individualizmit hebre.

Machine Translated by Google

Me këtë luftë, ne e gjejmë veten në një kontrast të pakalueshëm me botën përreth nesh. Puritanizmi, liberalizmi dhe bolshevizmi janë hebrenj në strukturën e tyre bazë. Popujt e zotëruar nga këto ide duhet të jenë hebrenj në qëllimin e tyre, dmth të pangopur në përpjekjet e tyre për arin dhe pushtetin, i cili duhet të rritet medoemos deri në pikën e dominimit të botës.

Këtu fillon misioni fatal i Führer-it me popullin e tij gjerman.

Bota hebraike e ideve ndahet me botën e pastër nacional-socialiste me doktrinën e saj të rendit të ngarkuar me gjak dhe kështu të dhënë nga Zoti i

jetën e popullit tonë. Kjo luftë duhej të vinte si një betejë midis nacionalsocializmit, si
pikëpamje idealiste gjermanike për mënyrën e jetesës, dhe shpirtit materialist hebre. Kjo epokë vendimi u përgatit në një proces që zgjati me shekuj. Adolf Hitleri është i madhi që e bëri popullin e tij gati për një mision mbarëbotëror.

Kundërshtarët tanë, mbi të gjitha hebrenjtë botërorë, e dinë se për çfarë bëhet fjalë.
Ata nuk e fshehin më vullnetin e tyre për të shfarosur popullin gjerman.

Machine Translated by Google

25.Çfarë bëjnë kundërshtarët tanë

Planifikoni të bëni me ne?

Çifuti Kaufmann si zëdhënës i Amerikës kërkon:

Në fund të fundit, nuk ka zgjidhje tjetër veç të vetmes: që populli gjerman duhet të vdesë dhe të zhduket nga kjo tokë përgjithmonë.

Vullneti brutal hebre për të shfarosur shprehet me një urdhër shfarosjeje të popullit gjerman. Disa artikuj prej tij:

Neni 3: Ushtria gjermane do të ndahet në grupe, e përqendruar në zona të përcaktuara rreptësisht dhe burrat do të sterilizohen menjëherë.

Neni 4: Popullsia civile - burra, gra dhe fëmijë - ndahet dhe sterilizohet sipas zonave territoriale.

Machine Translated by Google

Harta tregon copëzimin e Gjermanisë të planifikuar nga plutokracia botërore dhe shpërndarjen e saj në shtete të tjera!

Neni 6: Gjermania do të ndahet dhe territoret e saj do t'u ndahen të tjerëve.

Machine Translated by Google

Neni 8: Popullsia gjermane detyrohet të mësojë gjuhën e shtetit të cilit i është caktuar.

Një nga gazetat kryesore angleze, "News Chronicle", shpjegon pa turp:

"Unë dua - sinqerisht! - të shfaros çdo qenie të gjallë, burrë, grua dhe fëmijë, kafshë, zogj dhe insekte, në Gjermani. Unë praktikisht nuk do të lija më të rritet një fije bari. Gjermania duhet të rrafshohet me tokë dhe të bëhet duket më keq se Sahara!

Revista angleze "Picture Post" bën kërkesën pa mëdyshje:

"Për të pasur paqe të vërtetë pas kësaj lufte, nuk duhet të mbetet asgjë nga Gjermania në hartën e Evropës.

Tashmë në vitin 1936 Churchill i tha gjeneralit të Amerikës së Veriut Druri:

Gjermania po bëhet shumë e fortë, duhet shkatërruar.

Natën e 8 dhjetorit 1942, Churchill kishte njoftimin e mëposhtëm të transmetuar nga radio britanike: "Në 1939 ne i shpallëm luftë Gjermanisë, jo sepse u sulmuam, por vullnetarisht, ne ishim të vetmit njerëz - përveç francezëve - që hymë në luftë pa u sulmuar. Ne e dinim se interesat tona jetike dhe ato të nazistëve nuk mund të bashkëjetonin kurrë. Njëri prej nesh duhet të jetë
të shkatërruar." Churchill në fjalimin e tij më 18 shtator 1943:

"Gjermania duhet të mësohet nga përvoja mizore dhe të tmerrshme se si Anglia zhvillon luftën. Ne duam të jemi mësuesit e saj të shkollës në këtë, me bomba dhe zjarr."

Bolshevizmi kërkon akoma më shumë shfarosjen e plotë të popullit gjerman. Të gjithë udhëheqësit duhet të eliminohen (shih Katyn dhe Vinnitsa!), fshatarët dhe punëtorët do të dëbohen në Siberi si skllevër të punës, Gjermania do të bëhet një koloni bolshevike.

Machine Translated by Google

ÇFARË LUFTIM PËR

26.Pse është Kombëtarja Pamja e Botës Socialiste të Brendshme është e detyrueshme për oficerët

Sepse korrespondon me natyrën gjermane. Ai i jep gjermanit dhe popullit gjerman ligjin që të jetojnë sipas mënyrës së tyre të jetesës dhe kështu të përmbushin detyrën që u ka vënë Krijuesi i botëve. Prandaj luftojmë për botëkuptimin nacionalsocialist.

Para së gjithash, është e nevojshme të sqarohet termi botëkuptim. Dëgjojmë vazhdimisht: "Kjo luftë është një luftë ideologjike", dmth, lufta në fushëbetejë është vetëm shprehje e dukshme e luftës së forcave të fuqishme shpirtërore, që ne e quajmë botëkuptim. Weltanschauung, para së gjithash, merret fjalë për fjalë, duke parë botën. Por "të shikosh" në gjermanisht nuk do të thotë vetëm "të shohësh", do të thotë edhe vizion i brendshëm, vizion shpirtëror, do të thotë të mendosh për kuptimin dhe qëllimin e jetës, për ligjet e brendshme sipas të cilave zhvillohet jeta e individit dhe e njerëzve. , a

Machine Translated by Google

do të thotë të njohësh forcat thelbësore shpirtërore dhe mendore që kanë një efekt formues dhe lëvizës.

Fyhreri:

Shpallja solemne e vendimit për të mbështetur të gjitha veprimet në një koncept fillestar të caktuar dhe rrjedhimisht një tendencë e dukshme qëndron tashmë në fjalën "botëkuptim". të jetës, pra një ligj i detyrueshëm dhe i detyrueshëm për çdo veprim.Aq më tepër një pikëpamje e tillë përkon me ligjet natyrore të

jetën organike, aq më i dobishëm do të jetë zbatimi i saj i ndërgjegjshëm për jetën e një populli.

(1933,
Nürnberg)

Pikërisht për këtë duhet të ketë qartësi dhe unitet midis prijësve të një populli - dhe kjo vlen veçanërisht për oficerin në luftë - dhe vullneti i palëkundur për të punuar për këtë qartësi dhe unitet deri në fund. Nuk është në natyrën e një botëkuptimi të lejojë

kompromise. Kushdo që dëshiron të bëjë lëshime ose që është edhe shumë rehat për ta sjellë veten në kurën e fundit të qartë dhe për të nxjerrë përfundimet e nevojshme për mënyrën e tij të jetesës, duhet të mposhtet në luftën e botëkuptimeve. Dështimi në këtë në klasën udhëheqëse të një populli është ajo që i ka ndodhur atij populli.
Sidomos gjermani, me hapjen e tij tepër të madhe ndaj çdo gjëje të huaj, rrezikon të mos gjejë rrugën drejt vetes dhe t'i nënshtrohet pështpëritjeve të të tjerëve. Por të përputhesh me ligjet e huaja do të thotë të bëhesh i palirë dhe, në fund të fundit, të çon në rrënim.

Vetëm Botëkuptimi Nacional Socialist na garanton një jetë të përshtatshme për speciet. Vetëm ajo garanton lirinë dhe madhështinë e popullit tonë. Prandaj, veçanërisht në kohët e luftës më të vështirë,

Machine Translated by Google

është e nevojshme që vazhdimisht të sqarohen karakteristikat më të rëndësishme të botëkuptimit tonë dhe të nxjerrim forcë prej tij për luftë të mëtejshme.

Ne si Nacional Socialistë besojmë në një rend botëror hyjnor si a rend kuptimor, në të cilin është e nevojshme të përshtatet, i cili duhet të ruhet duke luftuar dhe krijuar. Nga ky besim lindi ajo që ne e perceptojmë si tipar karakteristik i njerëzimit nordik, i cili gjeti shprehje në mendimin Midgard të popujve gjermanikë si dhe në idenë kozmike të grekëve.

Ne besojmë se racat dhe popujt janë gjithashtu anëtarë të këtij rendi hyjnor të krijimit dhe se ata kanë detyrën e tyre specifike brenda këtij rendi. Sa më qartë që një popull mund ta njohë detyrën e tij, sa më i pastër dhe më i pasur të zhvillojë aftësitë e tij të qenësishme, aq më i madh do të jetë kontributi i tij për të siguruar rendin kuptimplotë të së tërës.

Ne besojmë se njeriu si një qenie shpirtërore e vetëdijshme ka marrë nga Krijuesi i mbretërive detyrën për të krijuar për vete forma jete dhe detyra jete, pra një moral që do të thotë diçka më e lartë se sa kënaqësia e thjeshtë e jetës më të ulët. nevojave.

Pra, ne besojmë në detyrën e rritjes së qenies njerëzore. Në fund, lufta jonë i shërben asaj dhe duhet të jetë e pamëshirshme ndaj gjithçkaje që e kundërshton këtë detyrë, sepse përmbushja kuptimplotë e kjo detyrë varet nga fakti se raca më e zhvilluar, më krijuese dhe më e aftë ruan ndikimin vendimtar në rendet e jetës së popujve të tokës. Të mos harrojmë, megjithatë, se me kërcënimin e popullit tonë dhe të gjermanizmit në përgjithësi, kërcënohet atdheu origjinal i racës, i cili deri tani është dëshmuar të jetë më i thirruri: atdheu origjinal dhe burimi ende më i rrjedhshëm i nordike

raca.

Machine Translated by Google

Besimi në rendin hyjnor botëror dhe përparimi i njeriut është një shprehje e botëkuptimit tonë, por jo ende vetë këtë botëkuptim.
Besimi ynë është shtysa më e fuqishme për të gjitha veprimet tona. Por në një qëndrim vërtet të qartë ideologjik, dhe kështu në fund të një forcimi të besimit, arrihet vetëm nëse besimi nuk bie në kundërshtim me njohjen, me bindjen shkencore. Si burra gjermanë, ne duhet të kemi sigurinë se besimi ynë, në përpjekjen për ta zbatuar atë në praktikë, provon të jetë i përshtatshëm për jetën dhe në harmoni me ligjet organike të ekzistencës.

Nëse bota është krijim i Zotit - dhe krijimi i kujt duhet të jetë përndryshe - ligjet natyrore sipas të cilave E gjithë vdekja dhe ngjarja transformohen dhe zhvillohen duhet të jenë ligje hyjnore. Megjithatë, ligjet që kanë vlefshmëri të veçantë për ne njerëzit në këtë rregullsi janë ligjet që formojnë botën tonë trashëgimore dhe mjedisin tonë. Prandaj, për ne dija racore është dija më e lartë. Por gjithashtu, kujdesi shkencor, politik dhe ideologjik i historisë natyrore dhe shkencës së jetës është prioriteti ynë i parë. Çdo gjë tjetër duhet të bazohet në të. Nëse atëherë jeta, raca, puna, natyra dhe atdheu janë vlera të larta dhe supreme për ne, kjo nuk është për shkak të arbitraritetit, por sepse përmes të gjitha këtyre gjërave është rruga drejt Zotit, drejt kuptimit të jetës, drejt një rendi të gjallë. , morali dhe besimi udhëheq.

Udhërrëfyesi na solli njohjen e ligjeve biologjike të jetës, njohjen e vlerës dhe rëndësisë së gjakut.

Mësimi i tij thotë:

• se njerëzimi i përket racave të ndryshme.

• se çdo popull mund të jetojë vetëm sipas ligjeve të tij të lidhura me gjakun.

• që njerëzit tanë janë një bashkësi gjaku kryesisht
Gjak nordik.

Machine Translated by Google

• Prandaj populli ynë duhet të jetojë sipas ligjeve që janë të gjakut nordik.

• Se historia botërore, krahas luftës për hapësirë jetese paraqet tensionin e botëkuptimit racor.

Fyhreri:

"Unë e shqiptoj atë në mënyrë profetike, ashtu si njohja e orbitës së tokës rreth diellit çoi në një ridizajnim revolucionar të pamjes së përgjithshme të botës, kështu doktrina e gjakut dhe racës së Lëvizja Nacional Socialiste do të rezultojë në një revolucion të njohuritë dhe kështu tabloja e historisë së së kaluarës dhe së ardhmes njerëzore".

(Rajhstag, 30 janar, 1937)

Në qendër të botëkuptimit tonë është mendimi i gjakut ose mendimi racor. Sipas kësaj, gjaku është forca lëvizëse në jetën e individit dhe të njerëzve.

Të mendosh deri në fund këtë mendim do të thotë: të arrish në një riorganizim të plotë të të menduarit, i ri, por vetëm në të menduarit e shekujve të fundit, i cili rrezikoi fuqishëm gjakun tonë nordik me dogmën e barazisë së të gjithë njerëzve të krishterë dhe doktrinën liberaliste të barazia e gjithçkaje që mbart pamjen e njeriut dhe ngjall kaos racor, në të vërtetë, ky mendim nuk do të thotë asgjë tjetër veçse - i pajisur me njohuritë e trashëgimisë moderne dhe studimeve racore - të rimarrë atë që ishte e vetëkuptueshme për ne. Paraardhësit gjermanikë si një unitet besimi, ligji dhe rregulli jete, për aq kohë sa ata ishin ende të pandikuar nga mënyrat e të menduarit të huaj dhe si fshatarë të lirë në gjini të edukuar.

Machine Translated by Google

Nga njohja dhe besimi, atëherë duhet të lindin vlera dhe veprime, me anë të të cilave një botëkuptim si ligj i brendshëm i detyrueshëm bëhet i njohur edhe nganjëherë nga jashtë. Sepse çdo botëkuptim karakterizohet në qepallën e parë nga ajo që zë vendin më të lartë në rendin e vlerave.

Prioriteti i parë është ruajtja dhe promovimi i popullit tonë dhe i trashëgimisë së tij. Jeta dhe betejat tona i kushtohen kësaj detyre.

Fyhreri:

“Por për mua dhe për të gjithë nacionalsocialistët e vërtetë ka vetëm një doktrina:

popull dhe atdhe!”

Nga ideja e gjakut, Nacional Socializmi e sheh popullin jo vetëm si një bashkësi fati, por mbi të gjitha si një bashkësi gjaku, të bashkuar nga gjaku i përbashkët nordik. Njerëzit janë gjëja mbizotëruese, janë pikënisja e të gjitha veprimeve, janë standardi i fundit dhe më i lartë i vlerës për çdo arritje.

"E mira e përbashkët shkon përpara interesit vetjak." Njeriu, pavarësisht se çfarë pune bën, është në shërbim të popullit me të gjitha mendimet dhe veprimet e tij.

Egoja duhet të japë dorëheqjen në favor të neve. Vetëm në rrugën e performancës dhe të sakrificës për ne, për bashkësinë kombëtare të lidhur me gjak, mund të sigurohet ekzistenca e popullit dhe rrjedhimisht e individit. "Një për të gjithë dhe të gjithë për një". Të

Fyhreri:

“Nacional-socializmi nuk ka as në individ e as në njerëz

pikënisja e konsideratave, deklaratave dhe vendimeve të tij. Ajo me vetëdije lëviz në qendër të të gjithë të menduarit të saj: njerëzit.

Nacional-socializmi është pra një botëkuptim folk. Gjithçka, çdo shok i popullit, çdo familje, dhe klan, çdo publik

Machine Translated by Google

Institucioni - partia, Wehrmacht, shteti, administrata, ekonomia, arti dhe shkenca, duhet t'i shërbejnë prosperitetit të popullit dhe luftës së tij të përjetshme. Por kjo është e mundur në mënyrë të përsosur vetëm kur çdo pjesëtar i popullit vendoset në vendin ku mund të arrijë më të lartën për popullin, për kombin, sipas prirjes dhe vullnetit të tij për të arritur, pra në një socialist të mirëfilltë. urdhri i njerëzve me një etikë të lartë pune.

Ky ndërthurje e mendimit kombëtar dhe socialist i ka dhënë emrin partisë dhe na bën të flasim për një botëkuptim nacional-socialist.

Fyhreri:

"Arritjet e mëdha kulturore të njerëzimit kanë qenë gjithmonë arritjet më të larta të jetës komunitare të njerëzve, të racës; prandaj ato janë në shfaqjen e tyre dhe në imazhin e tyre shprehje e shpirtit dhe idealeve të komunitetit."

Kështu, Nacional-Socializmi pohon pikëpamjen idealiste të jetës, ashtu siç është në gjakun tonë dhe ka qenë gjithmonë shenjë dalluese e paraardhësve tanë gjermanikë. Por duke vepruar kështu ai gjithashtu kapërceu idetë materialiste individualiste të liberalizmit dhe marksizmit.

Me përkushtimin ndaj idesë së bashkësisë së gjakut dhe themelimit të komunitetit socialist, gjermanët u bënë popull.

Por për kë e shohim individin si pjesëtar në shërbim të bashkësisë kombëtare, kjo nuk do të thotë se ai është i përthithur nga masat. Një komunitet i vërtetë kombëtar nuk mund të rritet nga masa, por vetëm nga personalitete të forta. Një pyll i shëndetshëm ka nevojë për pemë të forta! Prandaj Nacional-Socializmi thekson fort vlerën e personalitetit, por kjo nuk do të thotë vlerën e individit, të shkëputur nga të gjitha lidhjet, për hir të tij, pasi në realitet nuk ekziston një gjë e tillë. Ai ekziston vetëm si një konstruksion mendimi pa gjak dhe bie ndesh me ligjet e jetës, sipas të cilave

Machine Translated by Google

njeriu lind në urdhrat e rritur natyrshëm të familjes, klanit dhe njerëzve.

Nacional-Socializmi dëshiron një personalitet plotësisht të zhvilluar, të vetëdijshëm për gjak, me vullnet të fortë, me karakter të fortë, i cili është i aftë për performancën më të lartë për njerëzit. Mjeti i krijimit të këtij lloji të njeriut është edukimi në frymën e botëkuptimit Nacional Socialist. Parakusht për këtë është që gjaku ynë duhet të mbahet i pastër dhe të zhvillohet në një nivel më të lartë duke u shumuar.

Fyhreri:

“Ne kemi detyrën e madhe të thellojmë gjithnjë e më shumë frymën e vërtetë të bashkësisë kombëtare dhe të përpunojmë gjithnjë e më qartë vlerën e personalitetit” Ne e vlerësojmë punën si një detyrë për të kryer për të gjithë popullin.

"Puna nuk është vetëm një mjet për të krijuar vlera materiale, por synon gjithashtu ruajtjen e bashkësisë kombëtare dhe në të njëjtën kohë është parakusht i domosdoshëm për zhvillimin e personalitetit." Çdo individ duhet të provojë në garën e shfaqjeve se cilin vend të jetës profesionale apo politike është thirrur të plotësojë”.

Fyhreri:

“Nën Nacional-Socializmin nuk kuptoj asgjë tjetër veçse për ruajtjen e komunitetit në çdo vend të jetës sonë, aftësitë më të larta përdoren ekskluzivisht dhe autoritare.

“Kjo përzgjedhje e arritjeve që rezulton nga konkurrenca e arritjeve të përgjithshme ndryshon thelbësisht nga loja e lirë liberale e forcave, sepse ajo njeh vetëm arritjet individuale, për aq sa ato i shërbejnë forcimit të bashkësisë kombëtare në të njëjtën kohë. Fyhreri:

Machine Translated by Google

"Nga njëra anë, lojës së lirë të forcave duhet t'i jepet gjerësia më e gjerë e mundshme, por nga ana tjetër theksohet se kjo lojë e forcave duhet të mbetet brenda kuadrit të bashkësisë së qëllimit që u është dhënë burrave, që ne e quajmë popull dhe bashkësi kombëtare. ."

E vlerësojmë luftën si ligj të pakundërshtueshëm të jetës, sepse vetëm në luftën e përjetshme, parakusht i çdo përzgjedhjeje, rriten personalitetet dhe popujt e vështirë. Vetëm në luftë lindin gjëra të mëdha.

Duke luftuar, gjermani po i jep formë jetës! Lufta shoqëron gjithë ekzistencën e tij: luftoni me veten, luftoni me fatin, luftoni me një mjedis armiqësor. Ai zotëron fatin në një luftë të ashpër dhe lufton për veten dhe njerëzit e tij për të arritur formën e jetës që është thelbësore dhe kështu e dëshiruar nga Zoti. Lufta është ligji hyjnor që gjermani të formojë dhe edukojë deri në ngurtësi.

Për këtë arsye, ai hedh poshtë parimin e përkushtimit të përulur ndaj fatit, që është mësuar deri tani.

Lufta dhe vështirësitë janë një nga elementët kryesorë të nacionalsocializmit. Prandaj është botëkuptimi i njeriut të fortë, militant. Nacional-socializmi buron nga lufta e vërtetë. "Është me tiparin e tij bazë militant një botëkuptim ushtarak," Angazhimi sakrifikues i ushtarit është socializmi më i dukshëm.

Ushtari është socialisti i parë i Rajhut. Ushtari dhe këtu përsëri oficeri duhet ta pranojnë nacionalsocializmin në
zemrat e tyre me gatishmëri të veçantë.

Nga ky qëndrim militant, nacional-socializmi urren një jetë të mirë femërore; është armiku i vdekshëm i egoizmit dhe materializmit, që çojnë në një jetë të shthurur; ajo kërkon: Thjeshtësi dhe drejtësi në mënyrën e jetesës. Fshatari i fortë dhe i vërtetë dhe ushtari i fortë duhet të përmbushë çdo gjerman,
nëse ai i shërben popullit të tij në qytet apo në fshat, me armën e tij apo në tavolinën e punës.

Machine Translated by Google

Pranë luftës është krenaria: krenaria në mënyrën tradicionale, krenaria për performancën, krenaria për fitoren pas luftës. Me bindje oficeri e përmbush detyrën e tij, por si një njeri krenar dhe i lirë. Dhe kështu ai gjithashtu qëndron përpara Zotit të tij: i drejtë me kërkesën për forcë dhe fuqi për të qenë në gjendje të qëndrojë në nder.

Në këtë qëndrim qëndrojnë themelet e një race gjermanike, të cilën oficeri duhet ta përfaqësojë në mënyrë më të dukshme. Krenaria e justifikuar, prirja fisnike dhe qëndrimi aristokratik karakterizojnë llojin e tij.

Ne shpallim nderin dhe besnikërinë, të cilat të dyja janë të lidhura pazgjidhshmërisht. Koncepti i nderit është qendra e ekzistencës gjermane. Jetët e të parëve tanë silleshin rreth nderit dhe famës, lirisë, guximit dhe krenarisë. Jeta e tyre ishte gjithmonë e pastër dhe e madhe për sa kohë që nderi kishte përparësi.

"Evropa gjermane i paraqiti botës idealin më të shkëlqyer të njerëzimit: me doktrinën e vlerës së karakterit si bazë të të gjithë moralit, me himnin për vlerat më të larta të qenies nordike, me idenë e lirisë së ndërgjegjes dhe nderit. .
(Alfred Rosenberg, "Miti i shekullit të njëzetë.") Në shekujt e fundit koncepti i lartë i nderit është dëmtuar rëndë nga idetë e përulësisë dhe humanizmit. Fyhreri e bëri nderin sërish pikënisjen e gjithë jetës gjermane.

Nderi është ligji i brendshëm, ndërgjegjja, që na dikton të gjitha veprimet dhe qëndrimin tonë ndaj bashkësisë kombëtare. Ajo nuk lidhet kurrë vetëm me vetveten, por interpretimin e saj aktual e gjen në marrëdhënien e I-së me komunitetin. Koncepti gjermano-gjerman i nderit lejon egon të marrë një pozicion të dytë në favor të nderit të popullit. Botëkuptimi ynë nacional-socialist me ligjet e tij të jetës dhe gjakut mbështetet në nder, ideja socialiste e shërbimit vullnetar për popullin dhe përpjekja për pastërti dhe zhvillim më të lartë të gjakut tonë zhvillohet nga nderi.

Machine Translated by Google

Nderi i oficerit është nderi i kombit dhe nderi i tij i kombit është nderi i oficerit.

Por ai që ka nder në trupin e tij nuk do ta braktisë kurrë shokun e tij, njerëzit e tij, madje as udhëheqësin e tij.

Pra nga nderi vjen besnikëria.

Shumë gjëra në këtë tokë mund të falen, por një gjë nuk mund të falet kurrë: pabesia, besnikëria që i jemi betuar Fyhrer-it duhet të jetë po aq e shenjtë sa besnikëria ndaj popullit gjerman, njohuritë e tij për llojin e tij, sa besnikëria ndaj gjaku, paraardhësve dhe nipërve tanë, besnikëri ndaj klanit tonë, besnikëri ndaj shokut tonë dhe besnikëri ndaj ligjeve të pandryshueshme të mirësjelljes, pastërtisë dhe kalorësisë. Në konceptin e lartë të nderit dhe besnikërisë, fisnikëria shfaqet si qenie njerëzore gjermane.

Ne shpallim bindje, e cila vjen pa kushte nga vullnetarizmi më i lartë, nga shërbimi ndaj botëkuptimit tonë, i cili është i gatshëm të bëjë çdo sakrificë.

Liria qëndron dhe bie me nder; Liria gjermanike nuk duhet ngatërruar me konceptin liberalist të lirisë, i cili degjeneron në shthurje egomaniake. Është liria e brendshme, liria e ndërgjegjes, liria e shpirtit, liria e zhvillimit të plotë të personalitetit në dobi të komunitetit.

“Ne e quajmë veten të lirë kur mund të ndjekim urdhrat tona qenien e vet, të cilën nuk e krijuam ne, por që e trashëguam nga të tjerët, përkatësisht prindërit tanë. Kështu, njerëzit ndihen të lirë të formësojnë mjedisin e tyre politik, kulturën dhe devotshmërinë e tyre sipas natyrës së tyre racore dhe duke përdorur plotësisht fuqitë dhe aftësitë e tyre trashëgimore. Prandaj, sa më e madhe të jetë dëshira për liri e një populli, aq më shumë duhet të pohojë njohjen e lidhjeve të tij trashëgimore, sepse vetëm atëherë, kur të dëgjojë dhe të ndjekë shtysat e tij të trashëguara me vëmendjen më të madhe, do të

Machine Translated by Google

mos përkuluni para ndikimeve të huaja etnike dhe racore, por vetëm zërit të gjakut, arsyes dhe ndjenjës së tij."

(Stenge1 -V. Rutkowski: I plotfuqishëm dhe rendi i jetës.)

Me vullnetin e tij të lirë, Teutoni ndjek liderin e tij, gjithmonë i mbartur nga vullneti për të mbrojtur nderin dhe lirinë e bashkësisë së tij të gjakut, popullit të tij. Të mund të luftojë për lirinë e kombit të tij dhe të japë jetën është nderi i tij më i lartë. "Më mirë i vdekur se një skllav!" Nga lufta për nderin dhe lirinë e kombit rritet marrëdhënia lider-shoqëri, rritet besnikëria dhe bindja gjermanike; i lirë është vetëm ai që nga fisnikëria e shpirtit të tij lufton për popullin e tij në besnikëri ndaj udhëheqësit të zgjedhur.

Vetëm në një popull të lirë ai vetë është i lirë dhe i lumtur.

Dhe kështu duhet kuptuar edhe shërbimi ushtarak i gjermanit. Nuk ka të bëjë me rivendosjen e të drejtave civile, është një shërbim vullnetar për nderin dhe lirinë e kombit. Kjo liri e vullnetit është forca e madhe krijuese e shpirtit nordik, e cila ka një efekt formues si te individi ashtu edhe te

kombi. Parimi nordik i udhëheqjes dhe besnikërisë i ka rrënjët në këtë fisnikëri të mendjes.

"Nderi dhe liria i çuan individët në distancë dhe

pavarësia, në vendet ku kishte vend për zotër, ose i bëri ata të luftonin për pavarësinë e tyre në fermat dhe kështjellat e tyre deri në njeriun e fundit. (Alfred Rosenberg, "Miti i shekullit të njëzetë.")

Besnikëria, nderi dhe bindja së bashku përcaktojnë marrëdhënien midis udhëheqjes dhe besnikërisë, e cila është aq karakteristike për njeriun gjermanik në veçanti dhe që ka qenë gjithmonë veçanërisht e dashur për forcat e huaja që synonin të

Machine Translated by Google

të fitojmë ndikim në rajonin tonë, por që, nëse do të mund të shpalosej thjesht, gjithmonë i mundësonte popullit tonë të arrinte arritjet më të mëdha.

Themeli i bashkësisë së pazgjidhshme të liderëve dhe ndjekësve është ideali i përbashkët, lufta e përbashkët, i njëjti besim në një ide të madhe dhe fuqinë e saj: këndvështrimi i unifikuar për botën, i njëjti besim te njerëzit dhe misioni i tyre.

Përbashkësia e qëllimit dhe besimit rezulton në përqendrimin e forcave më të forta të vullnetit, të cilat i nxisin ndjekësit të veprojnë në solidaritet besnik me Führer-in.

Udhëheqës është ai që mund të formojë dhe edukojë njerëzit, që i mbush me fuqinë e besimit të shpirtit të tij dhe i çon së bashku me shembullin e tij në veprat më të mëdha. Një lider, dhe kjo vlen mbi të gjitha për oficerin, duhet t'i lidhë pasuesit e tij me shembullin e tij, me fuqinë e personalitetit të tij dhe me besimin në liderin dhe njerëzit dhe në fuqinë e vetë botëkuptimit, t'i sjellë ata në nënshtrim vullnetar. nxitini ata të marrin pjesë me përgjegjësi në qëllimin e madh dhe në angazhimin e fundit Inspire.

Vullneti i liderit duhet të bëhet besimi i ndjekësve. Kjo besimi çon në zhvillimin më të lartë të fuqive shpirtërore te udhëheqësi dhe njeriu.

Udhëheqja gjermano-gjermane bazohet në parimin e përgjegjësisë, i cili varet nga karakteri, vullneti dhe aftësia.

Fyhreri:

“Kushdo që dëshiron të jetë lider, mban më të fundit dhe më të rëndë përgjegjësi me autoritetin më të lartë e të pakufizuar.” Nga pikëpamja e vlerave të personalitetit dhe arritjeve, Nacional Socializmi kërkon zbatimin e Parimit të Fyhrer-it dhe Pasuesit gjatë gjithë jetës gjermane.

Fyhreri:

Machine Translated by Google

"Kushtetuta dhe forma më e mirë e qeverisjes është ajo që me siguri i sjell mendjet më të mira të komunitetit kombëtar në rëndësinë dhe ndikimin kryesor." ("Lufta ime.")

Ana ushtarake e nacionalsocializmit shprehet më qartë në Führerprinzip.

Shembulli më i lartë i lidershipit gjerman është Fyhreri ynë.

Nga realizimi i vlerave të larta shpirtërore të popullit dhe besimi në misionin e tij dhe të popullit të tij, Fyhreri fitoi forcën për ta formuar popullin e përçarë e të ndarë ideologjikisht në një unitet të madh, në një ndjekës të fuqishëm, nëpërmjet Nacional-Socializmit. Shembulli i tij, veprat e tij dhe ideologjia nacional-socialiste e bënë Fyhrer-in dhe popullin gjerman një unitet të pandashëm.

Shembulli i Fuehrer-it e bën çdo oficer gjerman një nacionalsocialist besimtar dhe, duke lënë mënjanë egon e tij, shërbëtorin më të mirë të popullit dhe të Rajhut.

Nacional-socializmi nuk i bën thirrje intelektit, arsyes, siç besojnë se duhet të bëjnë liberalizmi dhe marksizmi, por ai u bën thirrje vlerave të shpirtit dhe të karakterit. Ajo zgjon nordikët forcat e gjakut që janë të natyrshme në çdo gjerman, por që ende nuk kanë mundur të zhvillohen plotësisht për shkak të ndikimit të forcave të jashtme të ideve.

Personaliteti bindës dhe nxitës i Führer-it, si krijuesi i kësaj ideje të jashtëzakonshme të nacional-socializmit, ia doli të zgjonte të gjitha këto forca dhe t'i transferonte ato te mbarë populli gjerman në një revolucion unik folklorik që përfshinte gjithçka të gjakut gjerman. Në këtë mënyrë u zgjuan forcat dhe energjitë e shpirtit, të cilat i mundësuan popullit gjerman, jashtë pikëpamjes heroike të jetës, të arrinte arritjet më të larta.

Populli gjerman e gjeti veten pas mijëra vitesh luftë. Ajo fillon të kuptojë ligjshmërinë e jetës së saj.

Machine Translated by Google

Gjermanizmi, bota e ideve të mbretit të madh, nacionalsocializmi është një linjë zhvillimi. Me Revolucionin Nacional Socialist, lufta e popullit gjerman me botë të huaja idesh gjen përfundimin e saj historik.

Nëse e gjurmojmë historinë tonë në kohët më të hershme parahistorike gjermanike, mund të shihen manifestimet e mëposhtme të jetës së njeriut gjermanik:

- **sjelljen e tij të drejtë, krenare dhe gjaknxehtë, fisnikërinë e disponimit të tij dhe gjimnastikën e tij luftëtare, e cila gjen shprehjen e saj në ngurtësinë dhe vendosmërinë ushtarake dhe guximin e tij luftarak, në konceptin e tij të lartë për nderin dhe lirinë, besnikërinë dhe bindjen e tij dhe udhëheqja**

- **ndjenjën e tij të lartë të komunitetit (familje, klan, popull) dhe gatishmërinë e tij për të bërë çdo sakrificë për këto bashkësi gjaku, idealizmin e tij.**

- **Mënyra e tij fshatare e vërtetë, e fortë, e thjeshtë dhe e thjeshtë, e tij lidhjen me tokën, dashurinë e tij për vendin.**

- **Vullneti i tij i madh për të krijuar dhe formësuar e bëri atë themelues të kulturave dhe shteteve të Oksidentit dhe kështu, që nga lashtësia e deri në ditët e sotme, faktor rregullues dhe përcaktues në bashkëjetesën e popujve.**

- **feja e tij e thellë**

Ky është themeli i nacionalsocializmit. Ai rrëfen vlerat e larta të njerëzimit gjermanik, ku duhet theksuar shprehimisht se idealizmi i pikëpamjes sonë nuk ka të bëjë fare me entuziazmin dhe fantazinë. Nacional Socializmi është doktrina e

Machine Translated by Google

komuniteti kombëtar i lidhur me gjak dhe Shërbimi ndaj popullit si ligji më i lartë moral për çdo gjerman. Ai është doktrina e gjakut dhe e nderit. Një komponent kryesor i mësimdhënies nacionalsocialiste është kërkesa për performancë për kombëtaren komunitet dhe vështirësi kundër vetes.

Me këtë pikëpamje themelore idealiste, Nacional Socializmi qëndron në kontrast të papajtueshëm me pikëpamjen botërore të materializmit, e cila mbështetet nga hebrenjtë dhe popujt e tyre vasalë.

Kjo luftë përfaqëson luftën e pamëshirshme midis këtyre dy botëve të ideve.

"Nacional-Socializmi realizon në realitetin e politikës atë që ne e shohim me zemër besimtare dhe me shpirt të guximshëm si të nevojshme dhe të drejtë.

Është doktrina e fatit të popullit tonë, është zotërimi i botës dhe mjedisit të trashëguar. Është miti i gjakut dhe i nderit. Ai i drejton sërish sytë te ngjarjet thelbësore të gjakut dhe tokës. Ai i drejton përsëri mendimet, besimet dhe veprimet tona drejt rendit të përjetshëm të botës brenda nesh dhe botës përreth ne. Ai na jep besimin dhe mundësinë që të depërtojmë me nderim dhe duke njohur në ligjshmërinë e plotfuqishmërisë dhe të rreshtojmë rendin, që vendosim dhe formojmë nga ne njerëzit, sipas ligjeve të tij, që të bëhet i natyrshëm dhe i përshtatshëm për jetën. Sepse vetëm atëherë e ardhmja e popullit tonë është e sigurt, e qartë dhe e sigurt".

(Stenge1 - V. Rutkowski: I plotfuqishëm dhe rendi i jetës.)

Machine Translated by Google

Vullneti
im për të qenë i gjithë angazhimi

ynë është që ta besoni! Besimi im është

ashtu si ju gjithçka në botë!

Por gjëja më e lartë që më ka dhënë
Zoti në këtë botë është populli im!
Tek ai qëndron besimi im, atij i
shërbej me vullnetin tim dhe atij i
jap jetën

Adolf Hitler

Machine Translated by Google

"Kushdo që dëshiron të jetojë, prandaj lufton, dhe kushdo që nuk dëshiron të luftojë në këtë botë të luftës së përjetshme, nuk e meriton jetën" (Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

Lufta e ushtarit gjerman ka të bëjë me nderin dhe lirinë e popullit të tij.

Machine Translated by Google

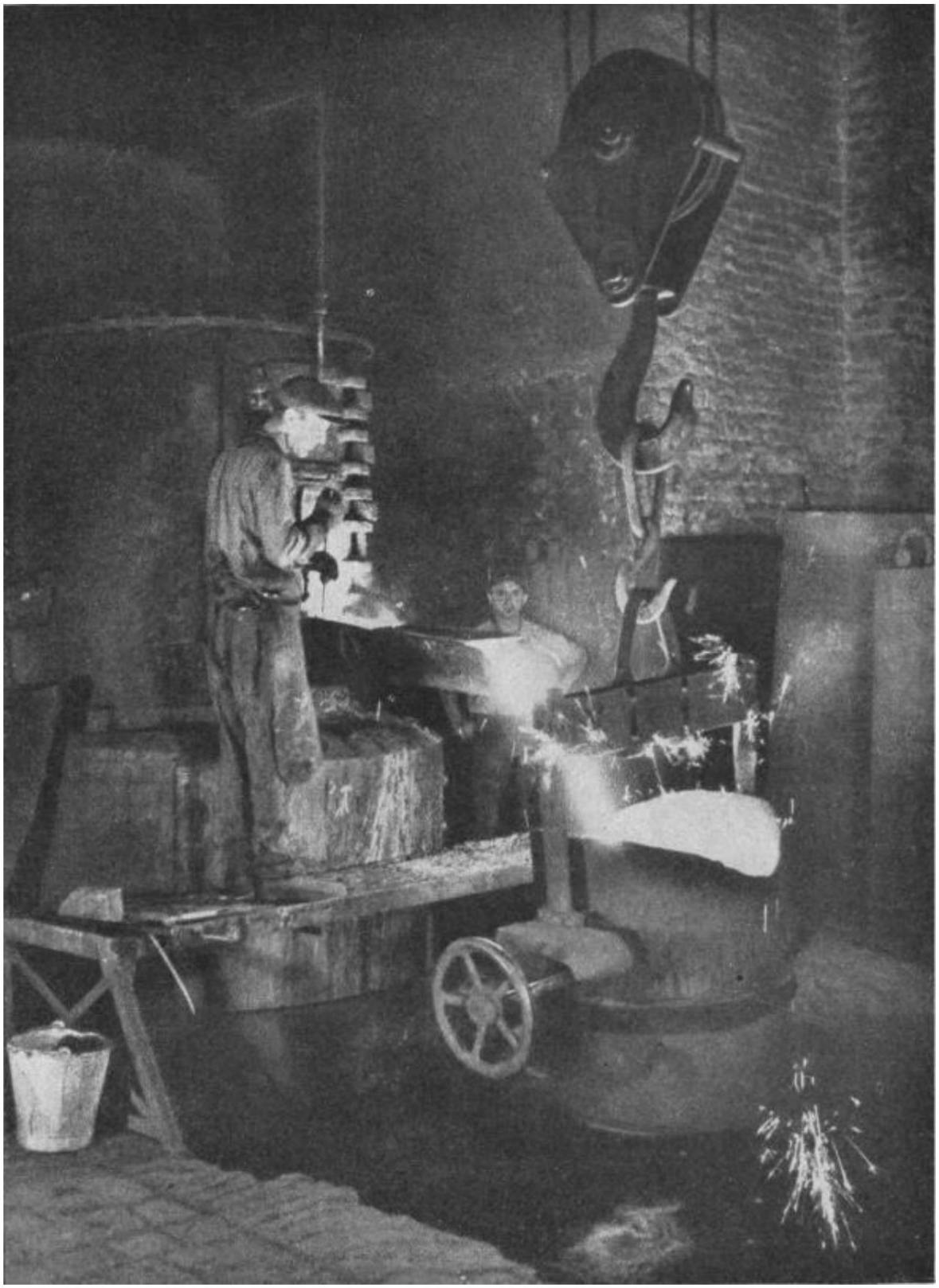

"Socializmi i vërtetë është doktrina e përmbushjes më të vështirë të detyrës"
(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

Ushtari është socialisti i parë i Rajhut!

Machine Translated by Google

"Madhështia e popujve ka qenë gjithmonë rezultat i vlerave totale të njerëzve të tyre të mëdhenj." (Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

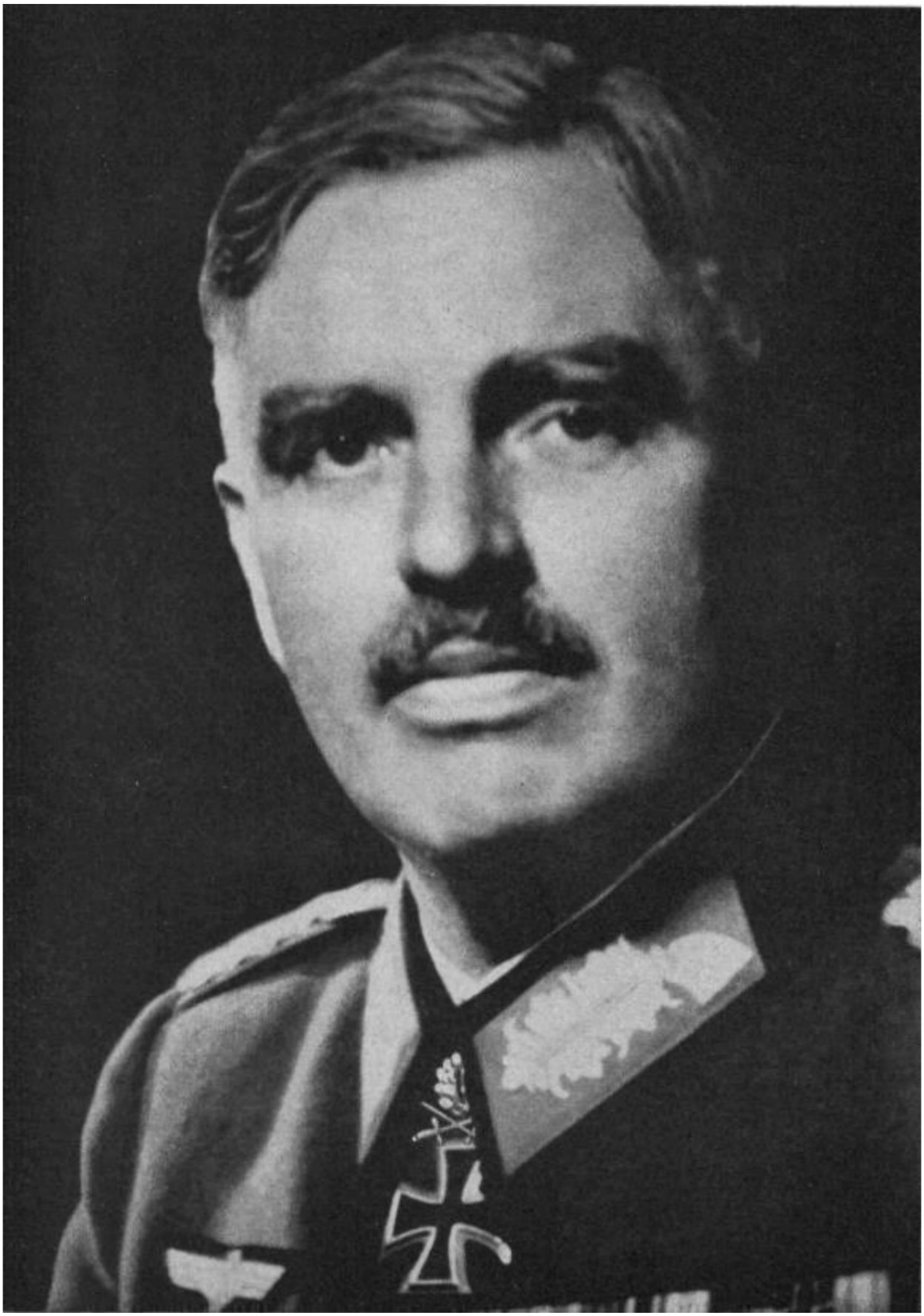

Personaliteti dhe performanca përcaktojnë vendin në komb.

Machine Translated by Google

27.Pse Kombëtarja Botëkuptimi socialist Na detyroni në ligjin e gjakut dhe dheut?

Ne luftojmë për gratë dhe fëmijët tanë dhe për jetën e përjetshme të popullit tonë, jo vetëm në luftën e sotme të madhe, por gjithmonë dhe kudo. Prandaj, ne duhet të punojmë për një rend jete për popullin tonë që siguron jetën e tyre të përjetshme nga brenda. Por ky mund të jetë vetëm një urdhër që ruan dhe promovon gjakun e mirë dhe të vlefshëm, por ndrydh dhe zhduk gjakun inferior dhe të huaj, një urdhër që bën që klanet e popullit të rriten në tokën e atdheut.

Pasuria më e madhe dhe thesari më i çmuar, për të cilin populli ynë, është stoku i tij i klaneve efikase, i klaneve që morën gjakun e tyre të pastër dhe prej të cilave ata kanë qenë detyrim ndaj të parëve, për të na siguruar gjithmonë një numër të mjaftueshëm fëmijësh dhe nipërsh. , për të vazhduar atë që filluan të parët. Makinat, armët, tanket, nëndetëset dhe aeroplanët mund të prodhohen në fabrikat tona në një numër pafundësisht të madh; por njerëzit, të cilët janë në gjendje t'i rregullojnë saktë këto topa dhe tanke për t'i përdorur ato në mënyrë të arsyeshme, mund të bëhen vetëm nga klane gjaku të mirë dhe mund të krijohen. Në të njëjtën mënyrë, arritjet tona intelektuale dhe kulturore, në të vërtetë morali që karakterizon popullin tonë në përgjithësi, mund të jenë vetëm të njëjtat forca që merren para bartësve të krijimit të tyre.
ishin.

Çfarë kemi bërë tani për të ruajtur për popullin tonë këtë thesar më të çmuar, gjakun e tij të mirë? Përpara "riorganizimit të të menduarit tonë" nga Nacional Socialist Weltanschauung, ne -
si shumica e popujve të tjerë evropianë - ishin kaq të pakujdesshëm në to

Machine Translated by Google

trajtimi i tij që për të mençurit tashmë u shfaq fantazma kërcënuese e vdekjes kombëtare. Dhe një pesimist shumë i madh tashmë profetizoi "rënien e Perëndimit" si një kurs gjoja të nevojshëm të një ligji historik që përsëritet gjithnjë. Por ne besojmë në përjetësinë e popullit tonë; ne e dimë nga ligjet e jetës dhe historisë se popujt nuk vdesin, por "lindin".
Popuj të mëdhenj dhe të rëndësishëm kulturorë janë zhdukur. Shkaku përfundimtar i kësaj rënie ishte neglizhenca e çështjeve të gjakut. Mbi të gjitha, ka pasur gjithmonë tre rreziqe që nuk njiheshin dhe nuk luftoheshin mjaftueshëm si të tilla: rënia e natalitetit, kundërzgjedhja dhe përzierja racore.

Nga këto përvoja kemi mësuar se Kombëtarja
Pikëpamja socialiste e botës na detyron për një rend jete që zotëron këto rreziqe:

• Gjermania duhet të bëhet sërish Kinderland. Mbi të gjitha, fitorja e armëve duhet të pasohet nga fitorja e fëmijës. Vullneti ndaj fëmijës duhet të promovohet sërish, veçanërisht në familjet me gjak të mirë; sepse shpesh ata ishin të qetë, ata që e nisën duke kufizuar qëllimisht numrin e fëmijëve. Ne duhet të mësohemi përsëri me faktin se numrat e fëmijëve nga katër, gjashtë e më shumë merren si të mirëqenë, veçanërisht në familjet e klasës sunduese, veçanërisht pasi kaq shumë prej linjave tona më të mira të gjakut u ndërprenë përsëri në këtë luftë, me vdekja heroike e pasardhësve të fundit të gjallë përgjithmonë e përgjithmonë. Njerëzit e fuqishëm dhe të talentuar drejtues, që nuk mund të lindin më nga këto klane, duhet t'ia japin të tjerët edhe popullit tonë.

Dy milionë të vdekurit e luftës botërore janë për popullin gjerman ka qenë një sakrificë e hidhur. Por më e madhe ishte humbja e gjakut, e cila nga viti 1919 deri në 1933, me qëndrimin materialist çoi në kontroll arbitrar të lindjes:

Machine Translated by Google

Në vitin 1905, 2,010,600 fëmijë lindën në një Gjermani me një popullsi prej 58,6 milionë banorë. Në vitin 1932 kishte vetëm 978,160 fëmijë nga 64.9 milionë! Kjo do të thotë një humbje prej rreth 12 milionë euro njerëz! Çdo gjerman di të gjykojë se çfarë do të thotë për popullin gjerman mungesa e 12 milionë njerëzve sot. Megjithë sukseset e mëdha të politikës sonë të popullsisë deri më tani (në periudhën 1934-1940 p.sh., në Rajhun e Vjetër lindën 2.7 milionë fëmijë më shumë sesa do të pritej në kushtet e viteve 1932/33), ne kemi detyrën. të zgjerohen të gjitha masat që janë të përshtatshme për rritjen e vullnetit për të qenë fëmijë. Statistikat na sjellin dëshmi për këtë. Por të gjitha këto masa - që nga huatë martesore dhe barazimi i barrës familjare e deri te dhënia e Kryqit të Nderit nënës gjermane - janë vetëm udhëzime se shteti mund të tregojë rrugën; ne duhet të ndjekim rrugët vetë dhe me vullnetin tonë të lirë. Çështja se si të lidhemi me fëmijën është kryesisht një çështje qëndrimi dhe qëndrimi mund të ndikohet vetëm nga edukimi. Prandaj jemi përballur me një nga detyrat tona më të rëndësishme edukative dhe nuk duhet të harrojmë se çdo detyrë edukative që do të ndryshojë qëndrimin e brendshëm të të gjithë njerëzve do të zgjidhet vetëm kur udhëheqja e popullit të japë shembullin më të mirë dhe të ilustron qëndrimin e kërkuar.

Përveç masave që sigurojnë jetën e popullit tonë për nga numri i tyre, ata që ruajnë dhe mundësisht përmirësojnë jetën e popullit tonë për sa i përket mirësisë së tyre, duhet të sigurojnë që proceset biologjike brenda trupit tonë kombëtar të çojnë në përzgjedhjen dhe konsolidimi i gjakut të mirë dhe jo në kundërzgjedhje. Nëpërmjet ligjeve të tilla si ligji për parandalimin e pasardhësve të sëmurë trashëgues ose ligji i fajit martesor, megjithatë, parandalohen vetëm dëmet më të rënda në këtë marrëdhënie. Faktori vendimtar këtu qëndron përsëri në qëndrimin e vetë njerëzve, veçanërisht në ndjenjën e tyre të përgjegjësisë në zgjedhjen e gruas. Zgjedhja e duhur e burrit është e vetmja

Machine Translated by Google

mundësia për të parandaluar fundosjen e vlerës së aseteve të një klani shumë të edukuar. “Po, doja që toka të dridhej në konvulsione kur një shenjtor dhe një patë çiftëzohen”, thotë Nietzsche në “Zarathustra”-n e tij.

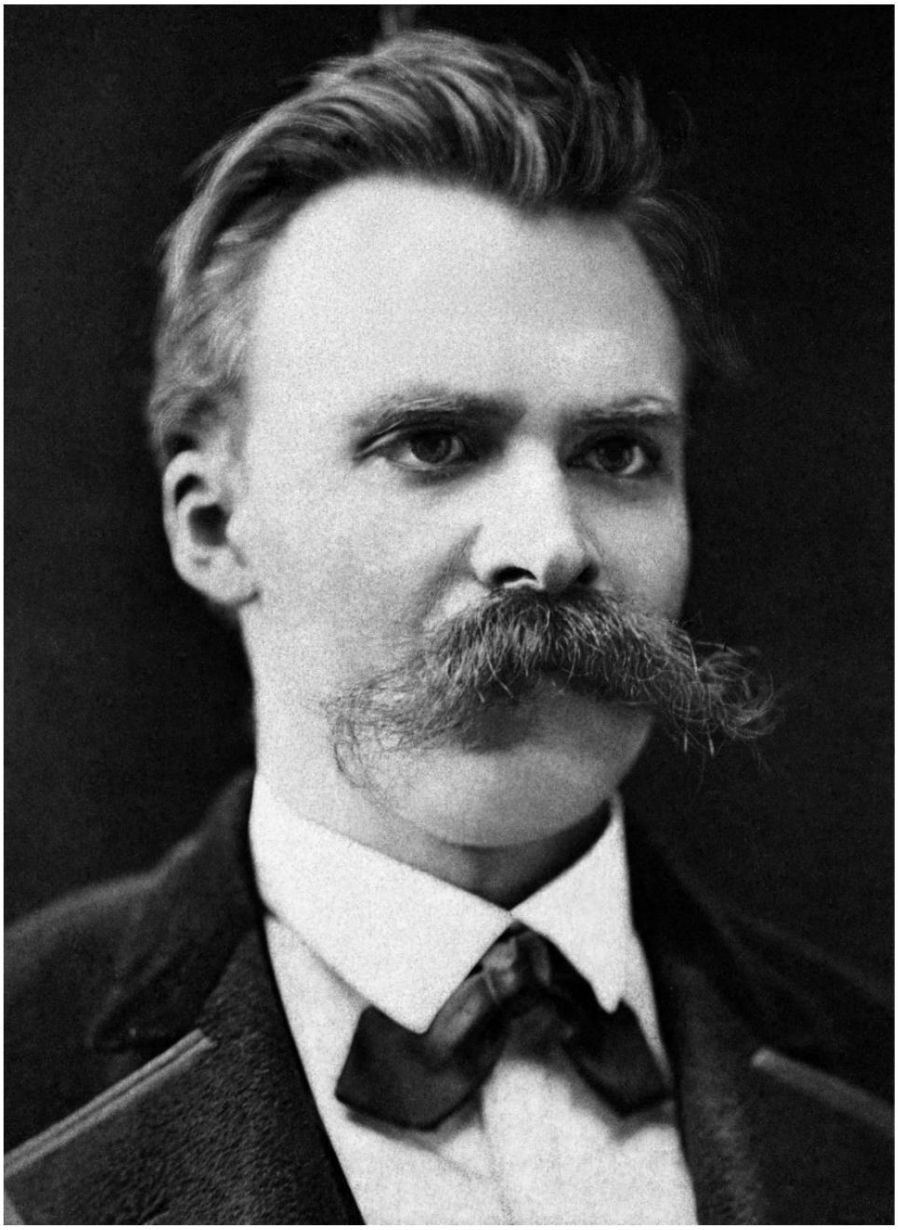

Dhe ndërtuesi i thjeshtë i thotë të birit: “Djalë, hapi sytë, martesa nuk është të blesh kalë!”. Përsëri dhe përsëri, gjaku i mirë duhet të gjejë gjak të mirë për gjak të mirë dhe nëpërmjet bollëkut të fëmijëve duhet jo vetëm të ruajë stokun e tij, por edhe ta rrisë atë. Një familje e gjerë antisociale nuk është një familje e madhe me sh

Machine Translated by Google

fëmijë; nëse riprodhimi i pakufizuar i këtij gjaku inferior nuk ndalet dhe nëse, anasjelltas, jo të gjithë njerëzit e shëndetshëm trashëgimor, veçanërisht ata nga gjinitë më të afta, pohojnë vlerat e familjes dhe pasurisë së fëmijëve, atëherë nuk do të jetë e mundur të të shmangë rrezikun e zhdukjes me kundërzgjedhje edhe në popullin tonë.

Ne duhet ta mbajmë popullin tonë të pastër në substancën e tij racore, dmth, duhet të parandalojmë racat e huaja që të kalojnë gjakun tonë të mirë, apo edhe të lejojmë që shembujt e huaj të hyjnë në fuqi në popullin tonë. "Ajo që nuk të përket, duhet ta shmangësh; atë që të shqetëson më së shumti, nuk duhet ta vuash." (Gëte)

Një popull nuk karakterizohet vetëm nga racat që përbëjnë trupin e tij, sepse fytyra e tij e veçantë përcaktohet nga historia e tij e përbashkët, nga rreziqet që ka kapërcyer së bashku, nga gjuha e përbashkët, nga natyra e habitatit, etj., por themelet racore janë faktori vendimtar. Mbi të gjitha, është e nevojshme të njihet qartë se cila racë ka pasur një ndikim vendimtar në të gjithë moralin e njerëzve.

Nga historia e rrëmbimit të tokës gjermane dhe historia e mëvonshme e popullsisë së Gjermanisë, ne e dimë se një përbërës gjaku është i pranishëm në të gjitha fiset gjermane, i cili kështu bashkon të gjitha të tjerat, të cilat megjithatë i përkasin shprehjes së përsosur të qenies gjermane, në një bashkësi gjaku. Është gjaku nordik. Në të gjitha rajonet gjermane, po, në çdo gjerman të vetëm, kjo trashëgimi e gjakut nordik ka një përqindje pak a shumë të lartë, jo gjithmonë të lexueshme nga karakteristikat e jashtme racore, por e dallueshme nga karakteri dhe performanca për popullin gjerman. Kjo
pjesë e gjakut nordik dhe rrjedhimisht pjesa e shpirtit në të gjithë Gauen-in gjerman dhe të gjithë gjermanët janë, si të thuash, brezi i valës që ne të gjithë mund të ndezim transmetuesit tanë dhe

marrës dhe me ndihmën e të cilëve mund të komunikojmë me të gjithë, veçanërisht për atë që kemi parasysh

Machine Translated by Google

**tipike, gjermane. Për moralin e popullit gjerman -
historia na e mëson këtë mjaft qartë - është formuar nga qëndrimi i
shpirtrave të paraardhësve tanë gjermanë,
dmth. nga shpirti racor i njerëzve kryesisht nordikë. Prandaj, për hir të
ruajtjes së popullit gjerman dhe jo për shkak të ndonjë "manie racore",
është kaq e rëndësishme që të parandalohet zvogëlimi i diapazonit të valëve
të lartpërmendur nga një reduktim i gjakut në atë masë saqë një barazi
pikëpamjesh dhe opinionet dhe si rrjedhim një zhvillim i drejtpërdrejtë, i
drejtë speciesh i popullit tonë nuk është më i mundur.**

Fyhreri:

**“Të gjitha botëkuptimet e vërtetuara historikisht janë vetëm të kuptueshme
në lidhjen e tyre me qëllimet e jetës dhe pikëpamjen e jetës së racave të
caktuara. Ai (Nacional Socializmi) e di se diapazoni normal i aftësive tona
përcaktohet nga ndarja e brendshme racore e popullit tonë. Por dëshiron
që lidershipi politik dhe kulturor i popullit tonë të ketë fytyrën dhe shprehjen
e asaj race, e cila me heroizmin e saj, vetëm për shkak të disponimit
të saj nga një konglomerat përbërësish të ndryshëm, krijoi në radhë të
parë popullin gjerman. Bazuar në kuptimin se në planin afatgjatë gjithçka që
është krijuar mund të mbahet vetëm nga të njëjtat forca që më parë ishin
bartëse të krijimit, nacionalsocializmi do të bëhet thelbi i popullit gjerman të
atyre përbërësve në ndikimin dominues dhe më të madh. ndikimi i
dukshëm, i cili do të sjellë formimin e trupit tonë kombëtar
gjerman kanë frymëzuar dhe kryer gjatë shumë shekujve”.**

**Prandaj, për ruajtjen e jetës së përjetshme të popullit tonë, ne duhet të
kërkojmë: më shumë fëmijë, por vetëm fëmijë të cilëve mund t'u përgjigjemi
paraardhësve tanë. Në qytet dhe në fshat, gjinitë e forta, të forta dhe fisnike
duhet të rriten përsëri.**

Machine Translated by Google

Këtu është e nevojshme të thuhet diçka për konceptin e mbarështimit, i cili herë buzëqeshet, herë kritikohet.
Ideja e mbarështimit ishte diçka që paraardhësit tanë e merrnin si të mirëqenë! Sipas zakoneve të kohës, kryefamiljarët ose klanet përcaktuan më të mirën dhe më të bukurin nga të dyja

gjinitë për martesë që në fillim. Sot ky zakon nuk është më pronë e përbashkët. Prandaj, oficeri duhet ta lejojë veten të udhëhiqet nga mendimi i rritjes më të lartë të gjakut kur zgjedh një grua dhe detyra e kryetarëve të familjes dhe, kur janë tashmë të pranishëm, të pleqve të klanit, për të vëzhguar në mënyrë më të turpshme pastërtinë. të gjakut. Nacional-socializmi përpiqet për zhvillimin më të lartë të popullit. Është çështje gjaku! Në lidhje me këtë, atyre që dyshojnë në mundësinë e rritjes, duhet t'u përgjigjet se asgjë nuk është e pamundur kur ekziston vullneti dhe se pesimistët nuk e kanë lëvizur kurrë botën! Por ligji themelor më i rëndësishëm për rendin e jetës së popullit tonë është ky: Morali është ai që është i favorshëm për ruajtjen e specieve të popullit gjerman. Ajo që është e pamoralshme është ajo që është në kundërshtim me ruajtjen e specieve të popullit gjerman.

Fyhreri:

Ndoshta për herë të parë që nga historia e njerëzimit, në këtë vend është drejtuar realizimi se nga të gjitha detyrat që na janë vënë, më sublime dhe më e shenjta për njeriun është ruajtja e gjakut të dhënë nga Zoti. specie.

Për herë të parë në këtë mbretëri është e mundur që njeriu të përmbushë Dhuratën e dijes dhe të mprehtësisë së dhënë nga i Plotfuqishmi për ato çështje që janë thelbësore për ruajtjen e ekzistencës së saj nga Revolucioni më i madh i nacionalsocializmit është të ketë hapur derën. të dijes për të, se të gjitha gabimet dhe gabimet e njeriut varen nga koha dhe për këtë arsye mund të përmirësohen përsëri, përveç një gjëje: gabimi për rëndësinë e

Machine Translated by Google

ruajtjen e gjakut të tij, të llojit të tij dhe kështu formën që i është dhënë nga Zoti dhe formën që i është dhënë nga qenia e tij e dhënë nga Zoti".
(Adolf Hitler)

Rajhu gjerman duhet të jetë një perandori fshatare, përndryshe do të zhduket. Kjo kërkesë nuk ka të bëjë me një politikë të njëanshme të pozitës shoqërore, por është sërish vetëm përfundimi i nevojshëm që mund të nxirret nga studimi i ligjeve të jetës dhe historisë. Sepse vitaliteti i popujve gjermanë sigurohet vetëm nëse ata - si një pyll në pemët e tij - mbeten të rrënjosur fort në tokë që formon habitatin e tyre nga një numër mjaft i madh i klaneve të fuqishme fshatare. Ne jemi të gjithë pasardhës të fermerëve gjermanë, të cilët, në kohën e sekuestrimit të tokës, e morën tokën tonë popullore në një kulturë dhe nga qëndrimi i shpirtit të të cilëve më në fund lindi morali i popullit gjerman.
Çfarëdo urdhrash të vërtetë për ruajtjen e specieve që u krijuan në popullin tonë, buronte nga ky qëndrim shpirtëror rural-gjerman dhe duhet të jetë ende një ligj i detyrueshëm për ne sot, qoftë edhe i modifikuar sipas nevojave të kohës. Kjo nuk do të thotë se të gjithë duhet të bëhemi përsëri fshatarë, por do të thotë se duhet t'i japim fund urbanizimit të papërmbajtur të qëndrimeve, i cili gjithmonë çon në largimin nga ligjet e jetës dhe se duhet të marrim masat e duhura ligjore. për ta mbajtur të gjallë dhe të fortë fshatarësinë si burim ushqimi, gjaku dhe kulture për popullin tonë. Përderisa populli ynë ka një fshatarësi të tillë - këtë na mëson edhe historia - ai do të ketë kapërcyer edhe humbjen më të madhe të gjakut përmes luftërave që u detyruan të bënin në një kohë relativisht të shkurtër.

Kjo është arsyeja pse Rajhu po lufton për hapësirën që na nevojitet për t'u bërë përsëri një popull i fortë fshatar, përveç aktivitetit industrial.
Fyhreri:

"Bëni kujdes që forca e popullit tonë të mos i marrë themelet në koloni por në tokën e atdheut në Evropë!

Asnjëherë mos e konsideroni Perandorinë të sigurt nëse nuk është në gjendje të japë çdo gjë

Machine Translated by Google

rangun e popullit tonë copën e vet të tokës për shekujt që do të vijnë!
Kurrë mos harroni se e drejta më e shenjtë në këtë botë është e
drejta për tokën që dikush dëshiron ta ndërtojë vetë, dhe sakrifica
më e shenjtë është gjaku që derdh për këtë tokë! (Mein Kampf)
Ky zakon zbatohej për djemtë e të parëve tanë:

I pari mori fermën, i dyti mori pendën, i treti ngriti
tokë e re.

Zona metropolitane gjithashtu do ta kthejë qytetin në afërsinë e
tij me natyrën dhe mendimin e vërtetë fshatar dhe do t'i kthejë
një pjesë të bijve të tij tokës.

Dhe për qytetin do të duhet të aplikojë një herë: i pari merr
trashëgiminë, i dyti merr penën, i treti ngre tokën. Kështu, të
gjitha klanet do të jenë në gjendje të rrënjosen përsëri në tokën e tyre amtare.

"Ideja e vërtetë krijuese e lirisë mund të lulëzojë plotësisht vetëm
kur ata kanë ajër për të marrë frymë dhe tokë për të kultivuar. Një
nder i gjallë do të shihet se është vazhdimisht në punë vetëm në
një komb që ka hapësirë të mjaftueshme jetese; dhe më thellë:
ku lind ideja e nderit kombëtar të torturuar, aty kumbon kërkesa
për hapësirë, prandaj as çifutët dhe as Roma, që është e huaj për
tokën, nuk e dinë idenë e nderit, ose më mirë: sepse nuk e dinë
këtë ide, pra mallin për arë. toka, mbi të cilën një brez i fortë dhe
i gëzuar mbjell farën e tij pjellore, nuk funksionon për ta.

Me shpatën dhe parmendën për nder dhe liri është
domosdoshmërisht thirrja e betejës së një brezi të ri, i cili
dëshiron të krijojë një Rajh të ri dhe kërkon matës, mbi të cilët
mund të gjykojë frytshëm veprimin dhe përpjekjen e tij. Kjo thirrje është nacionaliste. Dh
(Alfred Rosenberg,

Miti i shekullit të njëzetë.)

Machine Translated by Google

“Një kërkon... Sakrifica dhe guxim, trimëri, besnikëri, besim dhe heroizëm dhe do të dalë ajo pjesë e popullit që i quan të vetët këto virtyte, por ky ishte në çdo kohë faktori që bëri histori.

(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

"Gjaku gjermanik në këtë tokë po i afrohet gradualisht rraskapitjes së tij, nëse nuk e tërheqim veten dhe nuk çlirohemi."
(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

Edhe martesa nuk mund të jetë qëllim në vetvete, por duhet t'i shërbejë një qëllimi më të madh, riprodhimit dhe ruajtjes së specieve dhe racës; vetëm ky është kuptimi dhe qëllimi i tij. (Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

"Çdo popull do të bëhet vetëm më i miri dhe më fisniku dhe do të jetë në gjendje të prodhojë më të mirën dhe më fisnikën duke zgjedhur gjithmonë më të fortët dhe më të bukurit e fisit të tij dhe duke i lënë ata të riprodhohen së bashku." (Ernst Moritz Arndt)

Machine Translated by Google

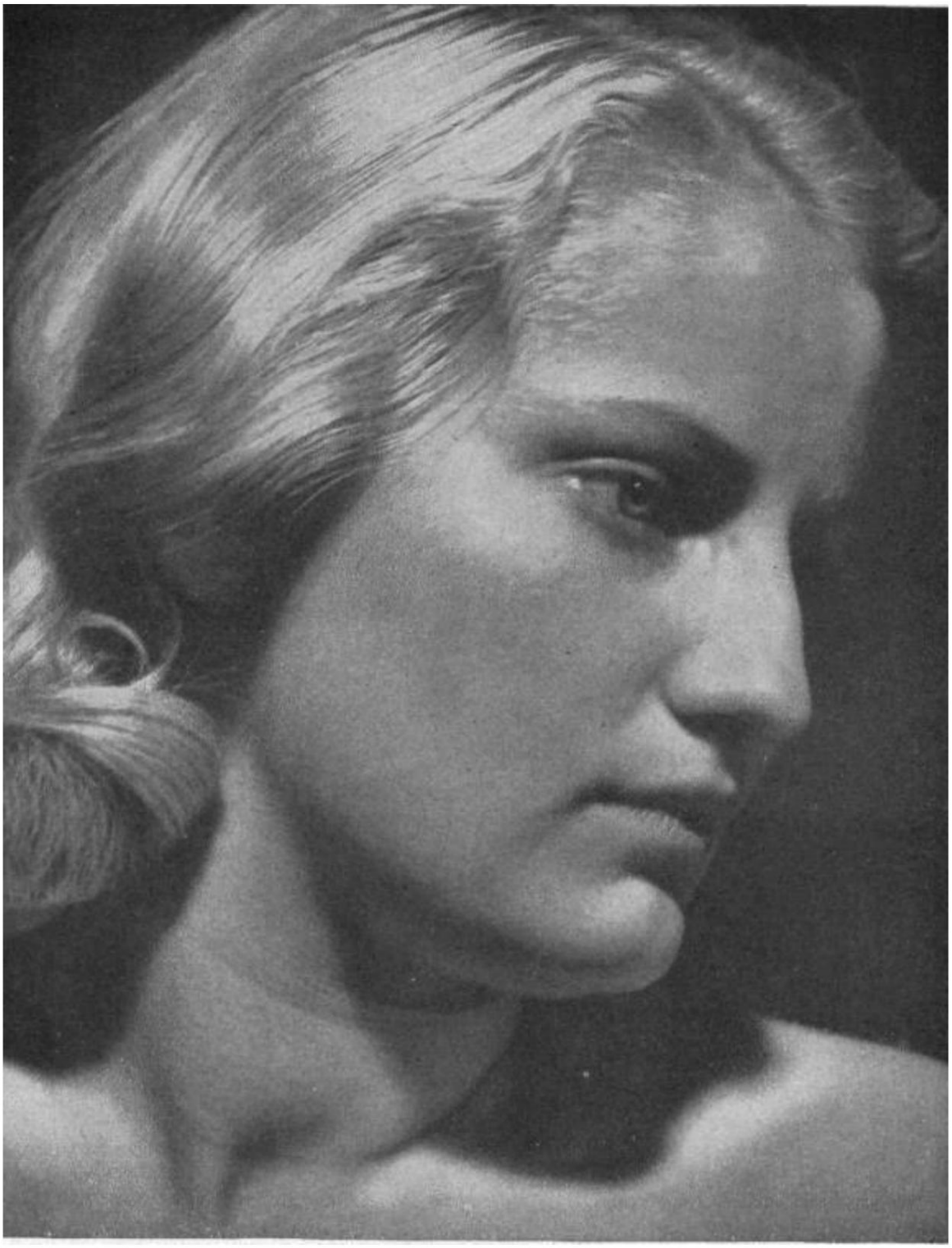

“Dua që fitorja juaj dhe liria juaj të dëshirojë një fëmijë. Ju do të ndërtoni monumente të gjalla për fitoren dhe çlirimin tuaj.
Ti do të ndërtosh përtej vetes"
(Niçe)

Machine Translated by Google

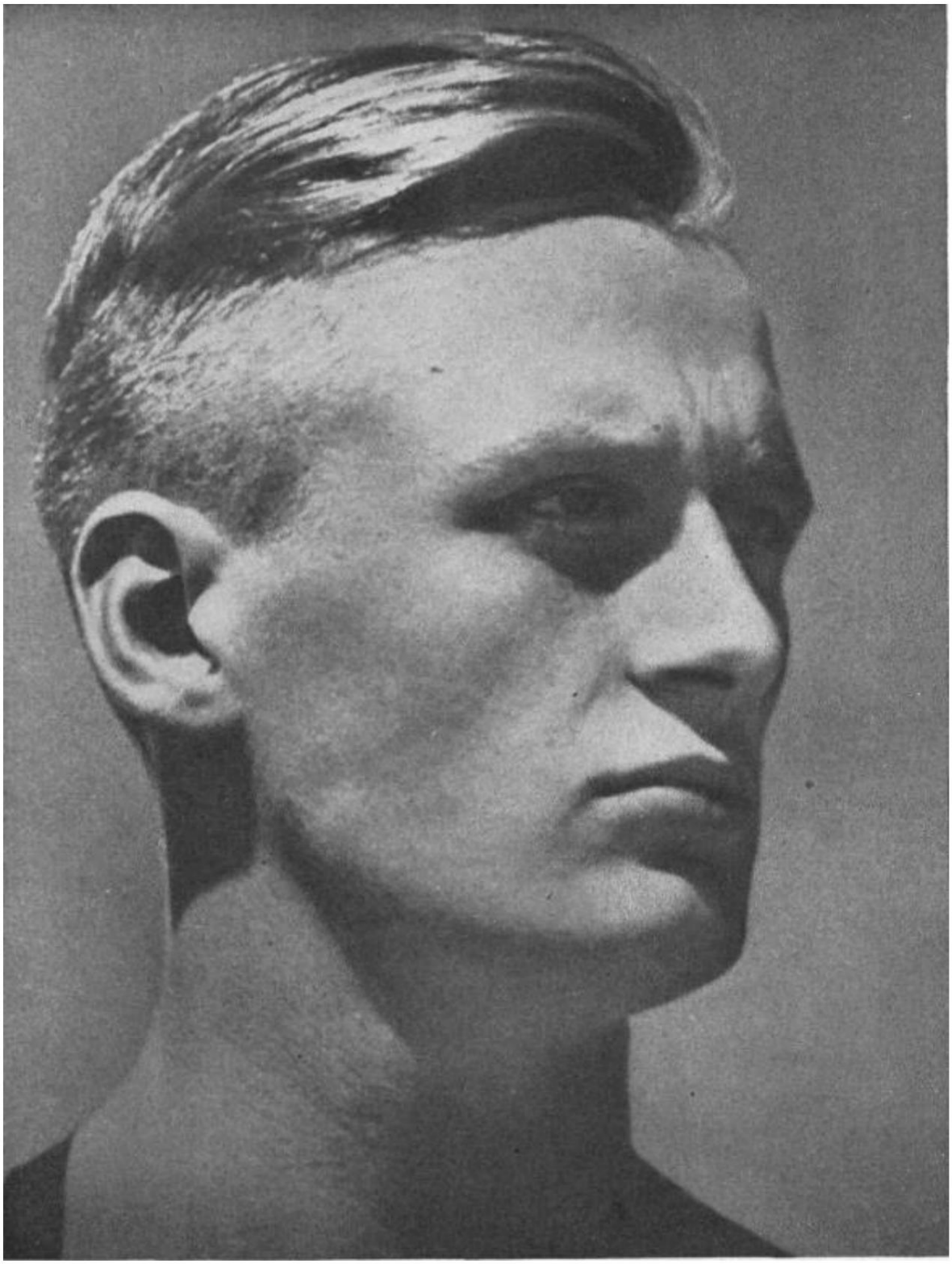

“Por së pari duhet të bëhesh për mua vetë, me kënd të drejtë në trup dhe në shpirt; jo vetëm larg ju do të mbillni veten, por edhe lart. Për këtë do të të ndihmojë kopshti i martesës." (Niçe)

Machine Translated by Google

"Ne nuk kemi trashëguar asnjë faj, dhe asnjë mëkat nuk është mbi ne; si trashëgimtarë ne mbajmë gjakun e paraardhësve tanë, mishin diellor të Perëndisë. (Tons Vormann)

Machine Translated by Google

"Nuk ka asnjë mënyrë për ta parë Zotin veçse ta kërkojmë atë te fëmijët e tij."
(Lagarde)

Machine Translated by Google

Unë nuk e mas suksesin e punës sonë me rritjen e rrugëve. Unë nuk e mas me fabrikat tona të reja, nuk e mas me urat tona të reja që ndërtojmë, as me divizionet që kemi ngritur, por në krye të gjykimit të suksesit të kësaj pune është fëmija gjerman, është rinia gjermane. . Kur kjo të rritet, atëherë e di që populli im nuk do të humbasë dhe se puna jonë nuk do të ketë qenë e kotë.

(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

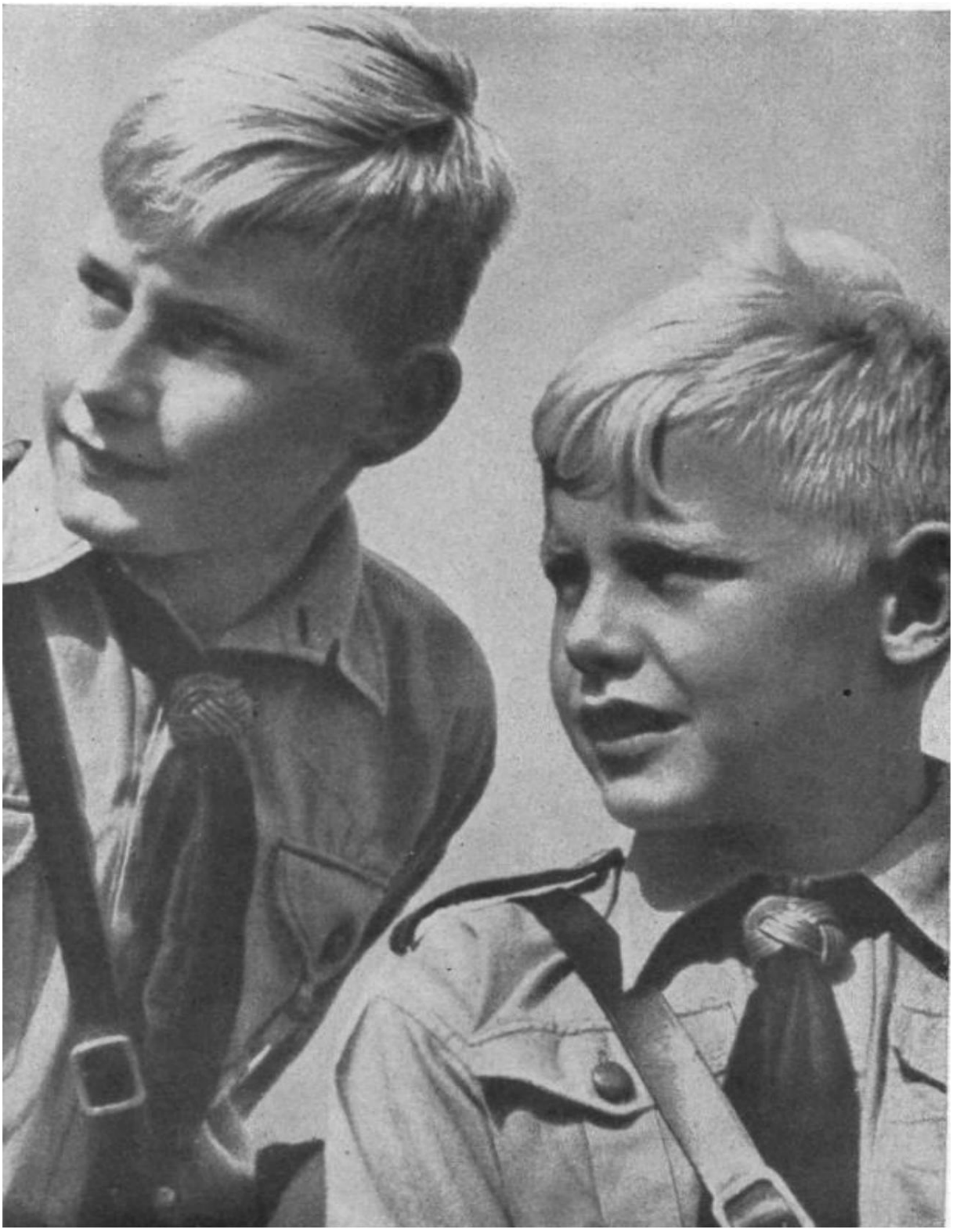

Rinia jonë do të jetë e gëzuar dhe e vështirë, do të ushtrojë luftën herët,
do të formësojë atë për të cilën ne luftojmë.

Machine Translated by Google

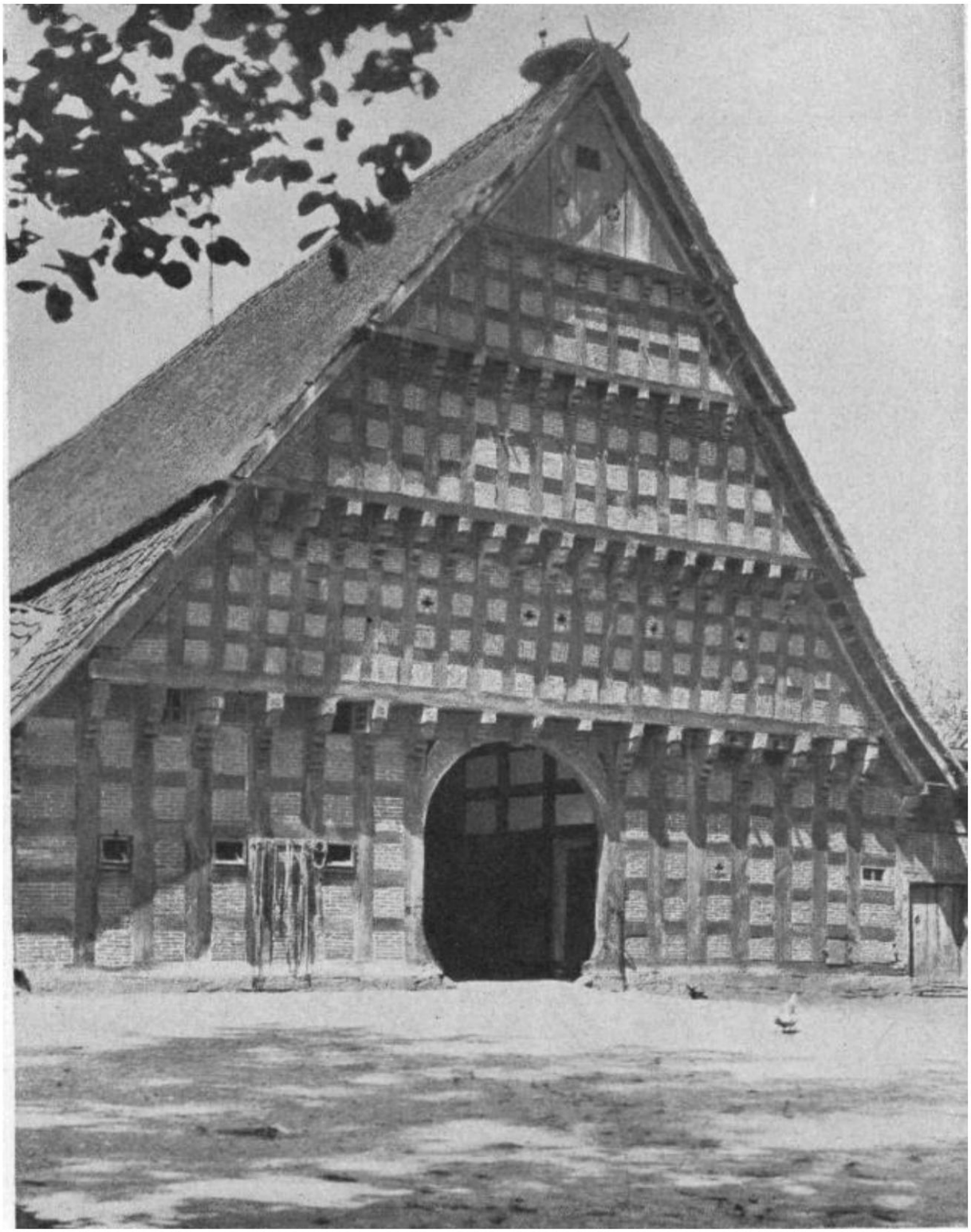

“Përderisa një popull mund të tërhiqet në një fshatarësi të fortë, ai do të nxjerrë të reja forcë prej saj përsëri dhe përsëri.” (Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

Edhe banori i qytetit, nëse dëshiron të mbetet bartës i popullit dhe i kulturës, duhet të mësojë të jetë fshatar:
i vërtetë, i fortë, natyral, i thjeshtë dhe i vështirë.

Machine Translated by Google

"Vetëm një hapësirë mjaft e madhe në këtë tokë siguron lirinë e ekzistencës për një popull." (Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

Në socializmin e mirëfilltë fronti dhe atdheu konkurrojnë në luftën e shenjtë për ekzistencën e përjetshme të popullit tonë dhe të Rajhut.

Machine Translated by Google

28.Me çfarë kuptojmë socializmin?

Fjala socializëm rrjedh nga socius = shoku, shoqëria. Socializmi do të ishte atëherë konceptimi që ka për rendin e të jetuarit së bashku të njerëzve që janë "bashkuar", dmth., i janë bashkuar një shoqërie ose komuniteti. Varësisht se cilit komunitet i jep vlerën më të lartë, ide krejt të ndryshme mund të lidhen me termin "socializëm. Meqenëse për ne gjermanët, populli është vlera supreme dhe jo - si për marksistët - "klasa ndërkombëtare e proletariatit". socializmi është për ne një formë e caktuar e rendit "populloror", të cilin ndoshta më së miri mund ta përkthenim si Volksgenossenschaft; një rend, pra, në të cilin statusi juridik i individit në çështjet vendimtare nuk varet nga fakti nëse ai është fshatar apo punëtor, nëpunës apo punonjës, zejtar apo studiues, por në radhë të parë nëse është shok i popullit apo jo.

Megjithatë, çdo urdhër kërkon një standard vlerësimi, sipas të cilit përcaktohen gradat e ndryshme brenda urdhrit. Në

shteti gjerman i mirëqenies, ky standard mund të jetë vetëm performanca e individit për popullin e tij.

Fyhreri:

"Ne kemi në mendje një shtet në të cilin çdo pozicion në të ardhmen do të plotësohet nga djali më i aftë i popullit tonë, pa marrë parasysh se nga vjen; një shtet në të cilin lindja nuk është asgjë dhe arritja dhe aftësia janë gjithçka."

Pra, socializmi nuk ka të bëjë fare me egalitarizmin e shurdhër. Kjo formë e rendit populloror, zhvillimi i plotë i të cilit u ndërpre vetëm nga lufta që na u detyrua, është rikthyer.

Machine Translated by Google

nderon punëtorin gjerman si dhe fshatarin gjerman dhe e ka vendosur si anëtar të plotë të bashkësisë kombëtare gjermane. Në shtetin gjerman të mirëqenies çdo punëtor krijues, qoftë punëtor i ballit apo punëtor i grushtit, trajtohet në mënyrë të barabartë. Bota kapitaliste borgjeze ka dështuar në këtë detyrë. Ai besonte se mund t'ia dilte mbanë me një të ashtuquajtur reformë sociale, e cila ishte qëllimi kryesor i projektit ishte të shëronte ekseset më të këqija të rendit ekonomik kapitalist duke dhënë lëmoshë. Edhe mësimet e dhembshurisë dhe mëshirës mund të zvogëlojnë dëmin shoqëror që ishte krijuar nga këndvështrimi materialist hebre për jetën dhe ekonominë. Idetë e bamirësisë dhe mëshirës në nacional-socializmin kundërshtojnë detyrën ndaj çdo viktime për të dalë në mbrojtje të komunitetit.

Një zgjidhje e vërtetë ishte e mundur vetëm përmes një transformimi të vërtetë revolucionar të vetë rendit popullor. Sepse punëtori nuk ka nevojë për keqardhje, por ligj dhe drejtësi. Të dyja i gjeti në shtetin nacionalsocialist. Dhe ky sukses i jashtëzakonshëm i bëri veçanërisht vendet plutokratike aq vigjilente, saqë duhej të kishin frikë nga rënia e organizatave të tyre për shfrytëzimin e botës, nëse ky shembull do të ndiqej edhe prej tyre. Prandaj urrejtja e tyre ndaj Gjermanisë Nacional Socialiste, e cila është vetëm një dëshmi më shumë për ne se sa jemi në rrugën e duhur. Ishte kjo urrejtje, veçanërisht e nxitur nga judaizmi, që çoi në fillimin e luftës së tanishme. Kjo është arsyeja pse kjo luftë ka të bëjë me socializmin gjerman dhe me lirinë për të forr

Por këtu theksohet: socializmi për ne nuk do të thotë vetëm zgjidhja e çështjes punëtore, por mbledhja e të gjithë shokëve kombëtarë gjermanë në një bashkësi reale të jetës, do të thotë ruajtjen dhe zhvillimin e mëtejshëm të popullit bazuar në ligjet e zhvillimit të qenësishme në specie.

Machine Translated by Google

29. Çfarë i solli nacionalsocializmi popullit gjerman?

Nacional-socializmi i solli Gjermanisë rilindjen e saj pas rënies së saj në 1918. Ai riorganizoi jetën gjermane sipas gjakut tonë. Adolf Hitleri e udhëhoqi Gjermaninë nga turpi i Versajës dhe krijoi "Rajhun". Në të, ai bashkoi të gjitha fiset e gjakut gjerman.

Është krijuar Volksgemeinschaft gjermane. Parimi kryesor është: "E mira e përbashkët shkon përpara interesit vetjak. Kushti i jashtëm i bashkësisë kombëtare krijohet me shpërbërjen e të gjitha federatave të interesit, ndalimin dhe vetëshpërbërjen e partive dhe federatave politike, bashkimin e shoqatave.

Fyhreri:

Përmbushja e detyrës: domethënë jo për të kënaqur veten, por për t'i shërbyer publikut të gjerë. Ne e quajmë prirjen themelore nga e cila rritet një veprim i tillë - në ndryshim nga egoizmi, interesi vetjak - idealizëm.

Me këtë ne kuptojmë vetëm aftësinë e individit për të sakrifikuar veten për tërësinë për njerëzit e tjerë. (Lufta ime)

Studimet racore janë bërë bazë për ndërtimin e popullit dhe shtetit nga njohuria se të gjitha vlerat dhe të gjitha arritjet kulturore dhe historike janë të lidhura me racën kushtet, te pasuria trashëgimore. Doktrina e barazisë së të gjitha qenieve njerëzore u kundërshtua nga doktrina e raca.

Çështja racore u bë një çështje e jetës për popullin gjerman. Prandaj, kërkesa kryesore e nacionalsocializmit nuk është

Machine Translated by Google

vetëm për të ruajtur trashëgiminë racore të popullit gjerman, por për ta valorizuar atë.

Vetëdija e zgjuar racore duhet të bëhet krenari racore!

U morën masa nga udhëheqja nacionalsocialiste: Ligjet për mbrojtjen e shëndetit trashëgues të popullit gjerman, ligjin për të parandaluar lindjen e pasardhësve të sëmurë trashëgimore, ligjin për të mbajtur gjakun të pastër, ligjin për mbrojtjen e gjakut gjerman dhe nderin gjerman, zgjimin e vullnetit për familjen. dhe fëmijët, luftimi i rënies së lindjeve (kredi martese, barazimi i familjes), organizimi i ndihmës nënë dhe fëmijë, aktiviteti i vendbanimeve, Heimstätten Amt, promovimi i shëndetit publik nëpërmjet masave të menaxhimit shëndetësor.

Fyhreri:

“Programi ynë nacionalsocialist zëvendëson konceptin liberal të individit dhe konceptin marksist të njerëzimit, njerëzit e lidhur me gjakun dhe dheun, një fjali shumë e thjeshtë dhe lapidare, por me pasoja të mëdha, Për herë të parë, ndoshta, që nga historia e njerëzimi ka ekzistuar, në këtë vend dija është drejtuar drejt asaj nga të gjitha detyrat që na vendosen, më e nderuara dhe për këtë arsye për njeriun më e shenjta ruajtja e Zotit është e një lloji të caktuar gjaku".

Fshatarësia promovohet veçanërisht si burim jete për popullin gjerman. Ligji Reichserbhof e lidh përsëri fermerin me tufën e tij. Lidhja e gjakut dhe e tokës siguron jetën e popullit gjerman. Sigurimi i rendimentit nga toka përmes rregullimit të tregut dhe çmimeve, sigurimi i furnizimit me ushqim për njerëzit (beteja e prodhimit), Führer:

“Rajhu i Tretë do të jetë një perandori fshatare,

ose do të kalojë si perandoritë e Hohenstaufen dhe Hohenzollern".

Machine Translated by Google

Punëtori: Nga pikëpamja liberale marksiste e mallkimit të punës, "etosi i punës" gjerman, fisnikëria e punës dhe nderi i punëtorit janë rikthyer. Punonjësi krahu gëzon të njëjtin prestigj si kryepunëtori. 1 maji është shpallur festë kombëtare si "Dita Kombëtare e Punës".

6,5 milionë punëtorë marrin punë dhe bukë.

Fyhreri:

"Nuk do të kem krenari më të madhe në jetën time sesa të jem në gjendje të them në fund të ditëve të mia se kam fituar punëtorin për Rajhun Gjerman." Krahas realizimit të së drejtës për punë, politika sociale e Shtetit Nacional Socialist ka marrë masa të përshtatshme për të siguruar zhvillimin sa më të plotë të personalitetit.

Performanca dhe karakteri i mundësojnë çdo gjermani të përparojë.

Për këtë, u krijua mundësia për t'i hapur rrugë të gjithëve gjermanishtja për të avancuar në aspektin e aftësisë, performancës dhe karakterit:

kushdo mund të bëhet oficer pavarësisht nga shkollimi, çdo djalë i aftë sot merr arsim të lartë falas (Institutet Kombëtare të Edukimit Politik, Shkollat e Adolf Hitlerit, Hauptschulen), e njëjta gjë vlen edhe për studimet universitare dhe për karrierën e liderëve politikë studimet Langemarck, Ordensburgen).

Ligji për Rendin e Punës Kombëtare zëvendëson kundërshtimin e punëdhënësit dhe punonjësit me komunitetin e drejtuesve dhe ndjekësve.

Fronti Gjerman i Punës përfshin të gjithë njerëzit krijues: punëtorë dhe sipërmarrës, punëtorë dhe tregtarë, rreth 18 milionë punëtorë.

Masa të tjera sociale, si planifikimi hapësinor, vendbanimi, shëndeti dhe siguria në punë, siguria sociale, mirëqenia sociale, bukuria e punës dhe aranzhimet e pushimeve, KdF. kontribuojnë në

Machine Translated by Google

ndriçojnë dhe zbukurojnë jetën e krijuesit dhe shtojnë fuqinë punëtore.

Ekonomia është ristrukturuar në kuptimin nacionalsocialist. Ajo po shkëputet nga mendimi kapitalist liberal dhe po vihet në shërbim të popullit. Në pesë vjet, të ardhurat kombëtare u rritën nga

45.2 miliardë në 68 miliardë dhe të ardhurat tatimore për frymë u rritën nga 6.6 RM në 1932 në 14 RM në 1937.

Furnizimi me ushqim është i garantuar. Kontrolli i prodhimit dhe konsumit nga shteti.

Plani katërvjeçar gjithashtu e përjashtoi Gjermaninë në masë të madhe nga importet nga jashtë në prokurimin e lëndëve të para. Ekonomia kombëtare bëhet e pavarur nga ekonomia globale. Rregullimi i tregut të brendshëm çon në lirinë e tregtisë së jashtme.

Ideja e autoritetit, parimi i udhëheqjes dhe besnikëria përcaktojnë jetën gjermane.

Ndërtimi i ri i shtetit: Führerstaat. Personale

përgjegjësi në të gjitha pozitat. Nderi, besnikëria, karakteri, performanca dhe bindja u ngritën përsëri në shtyllat bazë të jetës gjermane.

Fyhreri:

"Ne nuk do të harrojmë kurrë se shuma totale e të gjitha virtyteve dhe të gjitha fuqive mund të bëhet efektive vetëm kur i nënshtrohet një vullneti dhe një urdhri."

"Udhëheqja e disiplinuar: ... zbut vullnetin e egër të individit për të arritur një vullnet të pakufizuar të të gjithëve."

Uniteti i partisë dhe shtetit. NSDAP bëhet bartës i konceptit gjerman të shtetit (Ligji për palën dhe shtetin e sigurt). Partia është bërthama e ideologjisë nacionalsocialiste dhe rezervuari i liderëve për partinë dhe shtetin.

Machine Translated by Google

Krijimi i shtetit unitar. Të drejtat sovrane të vendeve (Shteteve Gjermane) i kalohen Rajhut. Nënshtetësia e Rajhut zë vendin e shtetësisë së mëparshme.

Jo çdo shtet i pjesshëm është një shtyllë e Rajhut, "por të vetmet shtylla janë ato

Populli gjerman dhe Lëvizja Nacional Socialiste" (The Fyhrer, Proklamatë në hapjen e Kongresit të Partisë 1933)

Kultura bëhet përsëri gjermanike, çdo gjë e huaj për thelbin e saj eliminohet nga jeta kulturore dhe baza për një

krijohet niveli i lartë i zhvillimit kulturor. Të gjithë artistët janë mbledhur në Dhomën e Kulturës së Rajhut.

Fyhreri:

“Ne nuk mund të imagjinojmë një ringjallje të popullit gjerman, nëse jo një ringjallje të

Kultura gjermane dhe veçanërisht e artit gjerman” (Më 16 tetor 1933, në Mynih)

Fyhreri rivendosi lirinë e politikës së jashtme me tërheqjen nga Lidhja e Kombeve dhe nderin e popullit gjerman.

Më 14 tetor 1933, Adolf Hitleri u tërhoq nga Lidhja e Kombeve përballë kërcënimit të të huajve! Vetëm disa nga shokët e tij kishin ndonjë ide për natyrën e rrezikshme të situatës; Guximi dhe vendosmëria e Führer-it i dhanë fitoren në një orë të vështirë.

Në mars 1935, populli gjerman rifitoi sovranitetin e tij ushtarak me prezantimin e Wehrpflicht.

Në janar 1935 vendoset fati i rajonit të Saar

Në mars të vitit 1936, duke pasur parasysh mjedisin që vlonte nga urrejtja, u zhvillua Marshimi për në Rheinland. Vendet e huaja nuk guxuan të ndërmerrnin asnjë kundërveprim.

Machine Translated by Google

Në përvjetorin e katërt të marrjes së pushtetit, tërhiqet nënshkrimi i Traktateve të Borxhit të Versajës.

Të gjithë e mbajnë mend ende zhvillimin kërcënues në Spanjë.
Fyhreri ndërhyn dhe shpëton Gjermaninë dhe Evropën nga një kërcënim i rrezikshëm prapa nga bolshevizmi hebre-marksist. Në nëntor 1936, qeveria kombëtare spanjolle u njoh nga Gjermania.

Pasditen e 12 marsit 1938, Fyhreri hyn në shtëpinë e tij
vendi.

Më 13 mars 1938 u shpall ligji Anschluss: "Austria është një vend i Rajhut Gjerman. Madhështia e Fyhrer-it dhe besnikëria e tij ndaj atdheut lejuan miliona gjermanë të kthehen në shtëpi.

Në tetor 1938, territori gjerman sudeten mund të pushtohej nga trupat gjermane pasi tensionet e rrezikshme të politikës së jashtme ishin eliminuar.

Sudetenlanda kthehet në shtëpi.

Më 14 mars 1939, Sllovakia shpalli pavarësinë e saj dhe vuri fatin e saj në duart e Führer-it. Më 16 mars, Bohemia dhe Moravia pushtohet nga trupat gjermane dhe me shpërbërjen e Çekosllovakisë, një nga rreziqet më të mëdha për
Gjermaninë hiqet.

Më 21 mars 1939, Lituania ktheu Memelland në Gjermani.

Në gjashtë vjet punë këmbëngulëse, të qëllimshme dhe të vendosur, Fyhreri ka ndërtuar Gjermaninë e Madhe! Një meritë e pavdekshme e Fyhrer-it!
Sistemi i Versajës ishte shembur në të gjithë bordin.

Me talentin unik burrë shteti të Adolf Hitlerit, vullnetin e tij të hekurt dhe vendosmërinë e tij të vetme, ishte për t'u falënderuar që

Machine Translated by Google

"Rajhu" në një periudhë tepër të shkurtër kohe përballë një bote armiqsh mund të krijohej, pa u kapur shpata dhe pa marrë forcën që kërkohej, për të përballuar të gjitha konfliktet e ardhshme me pjesën tjetër të botës. te jesh i afte.
Ky ishte dëshira mitike e popullit gjerman për perandorinë u bë realitet.

30.Bën shpesh E hasur pohimin e Pazotësinë e Kombëtares

Socialistët korrespondojnë me Realiteti?

Pohimi i mosbesimit mund të vijë vetëm nga qarqe që nuk kanë depërtuar në njohuritë e thella të nacionalsocializmit.

Për ata që, në devotshmërinë mendjengushtë dominuar vetëm nga dogma, frika se mund të humbasim luftën sepse gjoja jemi të pazot, le të thuhet: Nacional-socializmi i ka rrënjët në njohjen nderuese të Zotit.

Machine Translated by Google

Le të shohim Fyhrer-in:

Në veprimet e tij, Führeri e dinte gjithmonë se ishte një me vullnetin e të Plotfuqishmit, gjë që shprehet vazhdimisht në fjalimet e tij madhështore.

Ne gjermanët jemi thellësisht fetarë dhe të devotshëm nga gjaku. Ne besojmë në Zotin si forcë krijuese rreth nesh dhe brenda nesh. Kjo besimi përcakton të gjitha veprimet tona politike dhe shpirtërore, veprimet tona morale në përgjithësi.

Nacional Socializmi njeh origjinën hyjnore dhe kuptimin e jetës. Botëkuptimi i tij përpiqet për kapërcimin e plotë të materializmit në popullin gjerman dhe një ripërtëritje që çon në kthimin në të përjetshmen tek njeriu dhe fuqitë hyjnore siç zbulohen në vlerat e racës dhe njerëzve.

Për nacionalsocialistin, martesa, familja dhe klani nuk përfaqësojnë vetëm një qëllim shoqëror, por ato nënkuptojnë edhe një mision hyjnor për të ruajtur dhe përmirësuar jetën.

Për këtë arsye, Nacional-Socializmi sheh te bolshevizmi pa shpirt dhe pa zot, në matjen teknike të të gjitha vlerave nga amerikanizmi, një rrezik vdekjeprurës që mund të kapërcehet vetëm nga forcat e besimit të shpirtit gjerman. Përkushtimi ndaj gjakut, ndaj paraardhësve dhe nipërve, ndaj gjithë popullit, do të thotë bindje ndaj ligjeve hyjnore, të cilat askush nuk mund t'i shkelë pa u ndëshkuar.

Besimi ynë në fitoren e së mirës në botë (në kuptimin fisnik dhe i fortë) presupozon besimin në Zot dhe përgjegjësinë përfundimtare përpara ligjeve hyjnore.

Ne e shohim impulsin hyjnor në idealin që lideri e quan fuqia më e fortë botërore. Mendimi ynë racor është vetëm "shprehja e një botëkuptimi" që njeh një urdhër hyjnor në zhvillimin më të lartë të njeriut. Socializmi ynë, gjithashtu, është vetëm pasojë e besimit tonë militant në rendin hyjnor botëror.

Machine Translated by Google

Njerëzit janë pjesëtarë të rendit hyjnor të krijimit. Kështu, individi në popull është nën ligjin e Perëndisë. Ky ligj e detyron atë për të përdorur jetën e tij në kuptimin e llojit të rendit të përshtatshëm të jetës. Prandaj, për ne nacionalsocialistët, dhunimi i interesave të popullit tonë dhe të Rajhut, i nderit, besnikërisë dhe bindjes është shenja më e dukshme e harrimit të Zotit.

Kushdo që dëshiron t'i shërbejë Zotit, duhet të fillojë nga atdheu.

Kjo është fuqia e Zotit

Kush vjen mbi njerëzit që ata largohen nga vetja dhe ngrihen mbi veten e tyre dhe më pas nuk ndjejnë më kush kanë qenë, vështirë se e ndjejnë kush janë kur

Autoriteti më i lartë është në dorë

Ju luftëtarë trima dhe të devotshëm

sa shpesh ju është dashur

Machine Translated by Google

bërtas: "Zoti na dha forcë"

Zoti deshi, ne duhet të kemi dashur

Walter Flex

Machine Translated by Google

31.Si e mbajmë Kombëtare Pamja Socialiste e Botës së Gjallë dhe Efektive si një ligj i detyrueshëm për brezat e ardhshëm?

Nëpërmjet krijimit të një lidershipi popullor, anëtarët e të cilit me vetëdije e ndjejnë veten si bartës të idesë dhe janë të përgatitur ta realizojnë atë në çdo moment të jetës së tyre personale dhe ta mbrojnë atë si "ushtarë politikë".

Çdo shtet udhëheqës zhvillon, për ta bërë ekzistencën e tij të qëndrueshme, një shtresë politikisht mbajtëse, një "shtresë drejtuese", e cila është një bashkëbartëse e organizimit politik nën udhëheqësin dhe është në dispozicion të tij si një mjet absolutisht i besueshëm për udhëheqjen e tij. Prandaj duhet të ketë aftësinë dhe vullnetin e pakundërshtueshëm, që me vetëdije dhe pa vetëdije të ndjejë botëkuptimin, i cili duhet të jetë ligji i brendshëm i detyrueshëm për udhëheqjen dhe ndjekjen. Sepse "çdo botëkuptim është po aq i fortë sa vullneti i bartësve të tyre për t'i mbrojtur ata" (Rosenberg.) Kjo do të jetë aq më e fortë sa më shumë botëkuptimi do të jenë lehtësirat natyrore të njerëzve që mbulon dhe secila prej këtyre aftësive mund të zhvillohet. më plotësisht përmes eduk

Të dyja kushtet kërkojnë zgjedhjen e më të mirëve.

Machine Translated by Google

Më të mirët në gjak, që mishërojnë tiparet karakteristike të popullit të tyre më të pastra në vetvete, duhet të përzgjidhen dhe t'i nënshtrohen një edukimi dhe orientimi të rreptë, që të mund të vijë zhvillimi më i lartë i pasurive të tyre të përgjumur. Sa më e besueshme të funksionojë përzgjedhja, aq më e lehtë bëhet për këtë arsim që të arrijë qëllimet e tij. Meqenëse botëkuptimi Nacional Socialist e njeh popullin si vlerë supreme, substanca bazë për përzgjedhjen mund të jetë vetëm i gjithë populli, dhe meqenëse vetëm ai i përgjigjet qenies gjermane, më të mirët e popullit gjerman tërhiqen prej tij dhe formohen në një farë lloji.

Botëkuptimi nacional-socialist tashmë e ka dëshmuar llojin e tij të fuqisë formuese; si një lloj i klasës sunduese, ajo formoi "ushtarin politik, politika për ne do të thotë shërbim ndaj popullit. Ushtar politik është ai që ndihet veçanërisht i përkushtuar për t'i shërbyer popullit dhe që e shpreh këtë në qëndrimin e tij, stilin e jetës personale, gatishmëri e vazhdueshme për veprim. Kushdo që mishëron këtë lloj ushtari në mënyrë më të pastër ka më shumë gjasa të njihet si pjesëtar i klasës sunduese. Me shembullin e tij, botëkuptimi nacional-socialist njihet si një ligj i brendshëm i detyrueshëm, është gjithashtu i gjallë në zemrat të brezit të ri dhe të bartur kështu në të gjithë të ardhme

Këtu qëndron përgjegjësia e madhe e të gjithë liderëve, dhe për këtë arsye ky qëndrim i qartë themelor duhet kërkuar nga çdo anëtar i klasës sunduese, pavarësisht se çfarë detyrash të veçanta mund t'i bien përtej kësaj, qoftë ai lider partie, oficer, civil. shërbëtor, edukator, artist, shkencëtar, teknik, fshatar ose drejtues ekonomik.

Machine Translated by Google

“Ne duam të ngremë një gjini të fortë që është e fortë, e besueshme, besnike, e bindur dhe e denjë, në mënyrë që të mos kemi nevojë të turpërohemi për popullin tonë përpara historisë.”

{Adolf Hitler}

Machine Translated by Google

Në përzgjedhjen më të vështirë formohet Führertum, i cili do t'i japë popullit gjerman vulën dhe do të përcaktojë fatin tonë.
Rajhu.

Machine Translated by Google

Dhe këtu oficeri vjen i pari! Jo vetëm sepse ai përpiqet përpara në luftë në qëndrimin shembullor të ekuipazhit të tij dhe bën sakrificën supreme socialiste me rrezikun e jetës së tij, por edhe sepse është edukator i

burrë gjerman! Qindra, madje mijëra nga burrat dhe gratë gjermane më të vlefshme kaluan nëpër duart e oficerit për vite me radhë.

Çfarëdo edukimi të fillojë në familje dhe të vazhdohet në shkollë dhe në organizatat e partisë, kurorëzohet në ushtri nga oficeri. Mjetet e të gjithë edukimit, megjithatë, mund të jenë vetëm ideologjia e llojit, pra, nacionalsocializmi.

Nacional-Socializmi është fuqia më e madhe edukative e të gjitha epokave historike gjermane, sepse ai rron të gjithë personin në të gjitha aftësitë dhe vlerat e tij dhe e sjell atë në marrëdhëniet e duhura me popullin e tij.

Pikërisht në këtë edukim ideologjik qëndron detyra e madhe e oficerit, krahas detyrave të tij luftarake. Ai ka detyrën e shenjtë të marrë pjesë në formimin e tipit të ri të njeriut që Nacional-socializmi përpiqet për. Ai duhet të jetë ai që u jep ushtarëve të tij njohuri për natyrën e popullit tonë dhe ligjet e tij të jetës, dmth. botëkuptimin tonë, të ankoruar thellë në zemrat e tyre. Sidomos oficeri do të ketë kushte më të mira për këtë arsimim. Sepse me ushtarin pyetjet për problemet e jetës janë veçanërisht të mprehta, veçanërisht nën përshtypjen e përvojave luftarake dhe të ngjarjeve të luftës. Për më tepër, ekziston një nevojë e madhe për t'u mbështetur te udhëheqësi i tij, Oficeri.

Nga etika komunitare e botëkuptimit tonë, nga ideja socialiste për detyrën, shërbimin dhe sakrificën vetëmohuese për bashkësinë kombëtare të lidhur me gjak, dhe njohuritë tona për gjakun, rezulton edukimi për disiplinë ushtarake, për bindje vullnetare.

Machine Translated by Google

burrëria, guximi dhe trimëria, vullneti dhe vendosmëria, gatishmëria për të bërë sakrifica, gëzimi i përgjegjësisë, miqësia, maturia dhe krenaria racore, nderi dhe besnikëria, vlerat e karakterit që i përkasin natyrës gjermanike. Është e qartë se orientimi ideologjik i ushtarit duhet të plotësohet nga një këndvështrim dhe interpretim korrekt i historisë. Një popull që nuk e njeh historinë e tij fundoset në parëndësi.

Prandaj, oficeri gjerman duhet të jetë njohësi dhe interpretuesi më i mirë i historisë sonë dhe forcave të saj mbështetëse dhe lëvizëse.

Rezultati i këtij edukimi duhet të jetë Kombëtarja fanatike

Ushtar socialist, i pajisur me besimin e shenjtë në fuqinë e tonë

Weltanschauung, i cili qëndron pas vullnetit të Führer-it tonë Adolf Hiller në besnikëri dhe vendosmëri të pakushtëzuar, pa marrë parasysh çfarë ngjarjet e kursit marrin.

Vetëm nga ky besim i thellë rritet rritja e fundit dhe më e lartë e performancës në përkushtimin për popullin dhe atdheun! Prandaj, oficeri duhet të edukojë luftëtarin më aktiv ideologjik dhe prandaj para së gjithash duhet të edukohet për ta bërë këtë vetë.

Në njohjen e kësaj detyre vetëedukuese të korpusit të oficerëve dhe në qëndrimin e tij, si rezultat i këtij vetëedukimi, duhet të shprehet "shpirti i tij i korpusit". Fryma e korpusit në kuptimin e konceptimit tonë të tanishëm për natyrën e një komuniteti udhëheqësish është evident në të përbashkëtën e qëllimit të shprehur në angazhimin dhe performancën për njerëzit dhe besnikërinë e vazhdueshme ndaj Führer-it; në nënshtrim të pakushtëzuar ndaj vullnetit të Führer-it; në orientimin e njëtrajtshëm ideologjik; në përkushtimin ndaj ligjeve strikte të jetës mbi baza gjermanike; në një vetëdije historike të kuptuar thellë, në përfshirjen e familjes në këtë pikëpamje jetësore dhe - drejtimin, dmth. avancimin e rendit të mendimit të federatës mashkullore në federatën klanore,

Machine Translated by Google

ligjet themelore, virtytet bazë dhe vlerat maksimale duhet të jenë të njëjta në të gjithë klasën sunduese; vetëm atëherë mund të garantohet se të njëjtat efekte do t'i rrezatojë çdo drejtues partie, oficer, nëpunës civil, edukator, artist, etj., te gjithë populli. Sepse një orientim i njëtrajtshëm ideologjik i të gjithë popullit, i cili është parakusht për luftën e tij për jetë, mund të bëhet realitet vetëm në atë që e gjithë klasa sunduese i përket në qëndrimin e saj themelor ndaj të njëjtit lloj. Ky qëndrim përcaktohet nga vlerat më të larta të botëkuptimit Nacional Socialist, Këtu the

Oficeri gjerman duhet të udhëheqë me shembull,

Trupa e oficerëve gjermanë duhet të bëhet shtylla më e fortë ideologjike e popullit tonë!

Fyhreri:

Vetëm një stuhi pasioni i nxehtë mund të kthejë fatin e kombeve.
Por pasionin mund ta zgjojnë vetëm ata që e mbajnë brenda vetes! (Lufta ime)

Machine Translated by Google

32.Si e shohim Rajhun tonë dhe pozicionin e tij në Evropë bazuar në botëkuptimin Nacional Socialist?

Ne luftojmë për "Rajhun" si një unitet kombëtar dhe si një fuqi evropiane e rendit.

Ideja e Rajhut është për ne shprehja e rendit historik që bashkon popullin gjerman në një unitet dhe e bën atë "qendrën përcaktuese të popujve evropianë. Për sa kohë ekzistonin populli gjerman, malli për Rajhun, miti. i Rajhut, ishte gjithmonë i pranishëm. Historia jonë përfaqëson luftën për t'i dhënë formë këtij Rajhu.
Ideja e një perandorie është e rrënjosur thellë në natyrën gjermanike. Ideja e Rajhut nuk është vetëm një zbulim i ditëve tona, por e shoqëron gjithë jetën tonë historike si idenë e një bote të rregulluar në të cilën njerëzimi i racës sonë po udhëheq nga krijimtaria e tij artistike, nga shpikja e tij, nga aftësia e tij për të krijuar një strukturë organike, të mbyllur, të cilën, për ta kuptuar, ne. Megjithatë, duhet të matet me standarde të ndryshme nga sa mendonte shteti kombëtar i shekujve të fundit. Kujtimet e historisë krenare perandorake gjermane janë përsëri pranë nesh, për më tepër, të gjitha perandoritë që i detyrohen
falë popullit nordik për krijimin e tyre, keruskanëve Arnim, burgundëve, vandalëve,
Theoderich dhe Charlemagne, të cilët themeluan Oksidentin Gjerman, Varangët nga Deti Baltik në Detin e Zi, vikingët dhe normanët. Historia e këtyre popujve gjermanë është historia jonë. Ne mund ta përjet

Machine Translated by Google

Udhëheqësit e popullit gjerman, të cilët për shekuj udhëhoqën një luftë të vështirë dhe të vetmuar kundër infiltrimit të huaj jashtë Rajhut, shfaqen dhe flasin për Rajhun si një ide që ata e mbartën dhe e ruajtën përmes kësaj lufte. Kjo është dëshmi e fuqisë së vazhdueshme të formimit historik unik dhe dëshmi se
ideja e Rajhut ka mbetur e gjallë edhe jashtë gjermanishtes
shteti. Ideja e Rajhut është kujtesa më e fortë e këtij kontinenti dhe në të njëjtën kohë forca reale më e fortë për një rend historik të qëndrueshëm.

Ne e dimë mirë se krijimet shtetërore gjermane të së shkuarës ishin me kohëzgjatje të përkohshme vetëm sepse lejuan që forca e racës të rridhte vazhdimisht në folklorin e huaj nga një ndjenjë e pasurisë së pashtershme.

Rajhu mesjetar ndërroi jetë në luftën kundër universalizmit romak dhe partikularizmit të princave. Megjithatë, ideja e Rajhut mbeti gjithmonë. Rrugës nëpërmjet idesë së shtetit, e cila e gjeti formën e saj të përsosur në shtetin e mbretit të madh, ideja e Rajhut përjetoi formësimin e saj aktual gjermanik në Rajhun Nacional Socialist.

Për shkak të vendndodhjes së tij në mes të kontinentit, populli gjerman e ka pasur gjithmonë veçanërisht të vështirë të afirmohet dhe të formësojë shtetin. Ata mund të kundërshtonin presionin nga të gjitha anët vetëm nëse një udhëheqës i shquar do të arrinte të drejtonte të gjitha forcat vitale gjermane drejt këtij qëllimi të vetëm dhe t'i bashkonte kundër përpjekjeve speciale partikulariste, kundër botëve të huaja të ideve dhe dëshirave armiqësore ekspansioniste imperialiste.

Politika e jashtme e Rajhut nuk u përcaktua nga aspiratat imperialiste, por nga lufta për hapësirën e nevojshme të jetesës.
Fyhreri tha në librin e tij "Mein Kampf" se pika më e lartë e të gjithë politikës së jashtme duhet të jetë përshtatja e tokës me popullsinë. Arritja e këtij qëllimi është një domosdoshmëri jetësore, sepse jeta e një populli sigurohet vetëm nëse ka një hapësirë jetese.

Machine Translated by Google

lejon zhvillimin e lirë të aftësive të tij të qenësishme, dmth., një jetë në liri të llojit të vet. Nëse kjo shpalosje organike do të pengohet ose kufizohet nga forcat e jashtme, nëse do të bëhet edhe e pamundur me përdorimin e forcës, atëherë duhet përdorur edhe kjo e fundit, atëherë është koha për të luftuar për hapësirën e nevojshme të jetesës, ose për fatin. i popullit është vulosur. Një luftë e tillë nuk ka të bëjë me një përpjekje arbitrare imperialiste për pushtet dhe është - vetëm për shkak të domosdoshmërisë së saj jetësore-ligjore - edhe para nënave të njerëzve. Është një luftë për kauzë të drejtë.

Por përmbushja e kësaj detyre nuk i imponohet vetëm popullit gjerman për hir të tij, sepse ai ka qenë gjithmonë i lidhur me një pushtet të mbipopulluar: të jetë një fuqi udhëheqëse dhe rregulluese për popujt evropianë në përgjithësi. Gjeti shprehje në idenë dhe formën e Rajhut.

"Jeta në tokë na nxit të bashkohemi në një shkallë të gjerë. Por ky ka qenë arti i Rajhut gjerman që në fillim, të bashkojë popujt pa i shkatërruar ata, të mbledhë dhe udhëheqë popujt në atë mënyrë që forca e tyre të mos humbasin por ngrihen në shërbim të së tërës. Kjo e tërë është Evropa. Rajhu mbledh popujt e kontinentit, Gjermania e bashkuar bëhet bashkuese e Evropës."

Për sa kohë që parlamenti parizian kundër shteteve udhëheqëse ishte i zellshëm që Rusia bolshevike të nxiste sulme ndaj shteteve evropiane, një Evropë vëllazërore mbeti një utopi. Gjermani gri në fushë ka krijuar një realitet të ri evropian.

Nëse Europa do të ekzistojë si e tërë, nevojitet lidership. Një Evropë e lavdishme pa udhëheqje do të ishte një gungë e palëvizshme, një Evropë pa udhëheqje do të shpërbëhej në provën e parë të qëndrueshmërisë.

Por lidershipi gjerman është i ndryshëm nga imperializmi anglez, francez apo rus. Riorganizimi evropian duhet të kryhet sipas kodit të ndërtimit të völkisch të vjetër

Machine Translated by Google

perandori e mbipopulluar, sipas parimit: jeto dhe le të jetojë. Detyra e dyfishtë e mbipopulluar e Gjermanisë, e kryer dikur nga Rajhu i vjetër gjerman, i perceptuar më vonë veçmas nga Prusia dhe Austria, do të përmbushet sërish nga Rajhu i Madh Gjerman, nga pasuria e përvojës, nga mençuria e udhëheqjes së një mijëvjeçari. Ky Rajh i kundërvihet imperializmit të papërgjegjshëm që robëron popullin me simbolin e bashkimit të popujve, kooperativës së popujve. Jo shtypja, heqja e të drejtës, shfrytëzimi, paraliza, por komuniteti, vetëqeverisja, vetëqeverisja, kombinimi i bashkëpunimit, shtimi i ndërsjellë i forcave. (Kleo Pleyer)

Fati i Evropës përcaktohet nga fati i Rajhut, si në të kaluarën, ashtu edhe në të ardhmen. Evropa ishte një unitet, qendra e kulturës njerëzore, për sa kohë që Rajhu ishte i madh dhe i fuqishëm. Në kulmin e fuqisë së saj, mbretërit e Anglisë dhe Francës e konsideronin veten si çifligje të perandorit gjerman.
Por

Evropa ishte pa paqe dhe në mëshirën e sulmeve të fuqive të huaja kur rajhu u shemb. Duhet të kujtojmë se si emri ashtu edhe realiteti historik që përqafojmë me fjalën Evropë janë krijim i racës nordike. Prandaj, Rajhu është qendra dhe supremacia e Evropës për të ardhmen.

Ajo që do të shfaqet është një rend i vërtetë komunitar i Popujve, brenda të cilit secili popull zë vendin dhe renditjen e tij sipas performancës dhe angazhimit të tij ndaj tërësisë dhe në bazë të veçantisë dhe veçorisë së popullit individual.

Vendimet përfundimtare nuk merren në tavolinat e konferencave, por më tej fushëbeteja e kësaj lufte.

Machine Translated by Google

33.Cila është Rëndësia e Ashpërsia e veçantë e kësaj beteje?

Për mijëra vjet, njerëzit nordikë kanë mbrojtur Evropën kundër masave të njerëzve që erdhën nga juglindja, jugu dhe lindja.

Ata jo vetëm e pohuan veten, por i dhanë Perëndimit të tijën karakter shtetëror dhe kulturor.

Për një mijëvjeçar, kjo luftë po zhvillohet në zonën qendrore gjermane. Në një luftë heroike, populli gjerman mbrojti atdheun nordik. Fakti që ata nuk u zhdukën, si shumë popuj të tjerë, me gjithë luftërat më të vështira me mjedisin dhe përkundër përplasjeve të hidhura me botë të huaja idesh, dëshmon forcën e tyre të madhe, por dëshmon edhe se ata ishin të destinuar për gjëra të mëdha.

Është tregues i fatit të popullit tonë dhe misionit të tij, që në një kohë kur kombet e tjera po pushtonin një perandori botërore për qëllime imperialiste, ishte e nevojshme të krijohej struktura e saj e brendshme duhej të luftohej. Shekujt e kaluar të luftimeve dhe mundjeve e kanë bërë popullin tonë të vështirë dhe të pjekur për dijen e sotme, i kanë dhënë popullit tonë një vetëdije të qartë politike dhe ideologjike. Sot populli ynë ka hyrë në periudhën e tij më domethënëse me Adolfin Hitleri.

Një herë, gjaku i vlefshëm gjerman derdhi në Ishujt Britanikë dhe Amerikë. U humbi, i mbartur nga shpirti hebre, në imperialist

Machine Translated by Google

duke u përpjekur për dominimin e botës. Në vend që të vepronte si një forcë organizative në botë, ajo udhëhiqej nga një përpjekje jokreative për pushtet. Sot energjitë e këtij gjaku po kthehen kundër atdheut të tij origjinal, kundër Evropës. Bartësit e saj, të joshur nga judaizmi, bëjnë një mëkat të vetëm kundër gjakut.

SHBA-të po largoheshin gjithnjë e më shumë nga kultura evropiane. Ata nuk arritën në kulturën e tyre. Përkundrazi, ata i bënë homazh jokulturës hebreje dhe madje u lidhën me shpirtin e stepës ruso-aziatike. Amerikanizmi dhe Bolshevizmi kërcënojnë kulturën e vjetër të nderuar evropiane. Të dy grupet e fuqive, megjithatë, pretendojnë dominimin mbi botën. Në kampin e tyre, Judaizmi është forca lëvizëse. Qëllimi i tyre është dominimi dhe nënshtrimi i popujve të tokës, shkatërrimi dhe asgjësimi i rendeve natyrore. Por është pikërisht ky synim që i bën këta përfaqësues të përpjekjes për dominim botëror rivalë vdekjeprurës.

Në mes janë dy grupet e fuqisë së të rinjve të Evropës dhe Azisë Lindore, të cilat të dyja u ngritën në tokën e kulturave të lashta. Ata përpiqen për një shkrirje krijuese të zonave kulturore tashmë të ndara, si Evropa dhe Azia Lindore, në komunitete më të larta politike për mbrojtje kundër shpirtit bolshevik hebreo-amerikan. Kjo luftë tregon gjithnjë e më qartë se nuk është vetëm një luftë gjermane. Lufta e tanishme do të vendosë nëse amerikanizmi me materializmin hebre dhe kapitalizmin e lartë dhe shpirti i stepave do të skllavëroj botën, apo nëse fryma gjermanike, e mbartur nga Gjermania Nacional-Socialiste dhe fryma e kulturës së lashtë aziatike do të bëhet një riorganizim krijues i botë.

Në këtë luftë titanike, lufta duhet të ketë ulje-ngritje. Çfarë do të thotë kur, në rrethana të caktuara, edhe një front i tërë duhet të tërhiqet për shkak të situatës

Machine Translated by Google

na detyron të kërkojmë hapësira më të favorshme për mbrojtje pasi të kemi krijuar frontet shumë përtej kufijve tanë në territorin armik? Në fund fitorja do të arrihet nëse qëndrojmë të palëkundur. Ne e dimë këtë sepse jemi të vetëdijshëm për misionin tonë.

Ne jemi të llastuar! Nuk është e vështirë të ruash gjakftohtësinë në shenjën e fitores.

Tani, në kohë nevojash të mëdha, fati po na rëndon, qofshim ne kemi karakter dhe përmasa të mjaftueshme për detyrën që na është caktuar.

Një komunitet nuk mund të jetë kurrë më i mirë se anëtarët e tij. Anëtari më i mirë i këtij komuniteti duhet të jetë ushtari gjerman. Secili duhet të provojë se mund t'i rezistojë provës së madhe të fatit me personin e tij.

Në këtë betejë të vështirë, virtytet gjermane të nderit u bënë më të rëndësishmet, Besnikëria, përkushtimi dhe trimëria, bindja vullnetare në një lartësi të pashoqe. Këto janë vlerat që na japin fitoren, por edhe vlerat që duhet të përcaktojnë punën tonë të ardhshme paqësore. E ardhmja jonë e madhe, për të cilën duam të luftojmë, justifikon sakrificat e mëdha që duhen bërë

të bëhet dhe është e një angazhimi sakrifikues të denjë për një kohëzgjatje të gjatë, ne po luftojmë për themelin e popullit të përjetshëm gjerman dhe Rajhut të tij!

A nuk ka qenë e mrekullueshme rruga e popullit tonë nga pika më e ulët në vitin 1918 me luftën e tij këmbëngulëse për rimëkëmbje dhe ngritjen e tij unike që nga viti 1933? A mundet që providenca hyjnore t'i tregojë një populli rrugën edhe më qartë?

Populli gjerman po lufton rrugën e tij drejt madhështisë. Ne Kombëtare

Socialistët shohin sundimin hyjnor mbi popullin tonë! Ne besojmë në kohën e mrekullueshme që do të vijë kur nën udhëheqjen e Rajhut popujt e Evropës do të rriten së bashku në një komunitet krijues.

Machine Translated by Google

34.Cili është qëllimi i nacionalsocializmit pas përfundimit të Lufta për liri?

Synimi ynë është: një jetë në nder dhe liri nën shenjën e botëkuptimit Nacional Socialist, ruajtja dhe rritja e ekzistencës së popullit gjerman, zgjerimi i bazës së tij jetësore dhe ushqimore dhe përtej kësaj, ruajtja e zhvillimit. të të gjithë popujve paqësorë dhe të vlefshëm në Evropë.

Ne do të formësojmë hapësirën që kemi luftuar për të mirën e të gjithë popullit. Ne e kthejmë idenë socialiste në realitet dhe e sjellim popullin gjerman në një formë vërtet të lartë jetese në kuptimin e Weltanschauung tonë Nacional Socialiste.

Djemtë tanë do të jetojnë si bujq të rinj në tokë të lirë dhe do t'i japin popullit tonë liri të plotë ushqyese. Një fisnikëri e re gjaku dhe dheu do të bëhet realitet gjerman.

Punëtoritë dhe fabrikat tona do të pasurojnë jetën gjermane duke prodhuar një shumëllojshmëri mallrash. Vlera e personalitetit do të reflektohet plotësisht në ngritjen e çdo individi për të mirën tonë njerëzit. Pagat e drejta do t'i lejojnë të gjithë punëtorët krijues të marrin pjesë në jetën e njerëzve dhe të gëzojnë pasuritë e mëdha intelektuale dhe kulturore të popullit tonë.

Dhe vetëm kur të kemi dalë nga kufijtë e hapësirës sonë të tanishme, kultura gjermane do të jetë në gjendje të zhvillohet në përputhje me rëndësinë dhe detyrën e saj. Atëherë gruaja dhe nëna jonë gjermane do të jenë edhe më të gëzueshme për t'i dhënë jetë

Machine Translated by Google

fëmijët dhe t'i çojë në dritën rrezatuese të jetës së vërtetë gjermanike!

Do të jetë koha kur populli ynë, në madhështinë vërtet gjermanike, i pakundërshtuar nga idetë e huaja për natyrën e tij, do të bëjë një jetë të pastër, fisnike dhe substanciale në nder e liri! Dhe kjo është ajo për të cilën ne luftojmë! Kjo është ajo që lideri ynë i madh ka luftuar për dekada me vetëmohim dhe besnikëri, duke i treguar rrugën popullit të tij!

Zoti e bekoftë këtë luftë fisnike!

Machine Translated by Google

Rajhu kujdeset për gjithçka!

Machine Translated by Google

Përjetësisht këmbësoria e re dhe fitimtare!

Machine Translated by Google

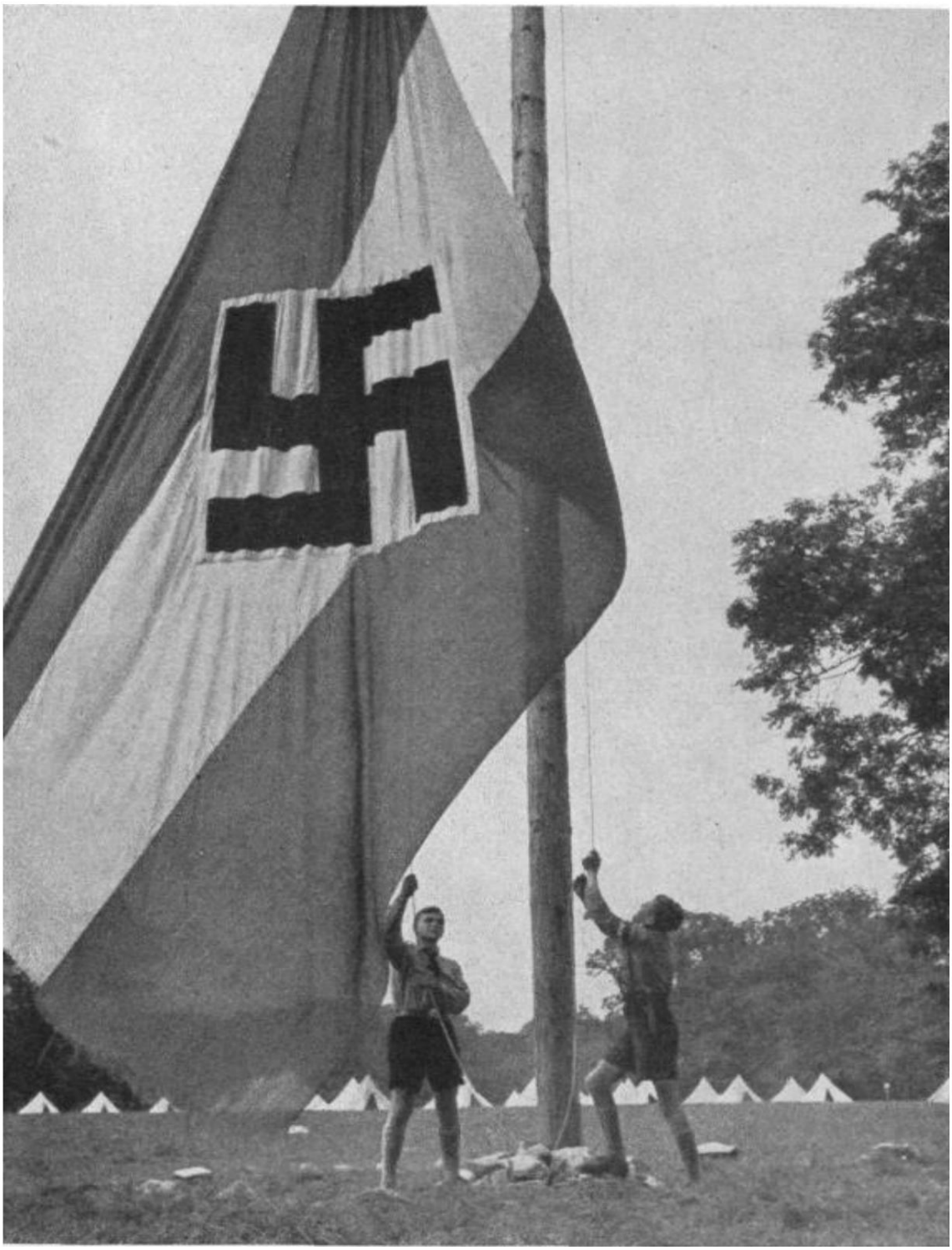

"Një rini po vjen; ajo do të rritet në këtë komunitet dhe jo nga një tjetër dhe do të përmbushë plotësisht atë që ne në mënyrë profetike shohim përpara nesh sot. (Adolf
Hitler)

Machine Translated by Google

“Me një zemër besimtare dhe një mendje të fortë, kjo rini duhet të jetë dikur një hallkë më e mirë në zinxhirin gjinor të popullit tonë sesa kemi qenë dhe ndoshta mund të jemi ne vetë.”

(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

Sekset krenare do t'u japin njerëzve jetën e përjetshme

Machine Translated by Google

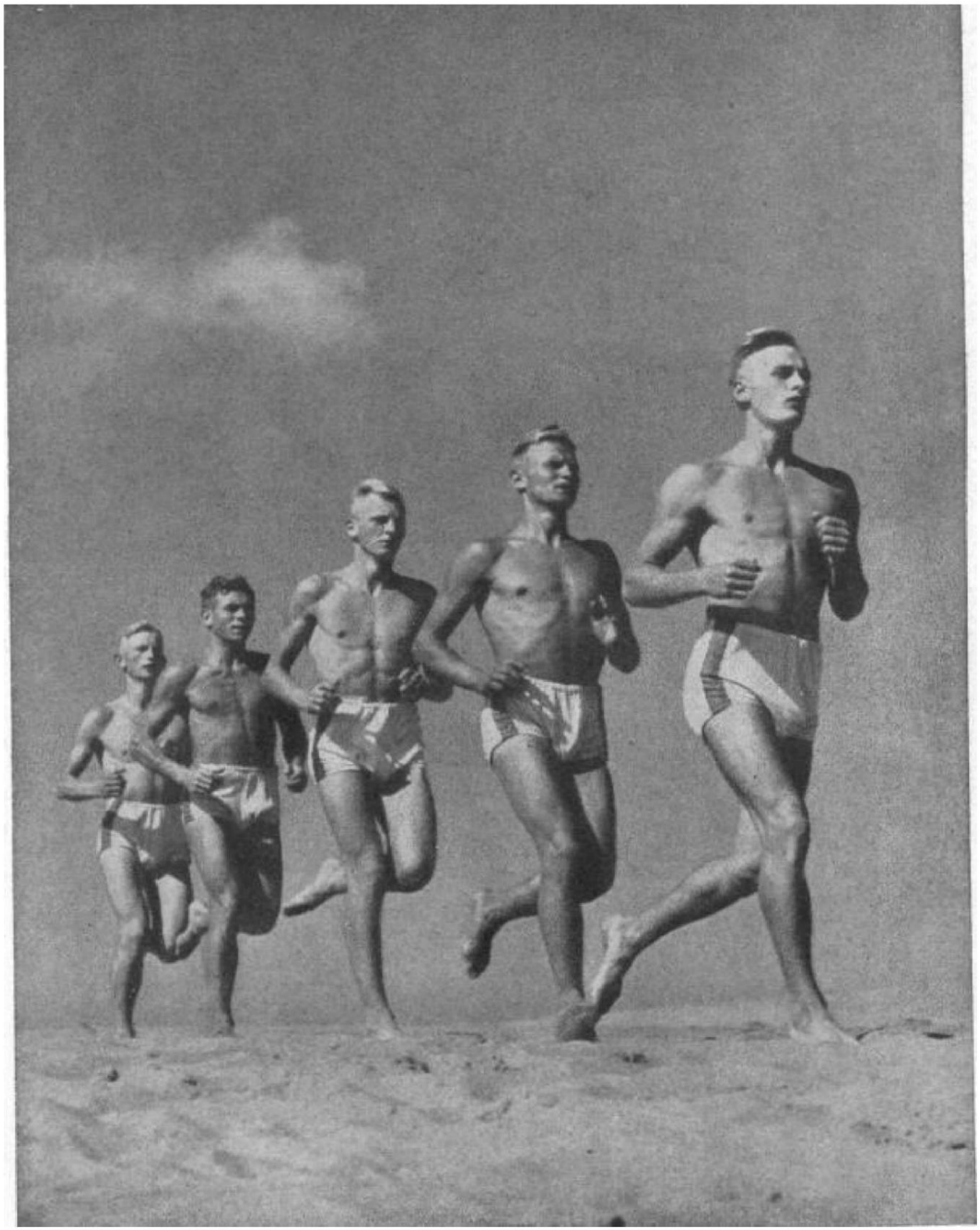

"Ne do të çelim veten që çdo stuhi të na gjejë të fortë".
(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

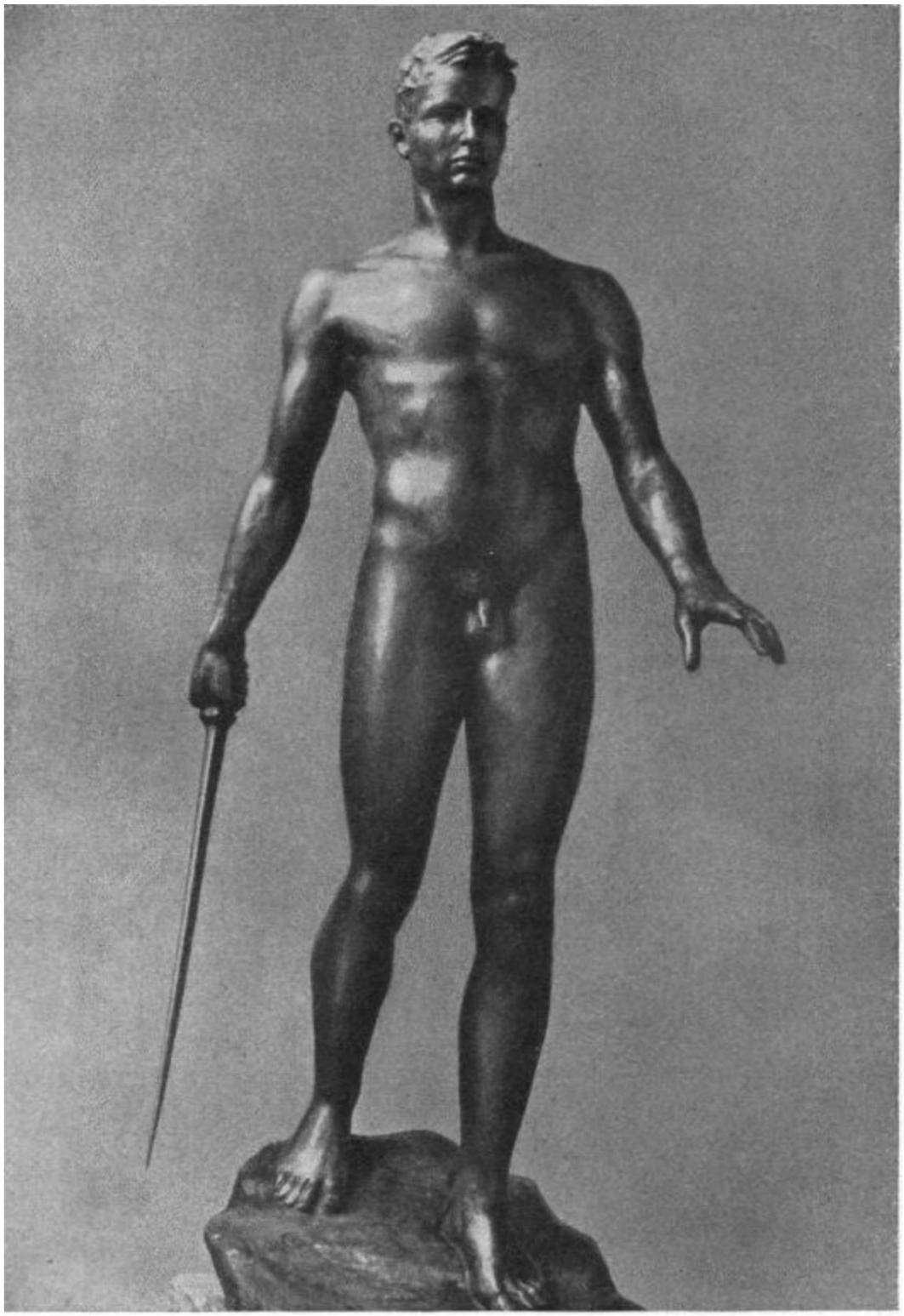

“Ne nuk mund të imagjinojmë një ringjallje të popullit gjerman nëse Kultura gjermane dhe mbi të gjitha arti gjerman nuk ringjallet gjithashtu.”

(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

Kultura e mirëfilltë gjermanike do të përcaktojë jetën e popullit tonë.

Machine Translated by Google

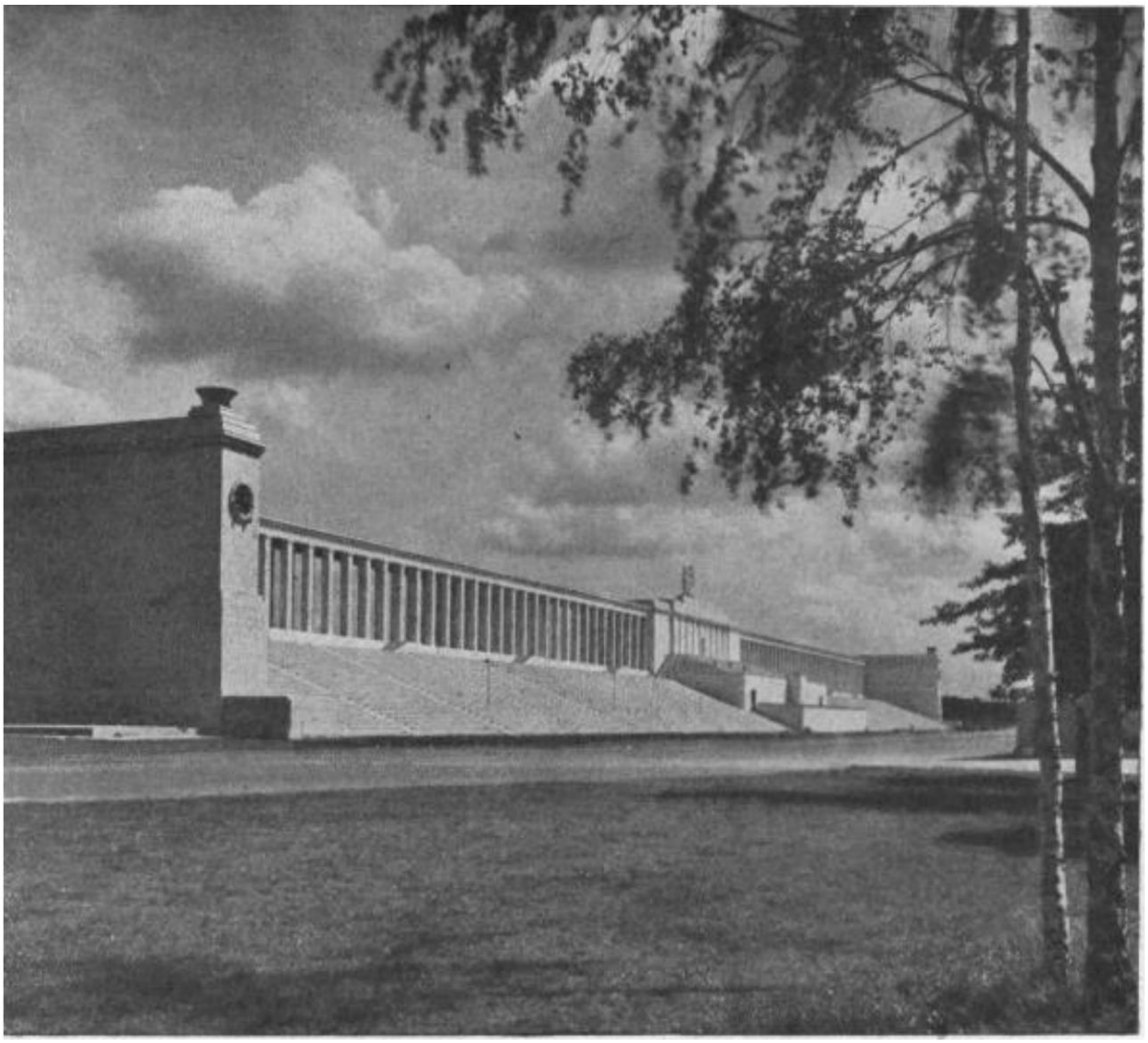

“Ky revolucion duhet të vazhdojë, duhet të bëhet një verë e lavdishme për popullin tonë.”
(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

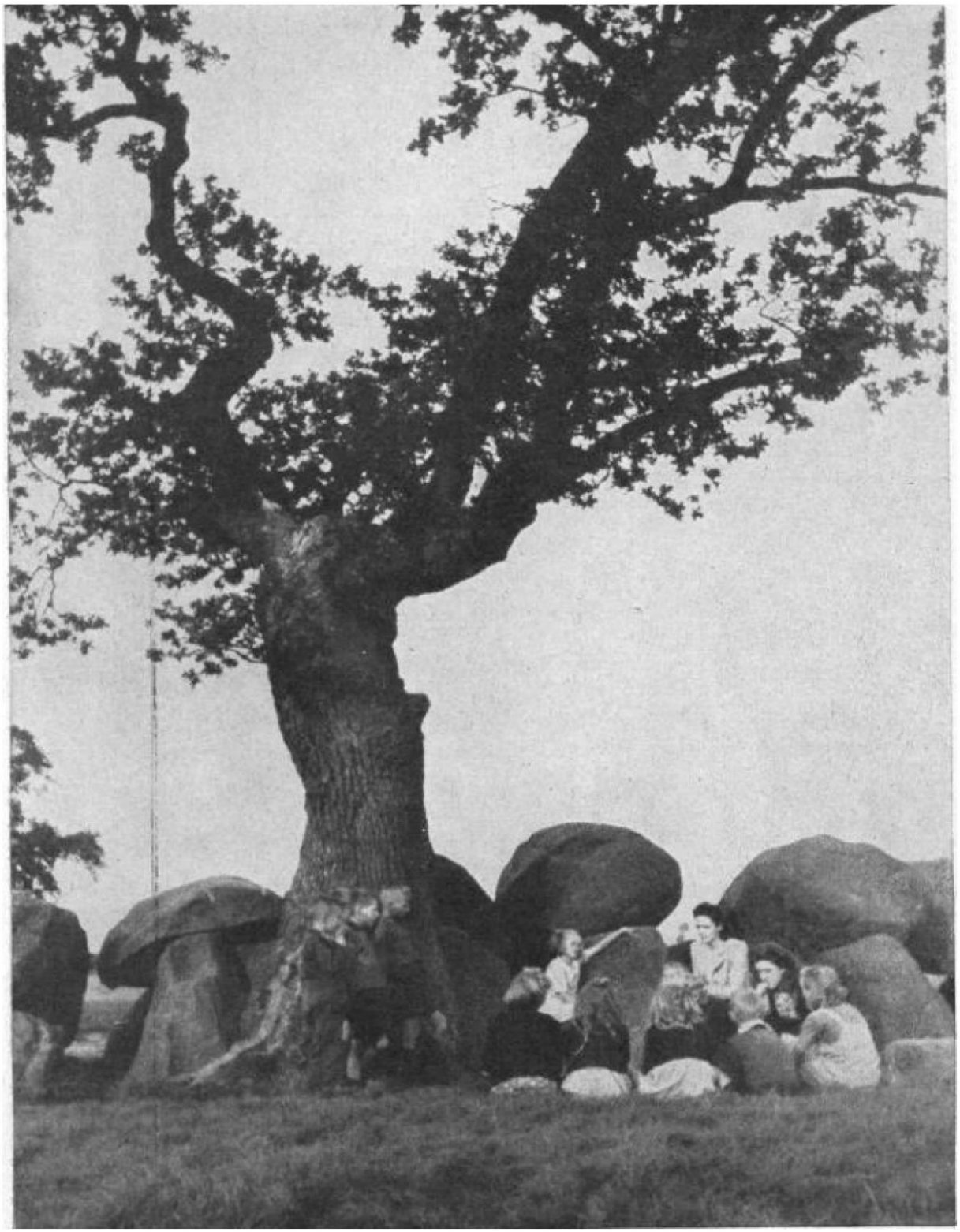

Qëllimi… për të cilin populli ynë ka luftuar për mijëra vjet, ka vuajtur për shumë breza dhe miliona kanë vdekur: një popull i lirë gjerman, në një Rajh të fortë gjerman" (Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

35.Si mund të përmbushim vullnetin e armiqve tanë për të shkatërruar dhe si a arrijmë fitoren?

Çdo gjerman duhet të jetë i vetëdijshëm për faktin se

• kjo luftë është një luftë ideologjike

• se këtë luftë nuk e vendosin vetëm armët, por bartësit e ndërgjegjshëm e besnikë të botëkuptimit më të pastër e më të fortë;

• që i gjithë populli gjerman, i bashkuar në besimin në të shenjtën tonë shkak, në liderin tonë dhe në Kombëtare

Socialisti Weltanschauung duhet të formojë një front të vetëm.

Besimi dhe do të na bëjë të pakapërcyeshëm,

Prandaj vullnetin e armikut për asgjësim e përballojmë me një pohim edhe më fanatik në besimin e palëkundur në fitoren tonë.

Ne besojmë në këtë fitore, në kauzën tonë të madhe, të drejtë dhe të shenjtë.

Ne besojmë në forcën e madhe të popullit tonë dhe Führer-it të bashkuar nën nacional-socializmin.

Ne besojmë se Nacional-Socializmi na çoi në një formë të lartë dhe krijuese ekzistence që korrespondon me gjakun tonë gjermanik.

Besojmë se do të vijë epoka e madhe gjermanike, epoka e krijimeve më të bukura kulturore dhe arritjeve më të mëdha në shenjën e socializmit gjerman.

Machine Translated by Google

Ne besojmë në Zotin dhe një rend botëror hyjnor, i cili përfundimisht lejon gjithçka që është e pastër, e fortë dhe tokësore të mbizotërojë.

Ne besojmë në misionin e dhënë nga Zoti të popullit tonë si një burim force për jetën e vërtetë gjermanike në Evropë dhe në misionin e mbretërisë si ruajtjen dhe urdhërimin e pushtetit

Ky është besimi ynë!

Të jetojmë të pastër, fisnikë e krenarë dhe të punojmë me vetëmohim deri në fund për komunitetin kombëtar

Ky është nderi ynë!

Të ndjekë liderin në angazhimin e tij për kombëtaren

bashkësi në bindje dhe përmbushje të detyrës deri në fund

Kjo është besnikëria jonë!

Sot besnikëria është gjithçka!

Besnik ndaj liderit tonë, besnikëri ndaj popullit tonë.

E dimë që edhe kundërshtari më fanatik thyhet në një rezistencë edhe më fanatike. As materiali njerëzor dhe as

forca morale e kundërshtarit është e pashtershme

E dimë se pyetjes së madhe të fatit pas fitores i përgjigjemi me vendosmëri në favorin tonë.

Machine Translated by Google

Besimi, besnikëria dhe vullneti i hekurt, si në ballë ashtu edhe në shtëpi, i jep fitore armëve tona!

Një popull, një ReichNjë Fyhrer një besim dhe një vullnet atëherë fitorja nuk mund të na hiqet!

“Unë besoj dhe rrëfej, se një popull nuk ka asgjë

më i lartë për respekt se dinjiteti dhe liria e tij

ekzistenca; se duhet t'i mbrojë me të fundit

pikë gjaku; se nuk e ka më detyrë të shenjtë

përmbushni, asnjë ligj më të lartë për t'iu bindur; se stigma e një

nënshtrimi frikacak nuk mund të fshihet kurrë; se

kjo pikë helmi në gjakun e një populli do të kalojë

në pasardhësit dhe paralizojnë dhe minojnë

forca e brezave të mëvonshëm;

se nderi i mbretit dhe i qeverisë është një me nderin e popullit dhe i vetmi palladium i mirëqenies së tyre;

se një popull në shumicën e rrethanave është i pakapërcyeshëm në luftën madhështore për lirinë e tij;

se edhe shkatërrimi i kësaj lirie pas një lufte të përgjakshme dhe të ndershme siguron rilindjen e popullit dhe është thelbi i jetës, nga i cili dikur do të lëshojë rrënjë një pemë e re.

Machine Translated by Google

Unë deklaroj dhe adhuroj botës dhe pasardhësve, se e konsideroj urtësinë e rreme, e cila dëshiron t'i shpëtojë rrezikut, si gjëja më e prishshme që mund të rrënjosë frikën dhe ankthin, se do ta konsideroja dëshpërimin më të egër si më të mençur, nëse do të ishim mjaft. të paaftë për të përballuar rrezikun me një guxim mashkullor, dmth., me vendosmëri të qetë, por të vendosur dhe vetëdije të qartë; se nuk i harroj ngjarjet paralajmëruese të kohëve të vjetra e të reja, mësimet e urta të shekujve të tërë, shembujt fisnikë

të popujve të famshëm në furinë e frikës së ditëve tona dhe se nuk e jap historinë botërore për faqet e një gazetë gënjeshtare; se ndihem i pastër nga çdo egoizëm:

që çdo mendim e çdo ndjenjë në mua t'ua rrëfej me ballë të hapur bashkëqytetarëve të mi, se do të ndihesha vetëm tepër i lumtur, një herë në luftën e lavdishme për lirinë dhe dinjitetin e atdheut për të gjetur një rënie të lavdishme!

A e meriton ky besim tek unë dhe tek ata si unë përbuzjen dhe përbuzjen e bashkëqytetarëve tanë? Le të vendosin pasardhësit për këtë!
-Carl kundër Clausewitz

Mbreti i madh ka luftuar në një betejë e ashpër me 3.5 milionë njerëz kundër 50 milionë armiqve

Machine Translated by Google

Në dëshpërim të dukshëm, jo

duke kuptuar më

gjatë rrethinën e tij, ai fitoi
sepse besonte në kauzën e tij
të madhe dhe sepse ishte

të palëkundur.

Mbreti i madh ishte i pacipë

disa të kombit!

Machine Translated by Google

FÜHRER MË 11 SHTATOR 1943:

Megjithatë, vetë fati i Italisë mund të jetë një mësim për të gjithë, në mënyrë që në orët më të vështira dhe të hidhura të mos ngrihet kurrë nevoja.

Machine Translated by Google

mbi urdhrin e nderit kombëtar, t'u qëndrojmë besnik aleatëve tanë dhe të bëjmë me zemër besimtare atë detyrë.
na imponohet. njerëzve që i kalojnë këto prova para provanisë, i Plotfuqishmi në fund do t'i japë si shpërblim kurorën e dafinës së fitimtarit dhe bashkë me të edhe çmimin e jetës. Në të gjitha rrethanat kjo duhet dhe do të jetë Gjermania.

FÜHRER MË 8 NËNTOR 1943

Kur kjo luftë të përfundojë, dafinat më të mëdha do t'i takojnë më shumë besimit dhe këmbënguljes sonë sesa energjisë unike dhe, rrjedhimisht, veprimeve individuale.

Për sa kohë që kjo fuqi e besimit nacionalsocialist mbetet me ne, unë jo vetëm që nuk duhet të dëshpërohem, por përkundrazi ta shikoj të ardhmen me besim krenar.

Machine Translated by Google

Populli ynë gjerman të jetë plotësisht i qetësuar, çfarëdo që të ndodhë, ne do ta zotërojmë atë! Në fund ka fitore!

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

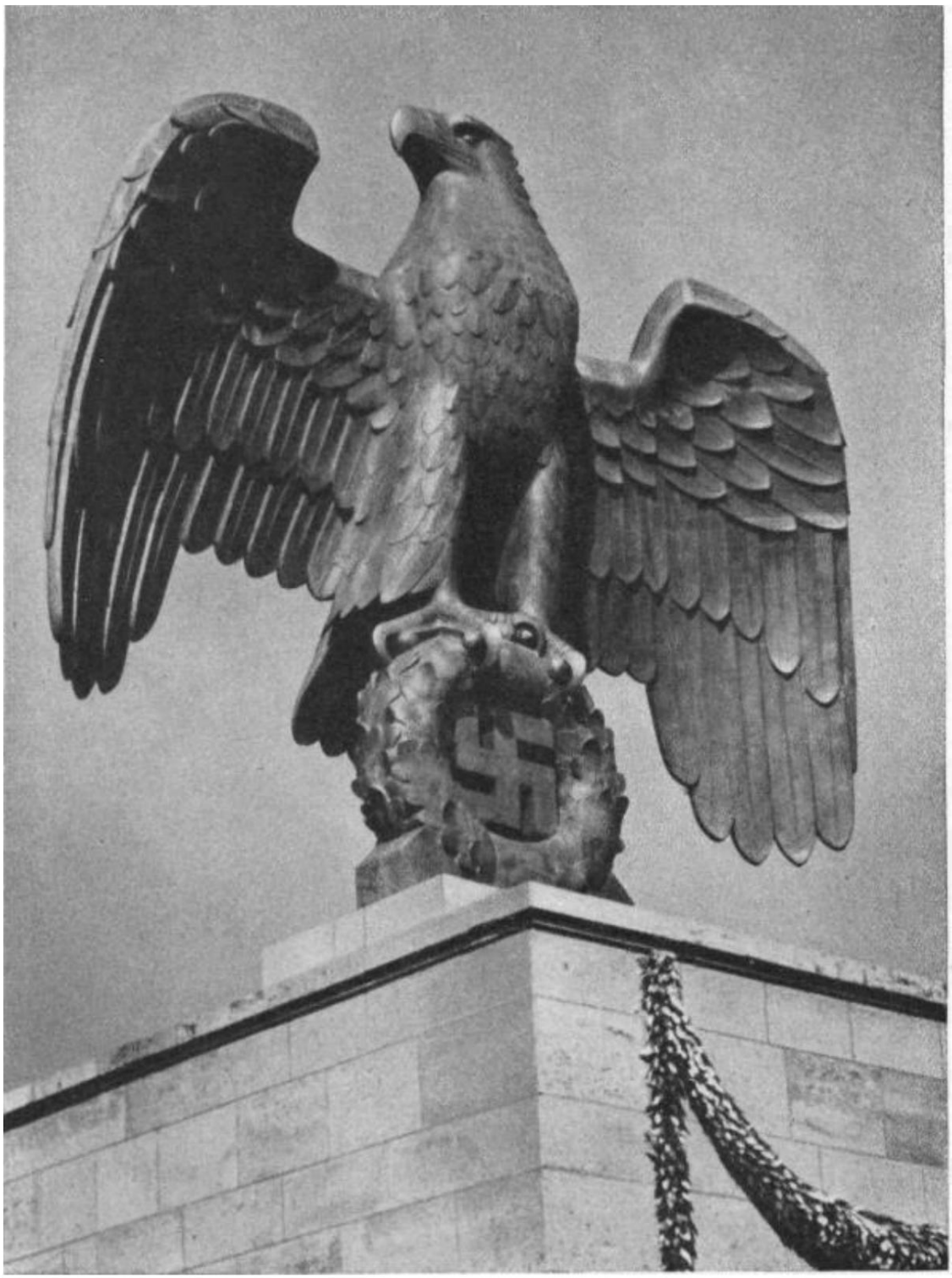

Machine Translated by Google

REICH ËSHTË

TË PËRJETËSHME

National Socialist Order